

திரு

பொய்கையார்

இ ன் னி லை

திரு

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளையவர்கள்

விருத்தி யுரையுடன்

தில்லையாடி.

த. வேதியப் பிள்ளையால்.

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

அம்பாசமுத்திரம்,

அகஸ்தியர் அச்சுக்கூடம்.

சிபவ வருஷம்.

இன்னிலை.

பொருட்குறிப்பு

பொருள்

செய்யுள் முகற்குறிப்பகராதி

அரும்பத அகராதி ...

உரை மேற்கோள் அகராதி

உரிமைபாக்கல்

முன் ஆரை

ஆசிரியர்

உரைப்பாயிரம்

இரண்டாம் பதிப்புரை

கடவுள் வாழ்த்து ...

அறப்பால்

பொருட்பால்

இன்பப்பால்

விட்டுப்பால்

இல்லியல்

அறவியல்

இன்னிலை

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

சொல்.	பக்கம்.	சொல்.
அம்மை	43	கால்கலத்தாற்
அழுக்குடம்பு	75	குருட்டாயன்
அளகு	87	கோல்ப
அறங்கரை	68	தாமீட்
அன்றமரிற்	35	திரைத்த
ஆம்போம்	64	துணையென்ப
இடிப்பதென்	50	துயசொல்
இன்ப	77	துவி
உடைமையறு	54	தோற்றூரே
உண்மையொரா	52	நல்லினஞ்
உண்மைமா	105	பட்டாக்கு
உள்ளவா	97	பாலை
எய்ப்பில்லைவப்	93	பேராப்
ஐங்குர்வ	98	பொருள்விழைலார்
ஐம்புலத்தோர்	96	மண்ணீ
சித்த	89	மனைக்கொள்சேய்
ஒப்புயர்வில்	71	மாசகல
ஒன்றுண்டே	111	முப்பாலை
கடன்முகத்து	48	முப்பொரு
சுழிவிரக்கங்	40	முனியா
சுறங்குபறை	83	மெய்யுணர்வே
காதல்	86	மெய்வலியுஞ்
காமம்வீ	81	வேலற்

இன்னிலை

அரும்பத அகராதி

பதம்	பொருள்
அண்ணாநிலை	முத்திரிநிலை
அண்ணாமை	பொருந்தாமை
அம்மை	முற்பிறப்பு
அனரு	சேவல்
இட்டல்	சுருக்குதல்
இறுக்கல்	இறுக்கிக்கட்டல்
சார்க்கல்	இழுத்தல்
சார்த்தல்	கடிதல்
உயர்புலம்	மோகும்
உழுண்டை	துன்பம்
ஊக்கு	சிறந்தது
ஊழ்த்தல்	{ சொரிதல்
	{ சிறத்தல்
ஏம்புதல்	களித்தல்
ஒட்டு	ஒப்பு
ஒண்மை	அறிவு
ஒல்கல்	தனர்தல்
கட்டளை	உரைகல்
கதுப்பு	முடு-வேர்
கந்தழி	கடவுள்
கழுது	பேய்
களைகண்	ஆதரவு
காற்றொழில்	முயற்சி
சென்னிலை	செல்வாக்கு
சொல்லாட்டு	சொல்லுதல்
ஞாங்கர்	அடிப்பக்கம்
தட்பம்	பாசம்
தணத்தல்	கீக்குதல்
தண்டா	கெடாத
தண்ணீர்	அநன்
தளியாணர்	சாப்பாட்டுப்பிரியர்
திரங்கல்	மெவிதல்

இன்னினை.

திருவத்தர்
 திரைத்தி
 துப்பார்
 தேரல்
 நயன்
 காரு
 காப்பன்
 காரம்
 பட்டாங்கு
 பரிவு
 பழிச்சல்
 பாவி
 பாலை
 பிறக்கு
 புண்
 பூப்பு
 பூயல்
 போவாய
 மடி
 மடுத்தல்
 மிசையார்

முன்னல்
 மூசா
 மேற்பால்
 மையா
 மோந்தை
 யாணர்
 வட்டல்
 வீழுப்புலன்
 வீறுதல்
 வெண்ணீர்
 வெளி
 வெறுக்கை

செல்வமுடையோர்
 சுருண்டவை
 துணைவர்
 அழகு
 கீதி
 பெட்டை
 சுவர்க்கம்
 சாரம்
 மெய்மை
 துன்பம்
 துதித்தல்
 ஆலமரம்
 பிரிவு
 பின்பக்கம்
 துன்பம்
 பொலிவு
 பொருத்ததல்
 செலவுகள்
 வயிறு—பிறப்பு
 அதுபவித்தல்
 அதுபவியாதார்—
 இல்லாதார் }
 கிணைத்தல்
 அழியாத
 மோகம்
 காட்டுப்பசு
 ஆட்டுக்கடா
 புதிது
 திரட்டுதல்
 அறிவு
 ஒங்குதல்
 வெண்மை—அறிவின்மை
 பாவெளி—சிறாகாயம்
 செல்வம்; வெறுப்பு.

அரும்பத அகராதி முற்றிற்று.

இ ன் னி லை

உரை மேற்கோள் அகராதி.

முதற்குறிப்பு.	மேற்கோள்தரல்	இந் துற்பக்கம்.
அடவ்வேண்டும்	திருக்குறள்	97
அருளிவ்வர்த்	"	38
அருனென்னும்	"	57
அனப்பரும் விஞ்சையே	கந்தபுராணம்	55
அனவறிந்து வாழாதான்	திருக்குறள்	95
அறஞ்சாரா நல்குரா	"	55
அறந்தவாதம்	காசிகண்டம்	91
அறிவுடையார்	திருக்குறள் ...	43
அறுசமயத்தோர்க்	திருக்குற்றாஸ்ப்புராணம்	100
அற்றது பற்றெனில்	திருவாய்மொழி	111
அணிச்சமும்	திருக்குறள்	73
அன்புற் றமர்ந்த	"	75
ஆகா நனவிட்டி	"	95
ஆந்தமின்கொருவரால்	கந்தபுராணம்	55
ஆக்கக் கருதி	திருக்குறள் ...	98
ஆக்கு மன்றும்	நாலாயிரப்பிரபந்தம்	107
ஆதவர் சாலை	திருக்குற்றாஸ்ப்புராணம்	100
இத்தகைய கால்வர்	"	69
இயல்பினு னில்வாழ்வு	திருக்குறள்	97
இவனும் பதினாறு	இறையனாரகப்பொருளுரை	75
இரவா ரிரப்பார்க்	திருக்குறள்	57
இருன்டீக்கி	" ...	107
இருவிழிகள்	திருக்குற்றாஸ்ப்புராணம்	93
இறத்தலும் பிறத்தல்	சம்ப ராமாயணம்	46
இறத்த பிறப்பில்	அறநெறிச்சாரம்	45
இன்பம் கடன்மற்று	திருக்குறள்	82
இன்மை யெனவொரு	"	58
இன்னுசெய் தார்க்கும்	"	61, 101
இன்னு தினனிவ்வார்	"	81
இன்றிமை இன்பம்	"	108

இன்னியை.

சட்டலந் துன்பம்	நாலடியார்	53
உடம்போ ஓயிரிடை	திருக்குறள்	73
உடைத்தம் ஸவியறியார் ...	"	98
உணர்வெனும்வங்கமேறும்	சசிவரணபேரதம்	110
உப்பக்கம் கோக்கு	திருவள்ளுவமலை	72
உப்பிற்கும் காடிக்கும்	திருக்குறள்	67
உழுவா ருலகத்தாரக்		93
உறற்பால நீக்கல்		46
உறிணுயி ரஞ்சா		93
உறபொருளும்	"	63
ஊடலிற் றேற்றவர	"	85
ஊடலுணர் தல்	"	83
ஊடுதல் காமத்திற்	"	84
ஊர்வ பதினென்றும்	"	105
வரிணு நன்றால்	"	93
ஐயத்தி னீங்கி	"	109
ஒத்தேறு முருவ	பிரபோத சத்திரோதயம்	77
ஒர்த்நன்ஊ முன்ன	திருக்குறள்	112
கடுத்தின் றோகானை	இறையனாரகப்பொருளுரை	71
கண்டகம் பற்றி	தொல்காப்பியவுரை...	46
கண்டவர் காமுறாஉம்	அறநெறிச்சாரம் ...	61
கயங்கொழு நாமலர்	பிரமோத்தர காண்டம்	84
கல்லானே யானுலுங்	கல்வழி	67
கல்லான் வெருளும்	திருக்குறள்	63
கற்றார்முற்	கான்மணிக்கடிகை ...	41
காணிற் குவளை	திருக்குறள்	81
காமக் கடன்மன்னும்	"	82
காமம் துகர்தற்கு	திருக்குறள்மணக்குடவருரை	78
காமம் வெருளி	திருக்குறள்	103
காலாடு போழ்திவ்	நாலடியார்	55
காலையரும்பி	திருக்குறள்	75
குடரும் கொழுவும்	நாலடியார்	76
குலங்கட்குத் தெய்வம்	நீதிநெறிவினக்கம்	62
கொடையே யெவர்க்கும்...	காஞ்சிப்புராணம்	57
கொண்டான் குறிப்பறிவான்	திருக்குறள்	91

உரை மேற்கோள் அகராதி

கொண்டான் சூரிப்பொழுக்கல் அறநெறிச்சாரம்	91
சலத்தாற் பொருள்	திருக்குறள் 41
சாந்தனையும்	கல்வழி 51
சிறுமையுள் நீங்கிய	திருக்குறள் 48
சுடச்சுடரும்	108
செய்கபொருள்	சீவகசிந்தாமணி 53
தம்மி லிருந்து	திருக்குறள் 78
தம்முயிர் நீப்பினும்	51
தலை மகட்டு நாண்	இறையனாரகப்பொருளுரை 93
தனக்குத் துணையாகி	அறநெறிச்சாரம் 69
தாம்வீழ்வார் தம்வீழ்	திருக்குறள் 84
தாம்வீழ்வார்மென்றோன் ...	88
தாரம்நல்லிதம்	வடையாபதி 69
தென் புலத்தார்	திருக்குறள் 97
நடுக்குற்று	நாலடியார் 65
நலத்தகை நல்லவர்க்	திருக்குறள் 83, 90
நல்குரவென்னும்	58
நல்லாரைக் காண்பது	முதுரை 101
நூலுறுகல்வியை	கந்தபுராணம் 67
நெடிதுபற்பகல்	93
நேரிசை வின்னிசை	யாப்பருங்கலக் காரிகை 50
பகையென்னும்	திருக்குறள் 41
பல்லாவு றுய்த்து	நாலடியார் 46
பற்றற்ற கண்ணே	திருக்குறள் 111
பற்றிவிடாஅ இடும்பை	105
பிசா ஸுவதந்	சாங்கிய சூத்திரம் 37
பிறப்பே குடிமை	தொல்காப்பியம் 90
புலத்தவிற்புத்தே	திருக்குறள் 83
பூரியர் தமைவேந்	கம்ப ராமாயணம் ... 95
பெண்ணலத்தினை	பிரமோத்தரகாண்டம் 82
பெண்ணிற் பெருந்தக்க	திருக்குறள் 79
பொய்மை யுற்றிடு	கந்தபுராணம் ... 87
பொருவரு பந்தம்	குசலோபாங்கியானம் 65
பொருளல்லவற்றை	திருக்குறள் 105
மடமென்பது	இறையனாரகப்பொருளுரை 93

இன்னிலை

கருவிய் காதல்	அறநெறிச்சாரம்	73
மலரினூ மெல்லித	திருக்குறள்	78
மறத்தல் வெருளியை	"	41
மறுவிவாத	கந்தபுராணம்	87
மணநலத்தி லுதும்	திருக்குறள்	48
மனைத்தக்க மாண்பு	"	01
முறிமேனி முத்தம்	"	76
முனிவரும் மன்னரும்	திருக்கோவைபார்	67
மூடி வேவாநின்ற	இறையனாரகப்பொருளுரை	84
மெல்லிய னல்வாருள் ...	காலடியார் ...	73
மைந்தன் மனைக்கு மணி ...	தீதிவெண்பா இறுதியடி	83
யாரினும் காதலம்	திருக்குறள்	73
வடுவிவா வைபத்து	காலடியார்	66, 95
வருகமற் கொணர்	திருக்குறள்	75
வருவாயுட் கால்வழங்கி	திரிகடுகம்	95
வெண்டளை விரவியும்	தொல்காப்பியம்	48
வென்றி யாக்கலும்	சீவகசிந்தாமணி	58
வையத்துள் வாழ்வாக்கு	திருக்குறள்	69
வையமனந்தான்	சிவப்பதிகாரம்	72

உரை மேற்கோள் ஆகாதி முற்றிற்று.

இன்னிலை.

உரிமையாக்கல்.

தெய்வ நோக்கமுந் நிருபுகள் சேர்க்கையும்
நாமகள் கேண்மையும் நன்மக்க ணேர்மையும்
நண்ணிய முத்தமிழ் நாட்டிற் சிறந்த
சோழநன் னாட்டிற் றொன்றுகொட் டெல்லாச்
செல்வமு மின்பமுஞ் செய்பொருண் ஞானமும்
அமைந்து விளங்கும் ஆண்டிப் பட்டி-
அரசராய் நின்றபல் லறங்க ளியற்றியும்
பாண்டிநன் னாட்டிற் பாடல்கொண் டதுரைத்
தமிழ்ச்சங் கத்தின் உபாக்கோ சனா
நீன்று தமிழினை விழையுற வளர்த்தும்
சேரநன் னாட்டிண் செழுந்தலை நகரெனச்
சரித்திர வுண்மையைப் பிரித்துண ருஞ்சிலர்
கழுறு கின்ற கருநூர்ப் பாலனச்
சங்கத் தலைவராய்த் தகவொடு நின்று
பன்பொடு மன்பொடும் பாணித்துத் தம்பால்
வந்தபுல வர்க்கும் வரா நவர்க்கும்
வேண்டிய பொருளெலாம் வேண்டியாக் களித்தும்
சைவம் வளர்த்துத் தருமம் புரியும்
பெத்தாச்சிச் செட்டிப் பெரியார்க்
குவப்புடன் இன்னிலை யுரிமையாக் கினனே.

வ. உ. சிதம்பரம்.

இன்னிலை.

முன்னுரை.

“இன்னிலை” என்னும் இந்நூல் “கீழ்க்கணக்கு” எனும் பெயரால் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது நூல்களில் ஒன்று. நூல்கள் “மேற்கணக்கு” எனவும் “கீழ்க்கணக்கு” எனவும் இரு வகைப்படும். “மேற்கணக்கு” என்பது பெரும்பான்மை நான்கிற்கு மேற்பட்ட அடிகளைக்கொண்ட வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வந்திப்பா அல்லது மருட்பா பெரும்பான்மை ஐம்பது முதல் ஐந்துபது வரையில் கொண்டு ஆறம் பொருள் இன்பங்களை விநித்தும் வீட்டினைச் சுருக்கியும் கூறும் நூல்களின் தொகுதியாகும். “கீழ்க்கணக்கு” என்பது பெரும்பான்மை நான்கிற்கு மேற்பட்ட அடிகளைக் கொள்ளாத வெண்பா அல்லது வெண்செந்துறைபெரும்பான்மை ஐம்பதுக்கு மேலும் ஐந்தாறுக்குக் கீழும், சிறுபான்மை ஐம்பதுக்குக்கீழும் ஐந்தாறுக்குமேலும் கொண்டு ஆறம் பொருள் இன்பங்களை விநித்தும் வீட்டினைச் சுருக்கியும் கூறும் நூல்களின் தொகுதியாகும். இவை, “மேற்கீழ்க்கணக்கென விநித்தனர் புலவர்” எனவும், “ஐம்பது முதலா ஐந்துவீரூ, ஐவகைப் பாவும்பொருள் நெறி மரபின், தொகுக்கப்படுவது மேற்கணக்காகும்” எனவும், “அடிநிலை வில்லாச் செய்யுள் தொகுதி, ஆறம்

இன்னிலை

பொருள் இன்பம் அடுக்கி அவ்வகைத் திறம்பட வருவது கீழ்க்கணக் காரும்" எனவும் வரும் பன்னிருபாட்டியல் நூத்திரங்கனால் விளங்கும். மேற்கணக்கு நூல்கள் பல. அவை "பத்துப் பாட்டு", "எட்டுத்தொகை"களில் அடங்கியவை முதலாயின. கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதினொட்டு. அவை நாலடி நானூறு, நான்மணிக் கடிவை, இனியவை நார்பது, இன்னா நார்பது, களவழி நார்பது, கார் நார்பது, ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணை மொழிவைப்பது, திணை மாலி தூற்றைம்பது, திருக்குறள் என்னும் முப்பால், திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி நானூறு, சிறுபஞ்சமூலம், இன்னிலை, முதுமொழிக் காஞ்சி, வலாநி. இவையே கீழ்க்கணக்கென்பது "காலடி நான்மணி கால்காற்பதைந்திணைமுப், பால்நிகம் கோவை பழமொழி--மாமூலம், இன்னிலைசொல் காஞ்சியுடன் வலாநி என்பவே, கைநிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு" என்னும் வெண்பாவால் விளங்கும். இவ்வெண்பாவில் 'நார்பது' என்பதற்கு முன்னுள்ள "நால்" என்பதனை "ஐந்திணை" என்பதனோடு கூட்டி, "நால் ஐந்திணை" எனக்கொண்டு அகற்கு ஐந்திணையையும் பற்றிக் கூறும் ஐக்திணையைப்பது முகலிய நான்கு நூல்களுமெனவும், 'சொல்காஞ்சி' என்பதற்கு (முது) 'மொழிக் காஞ்சி' எனவும், 'கைநிலையவாம்' என்பதற்கு 'ஒழுக்கத்தைப் பற்றிக் கூறும் நூல்களாம்' எனவும் உரைத்துக் கொள்க. இவ்வெண்பாவினுள்ள அடைமொழிகளின் கருக்கத்தை

மூன்றுரை

வெண்பாவினர் கிடக்கையையும், இவ்வெண்பா மோனைகளையும் உற்றுநோக்குவார்க்கு 'இன்னிலை' என்பதனைக் 'காஞ்சி' என்பதற்கு அடைமொழியாகக்கொள்ளுகலும், 'காஞ்சியுடன் எவாறு யென்பவே' என்பதற்குப் பின்னுள்ள 'கைநிலைய' என்பதிலுள்ள 'கைநிலை' யென்பதனை ஒரு தாலெனக் கொண்டு அதனைப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் ஒன்றாகக் கொள்ளுகலும், "இன்னிலைசொல்" என்பதற்குப் பதிலாக "மெய்நிலைய" என்ற பாடத்தைக் கொள்ளுகலும், நிலைய" என்பதற்குப் பதிலாக "நன்மிகைய" என்ற பாடத்தைக் கொள்ளுகலும் பொருந்துவனவல்லவென்பது நன்கு விள

இந்நூலை இயற்றியருளினவர், தெய்வ அருளுந் செந்தமிழ் ஞானமும் சிறக்கப் பெற்ற ஆழ்வார் பன்னிருவர்களில் ஒருவராகிய பெய்கையார். அவரே இந்நூலை இயற்றினவரென்று கொள்வதற்குரிய காரணம் முதலியவற்றை "இன்னிலை ஆசிரியர்" என்றும் தலைப் பெயருடன் இகன்பின்னர் எழுதியுள்ளோர். இந்நூலைத் தொகுத்தவர் மதுரையாசிரியர். இந்நூலின் கூடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளை இயற்றியவர் பரதம்பாடிய பெருத்தேவனார். இவ்விருவரைப் பற்றியும் ஒரு சில மொழிகள் "இன்னிலை ஆசிரியர்" என்றும் தலைப்பின் கீழ்ச் சேர்த்துள்ளோர். இந்நூல் அறப்பரல், பெருட்பரல், இன்பப்பரல், வீட்டுப்பரல் என நான்கு பகுதி

களாகவும், அவற்றில் ஷீட்டுப்பால் 'இல்லியல்' 'தூறலியல்' என இரண்டு இயல்களாகவும் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. அறப்பால் பத்து வெண்பாக்களையும், பொருட்பால் ஒன்பது வெண்பாக்களையும், இன்பப்பால் பன்னிரண்டு வெண்பாக்களையும், ஷீட்டுப்பால் ('இல்லியல்' எட்டு வெண்பாவும் 'தூறலியல்' ஆறு வெண்பாவுமாகப்) பதினான்கு வெண்பாக்களையும் கொண்டுள்ளன. இவற்றில் ஒருசில, இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சி இல்லாதவர்களுக்கும் பொருள் விளக்கத்தக்கவைவராகவும், வேறு ஒருசில இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சியுடையவர்க்கு மாத்திரம் பொருள் விளக்கத்தக்கவைவராகவும், மற்றவை இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சியுடையவரையும் கலக்கத்தக்கவைவராகவும் இருக்கின்றன. இவற்றில், பல நேரிசை வெண்பா; சில இன்னிசை வெண்பா; மூன்று சிந்தியல் வெண்பா; இரண்டு பஃரொடை வெண்பா. இந்தாலின் செய்யுள்களில் சில மிக அருமையான இலக்கணங்களுக்கும் இலக்கியங்களாக அமைந்துள்ளன. பலப்பால் படர்க்கைச்சொல் 'செய்யும்' என்னும் வாய்பாட்டுச் சொல்லைப் பயனிடையாகப் பொருந்தி வருவதற்குப் பொருட்பால் இரண்டாவது செய்யுளும் நான்காவது செய்யுளும் இலக்கியமாகும். குற்றியலுகரத்தின்பின் உயிர் வருங்கால் வகையடம் பொடுமெய் தோன்றுவதற்கு ஷீட்டுப்பால் 'தூறலியல்' இரண்டாம் செய்யுளும் ஐந்தாம்செய்யுளும் இலக்கியமாகும். வெண்பாக்கள் ஐந்துசீர்களைக்கொண்டுசிறு

முன்னுரை

பான்மை வருதற்கு அறப்பால் ஏழாம் செய்யுளும், பொருட்பால் ஒன்பதாம் செய்யுளும், இன்பப்பால் ஐந்தாம் செய்யுளும் இலக்கியமாகும். முற்றியனுரை வீற்றுச் சீரைக்கொண்டும் வெண்பா முடியுமானென்பதற்கு இன்பப்பால் எட்டாம் செய்யுள் இலக்கியமாகும். 'உம்' என்பது 'உந்து' என்றதற்கு இன்னுலின் கடைசிச்செய்யுள் இலக்கியமாகும். இன்னுலின் ஒரு செய்யுளேனும் சர்வகலாசாலைச் சங்ககத்தார் முத்தலியோர் இடக்கொண்டது கடியும் ஒரு சொல்லையாவது கொண்டு டிராது இன்னுலாசிரியரது நாகரிக மேம்பாட்டைக் காட்டுகின்றது. இன்னுலாசிரியர் வீட்டுப்பாலை 'இல்லியல்' என்றும் 'துறையல்' என்றும் பிரிக்கிறார்ப்பது, மாந்தர் இல்லாழ்க்கையில் நின்று இல்லறங்களைப் புரிதலும், இல்லாழ்க்கையைக் துறந்து தவம்புரிந்தும், மெய்யுணர்ந்து வீட்டினை அடையுணர்மென்பதை ஐயமற நினைநாட்டுகின்றது.

நாற்பத்தைகந்து செய்யுள்களைக்கொண்டு உருவத்தில் சிந்திக்கும் தோற்றமும், இன்னுலின் ஒவ்வொரு செய்யுளினும் அடங்கிக்கிடக்கும் பொருள்களின் அருமையும் பெருமையும் அளவிடற்கு அடங்காதவை. இன்னுலின் ஒவ்வொரு பாவும் ஒவ்வொரு இரத்தினம் என்று சொல்லத்தக்க பெருமையுடையது. அறப்பாலிலுள்ள "கழிவிர்க்கக் கொள்ளார் கதழ்வாளார்வேர்த்தும், பழிமுறுகக் கோடார் பயன்பேர்த்—தழிமுதலை, இல்லம்"

கொண்டாடகர் இடம்பெறத் தனைதண்ப்பர், நல்லறனை
 நாளன்கொள் வார்' என்னும் செய்யுள், அறத்தினையும்
 அகன்பயனையும் எவ்வளவுதெளிவாக விளக்குகின்றது?
 பொருட்பாலிலுள்ள “மெய்வலியுஞ் சென்னிலையும் வா
 னாளுந்நூலொழுக்கும், மெய்யாவளிக் கும் வெறுக்கை
 யிலார்-வையத்தப், பங்கினையும் வாடப் பணையனை
 தேரள் செய்தாங்க, வொல்துயிர்நீக் தாரு ராகு” என்
 னும் செய்யுள், பொருளினது சிறப்பையும் பொருளை
 ஈட்டுதலின் இன்றியமையாமையையும் எவ்வளவு நன்
 றாகக் கூறுகின்றது? அப்பாலிலுள்ள “கால்கலத்தால்
 சேர்பொருளும் கண்ணற்றூர்தேர்பொருளும், நாணீரண்
 டால் கூடும் நலப்பொருளும்—கோல்தாங்கிக், கோடும்
 அரசிற் குரியாமே தொல்புவிக்கீழ், ஆடும் பொருளோ
 டனைந்து” என்னும் செய்யுள்போல அரசர்க்குரிய
 பொருள்களனைத்தையும் ஒருங்கு கூறும் வேறு செய்
 யுள் உண்டோ? இன்பப்பாலிலுள்ள “தூவி நெருஞ்
 சிக்காய் நீர்முள்ளி னும்பையலர், காவியன சேற்கண்
 குறுத்தொடியா-ராணிக், கினிய ரினைசேரா ரீரங்கண்மா
 னாலக், தனிமைக் கவரோர் கரி” என்னும் செய்யுளைப்
 போல இன்பத்தின் மேம்பாட்டை எடுத்துக்கூறும்
 வேறு செய்யுளை எங்கேனும் கண்டதண்டோ? அப்
 பாலிலுள்ள “காதல் விரிநிலத் தாரா வகைகாணார், சாத
 னவர் நென்ப நகமையோர்—காதலும், ஆக்கி யளிக்
 தழிக்குங் கந்தழியின் பேருருவே, நோக்கிலரை நோவ
 தெவன்” என்னும் செய்யுளைப்போல இன்பத்தின்

சிறப்பினை எடுத்துக் கூறும் வேறு செய்யுளை யாரே னும் கேட்டதுண்டோ? விட்டுப்பால் 'இல்லிய'லி லுள்ள "நல்லினஞ் சாரல் நயனுணர் தல் பல்லாற்றான், நல்லின மோப்பல் பொறையாளல்-ஒல்லும்வாய், இன் னார்க் கினிய புரி,தல் நெறிநிறறல், நன்னுப்பண் உய்ப்ப யதோ காது" என்னும் செய்யுள் இவ்வாழ்வாரது கடமை யையும் அவர் அடையும் பயனையும் எவ்வளவு நன்றா கக் கூறுகின்றது? அப்பாலின் 'தூறலிய'லி லுள்ள "ஒன் னுண்டே மந்துடலிற் பற்றி வினையி துக்கும், பொன்னு உணர்வால் விலக்கொறுக்கப் பைம்மறியாக், தன்பால் பெயர்க்குந்து பற்றித் தலைப்பட்டோர், நன்பால் அந்ந் தார் துறத்தார் வரலுய்த்தார், புன்பாலால் சுற்றப் படார்" என்னும் செய்யுள் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் அத னாலும் பயன்களையும் எவ்வளவு தெளிவாகக் கூறுகின் றீது? இவ்வாறே, இத்தாலின் ஒவ்வொரு செய்யுளும் ஒப்புயர்வற்ற பெருமையினை யுடையதாயிருக்கின்றது. அதனால், இத்தாலின் செய்யுள்களினது பெருமையை ஆராய்தலை இம்மட்டில் நிறுத்துகின்றேன்.

இத்தலை நமது தமிழ்க்தொல்லாசிரியர்களில் பலர் எடுத்துக் கமது நூலின்கண்ணே ஆண்டுள்ளார்கள். அவர்களில் நமது தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ கா யனார் "முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி அவர்மொ ழியும்,பொன்னேபோல் போற்றுவம்" என்று இத்தாற் செய்யுள்களில் பலவற்றின் பொருள்களையும் சொற் களையும் எடுத்துத் தமது திருக்குறளின்கண்ணே ஆண்

இன்னிஹி

ஷ்ருப்பவதை சண்டுகாட்டுகின்றேன். இந்நூலின் உரு-ம்
 செய்யுளிற்கண்ட “அன்னத்தின் பெற்றயாரின் என்
 பெறும் பேறு” என்பதன் பொருளன்றோ “பெண்ணிற்
 பெறுந்தக்க யாவுள்” என்னும் குறளடி? இந்நூலின்
 உக-ம் செய்யுளிற்கண்ட “தூயி நெருஞ்சிக்காய் நீர்
 முள்ளி தும்பையவர்” என்பதன் வேறுபொழி யன்றோ
 “அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியு மாநர், அடிக்கு
 நெருஞ்சிப்பழம்” என்னும் நிருக்குறள்? இந்நூலின்
 உஎ-ம் செய்யுளிற்கண்ட “காமம்வீழின்பக் கடலா
 மே” என்பதன்றோ “இன்பக் கடல் மற்றுக் காமம்”
 என்னும் குறளடி? இந்நூலின் உஅ-ம் செய்யுளிற்க
 கண்ட “ஊடி புணர்வாரே தாயிசைவர் பல்காலம், ஈடி
 வதேதார் இன்ப விருந்து” என்பதன் சாரமன்றோ “ஊடு
 தல் காமத்திற்கின்பம் அகற்கின்பம் கூடி முயங்கப்
 பெறின்” என்னும் குறள்? இந்நூலின் உக-ம் செய்
 யுளாகிய “தோற்றரே வெல்வர் துணைமிசையார் கேரட்
 டியானை, யேற்றுக் கழறொடியார் மிக்கரை யாவரை
 வர், போற்றளி கூடல் கரி” என்பதன் தொகையன்
 றோ “ஊடலிற் றேற்றவர் வென்ற ரதுமன்னும், கூட
 லிற் காணப் படும்” என்னும் குறள்? இந்நூலின் ஈரு-ம்
 செய்யுளிற்கண்ட “ஐம்புலத்தோர் நல்குவோர் ஓம்பி”
 என்பதன் விரியல்லவோ “தென்புலத்தார் தெய்வம்
 விருந்தொங்கல் தானென்றாக், கைப்புலத்தார் ஓம்பல்
 தலை” என்னும் குறளும் “அறந்தாரக்கும் துவ்வா தவர்
 க்கும் இறந்தாரக்கும், இவ்வாழ்வா னென்பான்
 துணை” என்னும் குறளும்? இந்நூலின் ஈச-ம் செய்

மூன்றுரை.

யுளிற்கண்ட “கைப்பொருள்வாய்துட்டி லாய்வாயிடுங்கு”, என்பதன் விளக்கமன்றோ “ஆகா றளகிட்டி தாயினும் கேடில்லை, போகா றகலாக் கடை” என்னும் குறள்? இந்நூலின் ௩௮-ம் செய்யுளிற்கண்ட “ஒல்லும்வாய். இன்னூர்க் கினிய புரிதல்” என்பதன் விளியன்றோ “இன்னு செய்தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கால் என்ன பயத்ததேர சால்பு” என்னும் குறள்? இந்நூலின் ௩௯-ம் செய்யுளிற்கண்ட “நனிகாக்கும் ஒன்மை உறைப்படுத்தும். பண்போன், பனிநிலத்தின் வித்தாய்ப் பெயரான் “என்பதன் வேறு மொழியன்றோ “உரனென்னுந் தோட்டியான் ஒரைந்துங் காப்பான், வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து” என்னும் குறள்? இந்நூலின் ௪௦-ம் செய்யுளிற்கண்ட “மாசகல வீறு மொளியன்ன நோன்புடையோர், மூசா வியற்கை நில ளுணர்வார்” என்பதன் விளியல்லவோ “கடக்கடரும் பொன்போல் ஒளிவிடும் துன்பம், கடக்கட நோற்றிற் பவர்க்கு” என்னும் குறளும் “கற்றல் குந்தத்தலும் கைகடும் நோற்றலின், ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு” என்னும் குறளும்? அச்செய்யுளிற் கண்ட “இன்னவ் இனிவாயாக் கொள்வார் பிறப்பிறப்பில், தன்னார் அடையும். நிலன்” என்பதன் வேறு மொழியன்றோ “இன்னுமை இன்பம் எனக்கொனின் ஆகும். கன், ஒன்னர் விழையும் கிறப்பு” என்னு குறள்? இந்நூலின் ௪௩-ம் செய்யுளாகிய “யோகப் பெருநிலன் செய்க்கே யுடம்பொன்றா, பேரா ஒருநிலை நீங்காப் பெரும்பொருளை, வரா அடிக் துய்யும் போழ்து” என்பதன் தொ

இன்னிகை

கையன்றே "ஐயத்தின் நீக்கித் தெளிந்தார்த்கு வைவ
 த்தின், வாணம் கனிய துடைத்து" என்னும் குறள்?
 இந்துவில் சச-ம் செய்யுளிற்கண்ட ஐயுணர்வான்
 ஆய்ந்து அறஞ்சார்பாச் சார்பொறுக்க, கையா நீலை
 வேண்டுவார்" என்பதன்றே "சார்புணர்ந்து சார்பு
 கெடவொழுகின் மற்றழித்துச், சார்தரா சார்தரு
 நோய்" என்னும் குறள்? இந்துவில் சசு-ம் செய்யு
 ளிற் கண்ட (மெய்ப்பொருளை) "பற்றித் தலைப்பட்ட
 டோர், நன்பால் அறிந்தார் துறந்தார் வரலுயந்தார்"
 என்பதன் விரிபன்றே "கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள்
 கண்டார் தலைப்படுவர், மற்றீண்டு வாரா ரெறி" என்
 னும் குறள்? திருக்குறளின் பொருள்களையும் சொற்
 களையும் இந்துலாசிரியர் எடுத்துத் தமது தூவின்கண்
 ஆண்டுள்ளாரென்று கொள்ளலாகாதோ வெனின்,
 ஆகாது. என்னை? இந்துலாசிரியர்போன்ற தக்க புல
 வர் திருக்குறளின் பொருள்களையும் சொற்களையும்
 எடுத்து ஆண்டிருப்பின், இந்துந் செய்யுள்களது
 அழகு முதலியவை திருக்குறட்செய்யுள்களது அழகு
 முதலியவற்றிற்கு மிக மேம்பட்டன வாயிருக்கும்.

இந்துவைத் தொல்லுரையாசிரியர்களிலும் பஷ்
 எடுத்தாண்டுள்ளார்கள். "உரையாசிரியர்" எனச் சிறப்
 புப் பெயர் பெற்றவரும், தொக்காப்பியம் மூன்று அறி
 காலங்களுக்கும் முதலில் உரையெழுதியவரும், தெய்வ
 த்தன்மை வாய்ந்த பெரியாரெனப் பல பெரியோரால்
 புகழப்படுகின்றவருமாகிய இளம்பூரணர் தமது தொ

ல்காப்பியக் 'களவியல்' உட-ம் சூத்திரவுரையில் இந்-
 தால் இன்பப்பரலின் உ-ம் செய்யுளாகிய "துணையெ
 ன்ப காம விருந்தப் பார் கோமில், இணைவிழைச்சின்
 மிக்காகா ராகல்—புணைதழீஇக், கூட்டுங் கடுமிசையான்
 கட்டியிற் கொண்டற்றால், வேட்டபோழ் தாரு மணி"
 என்பதை எடுத்தாண்டு, "இப்பாட்டு இத்தன்மைத்
 தாய் (இன்பம்) துய்த்தல் வேண்டுமென அறவுரை
 சுட்டி வந்தது" எனவும், 'கற்பியல்' ௫-ம் சூத்திர
 வுரையில் இந்நூல் வீட்டுப்பரல் 'இவ்விய'லின் சு-ம்
 செய்யுளாகிய "ஐங்குரவ ரோம்பல் இனனீக்கல் சேர்ந்
 தேரார்க்கும், பைங்கூழ் களைகணுப் பார்த்தவித்தல்—
 னையுளத்தர்க், குற்ற பரிவீர்த்தல் எண்ணன் கறநெ
 றியில், உற்ற புரிதல் கடவ்" என்பதை எடுத்தாண்டு,
 "இது தலைவன் மனைக்கிழத்திக்குரிய செயல் கூறிப் புரி
 யென்றது" எனவும், 'கற்பியல்' ௧௨-ம் சூத்திர வுரை
 யில் இந்நூல் இன்பப்பரல் ௨-ம் செய்யுளாகிய "தேரந்
 றுரே வெவ்வர் துணைமிசையார் கோட்டியரனை, யேற்
 துக் கழறொடியார் மிக்காரை யாவரைவர், போளிறற்
 கூடல் கரி" என்பதை எடுத்தாண்டு "இஃது இன்பம்
 பற்றி வந்தது, தலைமகன்மாட்டு ஒழுக்கும் நிறன் கூறு
 மாற்றான்" எனவும், அச்சூத்திர வுரையிலேயே இந்நூ
 லின் வீட்டுப்பரல் 'இவ்விய'லின் முதற் செய்யுளாகிய
 "ஒத்த வுரிமையளா லூடற் கினியளாக், குற்ற மெர்ரு
 உங் குணத்தவாக்—கற்றறிஞர்ப், பேணுந் தகையளாக்
 கொண்டன் குறிப்பறிந் து, நாணுந் தகையளாள் பெண்"
 என்பதையும், அவ்வியலின் ௪-ம் செய்யுளாகிய "ஐம்

இன்விசி

புலத்தோர் நல்குவோ ரோய்பித் தலைப்பட்ட, செம்பாகம் நன்மனைபைப் பேனிக்-கடாவுய்த்த, பைம்புல் நிலைபேணி ஆழ்ப்ப வலெடார், ஐம்புலமீர்க் தாரிற்றலை” என்பதையும் எடுத்தாண்டு, இவை “இல்லறத் தமர்ந்து உலகோர் மாட்டு ஒழுகும் நிறைக் கூற வந்தன” எனவும் குறிப்பெழுதியுள்ளார். ஆசிரியர்களிலெல்லாம் பெரியவரெனப் பலராலும் புகழ்ப்பெற்ற பேராசிரியர் தமது தொல்காப்பியச் ‘செய்யுளியல்’ ககக-ம் சூக்திரவுரையில் இந்நூலின் அறப்பால் ௫-ம் செய்யுளாகிய “நிறைத்த விரிக்கிற்றினைப்பினு வாய்போல், உரைத்த வுரையதனைக் கேட்டும்.—உரைத்த, பயன்ற வா செய்வார் சிலசேதந் நெஞ்சக், நியன்றவா செய்வார் பலர்” என்பதை எடுத்தாண்டுள்ளார். ‘உச்சி மேற் புலவர்கொள் கச்சினூர்க்கினியர்’ என்றும் ஆசிரியர் தமது தொல்காப்பியச் ‘செய்யுளியல்’ ககக-ம் சூக்திரவுரையில் இந்நூலின் மேற்கண்ட “நிறைத்த” என்றும் தொடக்கத்துச் செய்யுளை எடுத்தாண்டுள்ளார். யாப்பருங்கல விருந்தியுரைகாரர் இந்நூலின் பொருட்பால் ௨-ம் செய்யுளாகிய ‘உடைமையறு தீட்டல் உறுதுணையாற் யாண்டும், உடைமையரசுச் சென்றக்கால் ஊசெல்லாம்—சுற்றம், உடைமைக்கோல் இன்றக்குச் சென்றக்கால் சுற்றம், உடையவரும் வேறுபடும்” என்பதை எடுத்தாண்டு “இது ஆரிடவாசகம்” என்று கூறியுள்ளார். இவ்வாறு தொல்லாசிரியர்களும் தொல்லுரையாசிரியர்களும் இந்நூலை எடுத்தாண்டிருப்பதே இந்நூலின் மேம்பாட்டைக் காட்டாங்கும்.

முன்னுரை

எனக்குக் கிடைக்க இந்நூலின் எட்டுப்பிரதி திரு நெல்வேலி ஜில்லா அழ்வார் திருக்கரியில் மூன்று நூற் றாண்டுகளுக்கு முன்னர் அவதரித்துத் தமிழ் இலக் கிய இலக்கணங்களை முற்றுறக் கற்று “மாறனலங்கா ரம்” முதலிய சில அரிய நூல்களை இயற்றியருளிய ஸ்ரீமான் இரத்தினக் கவிராயரவர்களால் எழுதப் பட்டுள்ளது. இவ்வேட்டுப்பிரதியின் முதல் ஏட்டில் “ஹரி ஓம் நன்றாக. மதுரையாசிரியரால் தொகுக்கப்பட்ட இன்னிலை நாற்பத்தைந்து. தேனாறு மகிழ்த்தொடையறு பெளடீயுந் திருக்கிளர்க் குழைக்காறுங், கானாறு மலர்க் திருமுடிச் சோதியுங் கயிரவக் துவர்வாடி, மோன மாகிய வடிவமுமார்வமு முத்திரைத் திருக்கையு, ஞான தேசிகன் சரணதா மரையுமெனயனம்விட்டகலாவே. சீயூர் திருவடிகளே சரணம். வயித்தியநாத குரவே நம. திருமேனி ரத்தினக் கவிராயன் எழுதிவரும் இன் னிலை நாற்பத்தைந்து நன்றாக. குரவே துணை. ஆண்டாள் துணை.” என்பவை எழுதப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது ஏட்டின் தொடக்கத்தில் “வேலற்றீடு” என்ற தொடக்கத்துச் செய்யுளுக்குமுன் “கடவுள் வாழ்த்து” என்றும் சொற்களும், அகற்குப்பின் “பாடிந் பாடிய பெருந்தேவனார்” என்றும் சொற்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. பின்பு “நூல்” என்ற சொல்லொடு தொடங்கி இந்நூல் செய்யுள் நாற்பத்தைந்தும் எழு தப்பட்டுள்ளன. பின் “பொய்கையார் பாடிய இன் னிலை முற்றிற்று” என்ற சொற்களும், அவற்றின் பின் “நாலடி நான்மணி” என்ற தொடக்கத்து

இன்னிலை

வெண்பாவும், அகன்பின் "தாய பனுவ தலைப்படுவாரிவ்
 வுலகி, னாய பயனுணர்வா சச்சழியார் வெந்தென்றும்,
 போய விழைவிடாண விற்பப் புணரியாப், பீய்வின்றி
 நிற்பே கரி" என்னும் வெண்பாவும் எழுதப்பட்டுள்
 ளன. இவ்வேட்டுப்பிரதியை எனக்கு அளித்தவர்கள்
 திருநெல்வேலி ஹிக் துக்கல்லூரித் தமிழ்ப் பண்டி
 தர் ஸ்ரீமான் த. மு. சொர்ணம்பிள்ளையவர்கள். இவர்
 களுக்கு இவ்வேட்டுப் பிரதியை வேறு பல தொன்னூ
 லேட்டுப் பிரதிகளோடு சேர்த்தளித்தவர்கள் திருமே
 னிக் கவிராயரவர்கள் சந்தியார்களுக்குத் தலைவராக
 வும், எனக்கு உறவினராகவும் நண்பராகவும், திருநெல்
 வேலி ஜில்லா தாலுகா போர்டி மெம்பராகவும் நின் னு
 விளங்கிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ அ. மீ. மலையையாப் பிள்ளை
 யவர்கள். இவர்களும் இந்நூலின் பெயரும், இந்நூல்
 கீழ்க்கணக்குப்பதினெட்டில் ஒன்றென்பதும் தெரியா
 திருந்த நம் தமிழ்நாட்டார்க்கு இந்நூலை அளிப்பதற்கு
 க்காரண கார்த்தர்களாயிருந்த இவ்விருவர்களுக்கும்
 தமிழுலகம் நன்றிபாராட்டக் கடன்பட்டுள்ளது.

பிரம்பூர், சென்னை. }
 பிங்களாபு ஆடி 1912 } வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை.

இன்னிலை

ஆசிரியர்.

இந்நூலினது எட்டுப் பிரதியின் முதல் எட்டுத் தொடக்கத்தில் “மதுரைபாசிரியரால் தொகுக்கப் பட்ட இன்னிலை நாற்பத்தைந்து” என்னும் சொற்களும், அம்முதல் எட்டின்முடிவில் “திருமேனிக்கவிராயன் எழுதினும் இன்னிலை நாற்பத்தைந்து நன்றாக” என்னும் சொற்களும், அங்வேட்டுப் பிரதியின்கடைசி எட்டு முடிவில் “பெய்கையரசர் பாடிய இன்னிலை முற்றிற்று” என்னும் சொற்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நூலின் எட்டுப் பிரதியை எழுதிய திருமேனி இரத்தினக்கவிராயரவர்கள் செந்தமிழ்ப் புலமையும் சீரிய ஒழுக்கமும் தெய்வபத்தியும் சிறந்து விளங்கியவர்கள். இந்நூலின் எட்டுப் பிரதியை அளிக்கத் ஸ்ரீமான். மலையையாப்பிள்ளையவர்கள் அக்கவிராயரவர்களின் ஏடுகளை பெல்லாம் போற்றி வைத்திருக்கும் அவர்களுடைய சந்ததியார்களின் தலைவராய் விளங்கியவர்கள். பெய்கையரசர் என்பவர் “இன்னிலை” என்னும் நூலை இயற்றிற்றில சென்றாவது, அந்நூலை வேறுபாரேனும் இயற்றினரென்றாவது நாம் கேள்விப்படவில்லை. ஆதலால், “இன்னிலை” பென்பது இந்நூலே பென்றும், இந்நூலை இயற்றியவர் பெய்கையரசரே

இன்னிளை

யென்றும் காம் கொள்ளலாகும். ஆகவே, நாலாயிரப்பிரபந்தத்திலுள்ள “முதற்றிருவந்தாதி” யையும், “களவழி” யையும், புறநானூற்றிலுள்ள “கோதை மார்பிற் கோதை யானும், கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதை யானு, மாக்கழி மலர்க்க தெய்த வானும், கண்ணாறும் மே காணலத் தொண்டி, யஃதெம் மூசே யவனெம் மிறைவன் அன்றோற் படர்நி யாயினீயும், எம்மு முன் னாமோமுதுவா யிரவல, அமர்மேம் படுஉங் காலைநின், புகழ்மேம் படுநீனக் கண்டன மெனவே” “நாடெனன் கோ லூரென்கோ, பாடிமிழ் பனிக்கடற் சேர்ப்பென்கோ, யாங்குன மொழிகோ வோங்குவாட் கோதையைப், புனவர் தட்டை புடைப்பி னாயல, நிறங்கு கறி ரலமரு கழனியும், பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள் னொருங்கெழுமே” என்னும் செய்யுள்களிரண்டையும் பன்னிரு பாட்டியளில் ‘பொய்கையார்’ என்னும் பெயரொடு காணப்படும் சூத்திரங்களையும், யாப்பருங்கல விருத்தியுரைகாரர் “பொய்கையார் வாக்கு” என்னும் குறிப்பொடு காட்டியுள்ள தனிச் செய்யுள்களையும், இன்னாலையும் இயற்றியவர் “பொய்கையார்” என்னும் பெயரின் ரென்பது பெறப்பட்டது.

முதற்றிருவந்தாதியையும் யாப்பருங்கல விருத்தி உதாரணத்தனிச்செய்யுள்களையும், இயற்றியபெய்கையார் வேறுகளவழிநாற்பதையும் மேற்கூறியபுறநானூற்றின் செய்யுள் களிரண்டையும் இயற்றிய பெய்கையார் வேறு என்றும், அவ்விருவரும் வெவ்வேறுகாஷ்

தினர் என்றும் ஒருசாரர் கூறுகின்றனர். "முதற்றிருவந்தாதி" முதலிய எல்லாவற்றையும் இயற்றியவர் "பொய்கையார்" என்னும் பெயரைக் கொண்ட புலவர் ஒருவரே டெய்ந்து மற்றொரு சாரர் கூறுகின்றனர். பிந்திய சாரர் கூற்றிற்கு ஆகாரமாகநிற்பது, நாலிந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்தித் தோன்றிய யாப்பருங்கல விருத்தியில் முதற்றிருவந்தாதிச் செய்யுளிரண்டோடு குறித்துள்ள தனிச்செய்யுள் சிலவற்றைப் "பொய்கையார் வாக்கு" என்று குறிப்பிட்டிருப்பதே. அவ்வுரைகாரர்களவழிச் செய்யுள்களையாவது மேற்கூறிய புறகாணாற்றுச் செய்யுள்களையாவது உதாரணமாக எடுத்தாளவு மில்லை; அவற்றைப்பற்றி ஒன்றும் கூறவு மில்லை. ஆகவால், அவ்வுரைகாரரது குறிப்பினை நுந்துகொள்ளத்தக்க கெல்வாம் அவர் "பொய்கையார் வாக்கு" என்று எடுத்தாண்டுள்ள தனிச்செய்யுள் சில "பொய்கையார்" என்பவரால் பாடப்பட்டனவென்று அவர் கருதின ரென்ப தென்றே. இத் தனிச்செய்யுள்களையும், முதற்றிருவந்தாதிச் செய்யுள்களையும், மேற்கூறிய புறகாணாற்றுச் செய்யுளிரண்டையும், களவழிச்செய்யுள்களையும் பாடிய பொய்கையார் ஒருவரே யென்று அவர் கருதியதாகக்கொள்ளுகல் மிகையேயா கும். முதற்றிருவந்தாதியைப்பாடிய பொய்கையார் தெரண்டை நாட்டுக் காஞ்சி நகரத்தவர். அதற்குச் சாரன்று சற்றேறக்குறைய ஆயிரம் வருடங்களுக்குமுன் னர் முதற்றிருவந்தாதிக்கு முதலியாண்டான் அருளிச்

செய்த "கைகைதசேர் பூம்பொழில்சூழ் கச்சிவகச் வந்து
 தித்த,பொய்கைப்பிரான் கவிஞர் போரேறு-வையக்,
 தடியவர்கள் வாழ அருத்தமி முத்தாதி,படிவிளங்கச்
 செய்தான் பரிந்து' என்னும் தனியன். புறகாணாற்றுச்.
 செய்யுளிசண்டையும் பாடியபெய்கையசர்காஞ்சிபுரத்
 திற்கு நாணுறுமைல் தூரத்தி லுள்ள மலைநாட்டுத்தொண்
 டிகாத்தவர். அதற்குச்சான் று அவர் பாடிய புறகாணாற்
 றுச் செய்யுளொன்றின் 'கானலம் தொண்டி யஃதெம்
 முறே" என்னும் சொற்கள். காஞ்சிககரத்துப் பெயர்
 கையார் பூவிஷ்ணு பிரான் ஒருவருக்கே ஆள். அதற்
 குச்சான் று முதற்றிருவந்தாதியின் "அடுத்த கடும்
 பகைஞர்க் காற்றேனென் றோடிப்,படுத்தபெரும்பாழி
 சூழ்ந்த—விடத்தாவை, வல்லாளன் கைகொடுத்த மா
 மேளி மாயவனுக், கல்லது மாவரோ ஆள்" என்னும்
 செய்யுள். தொண்டி ககரத்துப் பெய்கையார் மலை
 நாட்டரசனுக்கே ஆள். அதற்குச்சான் று புறகாணாற்
 றுக் "கோதைமார்பின்" என்னும் தொடக்கத்துச்
 செய்யுளிலுள்ள "அவனெம் மிறைவன்" எண்
 னும் சொற்கள். முதற்றிருவந்தாதியைப் பாடிய
 பெய்கையார் பூவிஷ்ணு வந்தவங்கனில் தொண்
 டைநாட்டுக் காஞ்சி வெண்காவையும், அதனை யடுத்த
 றுள்ள நடுகாட்டுத் திருக்கோவலாரையும், வட
 காட்டுத் திருவேங்கடச்சையும், சோழாட்டுத் திரு
 வரங்கத்தையும் திருவிண்ணகரையும் பாடியுள்ளார்.
 இதனால் இவர் காஞ்சியிலே பிறந்து, காஞ்சியிலே வதி

ந்து, காஞ்சியின் சமீபத்திலுள்ள இடங்களில் மாத்திரம் சஞ்சரித்திருந்தவரென்பது தெரிகின்றது. அவர் மலை நாட்டிலுள்ள கொண்டி நகரில் வந்திருந்தனராயின், அத்தொண்டி நகரை அடுத்துள்ளவையும் தொன்று தொட்டுப் பிரசித்தமாக விளங்குபவையுமான திருப்புவியூர், திருவனந்தபுரம் முதலிய மலைநாட்டு விஷ்ணுஸ்தலங்களில் ஒன்றையேனும் அவர் பாடாமலிருந்திருக்கமாட்டார். ஆதலால், அவர் தொண்டிநகரில் வந்தாரென்பது தவறு. முதற்றிருவந்தாதிச்செய்யுள்களின் இனிமையையும் கனவழிச் செய்யுள்களின் துனிமையையும் நோக்கும்எவரும் அவ்விரண்டு நூல்களும் ஒருவரால் பாடப்பட்டவை யென்று கூறார். முதற்றிருவந்தாதிச் செய்யுள்களில் சில, மிகஅரிய வெண்பா இவக்கணவிதிகள் சிலவற்றிற்கு ஆகாரமாயிருக்கின்றன. கனவழிச் செய்யுள்களைத்தும் வெண்பா இவக்கணவிதிகளைப் பின்பற்றிப் பாடப்பட்டவையாகவே யிருக்கின்றன. முதற்றிருவந்தாதிச்செய்யுள்களிற் சிலவற்றில் இப்பொழுது பழக்கத்திலில்வாத நன்பு, புலரி, குரா, திருவன், மசிதல், ஏலும் முதலிய தமிழ்ச்சொற்கள் பல காணப்படுகின்றன. கனவழிச்செய்யுள்களில் அத்தகைய சொல் ஒன்றேனும் காணப்படவில்லை. இவ்விரண்டு நூல்களிலுமுள்ள இவ்விரண்டு வேற்றுமைகளும் முந்திய நூல்முற்பட்ட காலத்த தென்பதையும், பிந்திய நூல்பிற்பட்ட காலத்த தென்பதையும் காட்டிற்கும். கனவழிச் செய்யுள்கள், அரசர்களை விஷ்ணுவின் அம்

இன்னிடை.

சத்தவாராகக் கூறும் நெறிப்படியே சோழனைத் திருமரலுக்கு உவமித்துக் கூறுகின்றனவே யல்லாமல், மற் றைப்படி, த் திருமலைப் புகழ்ந்து கூறவில்லை. மேற்கூறிய புறகாணூற்றுச் செய்யுள்களிரண்டும் சேரையே புகழ்கின்றனவல்லாமல், திருமலைப் புகழ் வில்லை. இதனால், களவழிச் செய்யுள்களையும் புறகாணூற்றுச் செய்யுள்களிரண்டையும் பாடிய புலவர் ஸ்ரீ விஷ்ணுபக்த ரெனச் சொல்லத்தக்கவரல்லரென்பது நன்கு விளங்குகின்றது. முதற்றிருவந்தாதிச் செய்யுள்களைப் பாடிய புலவரோ ஸ்ரீ விஷ்ணுபக்தியில் மிக மிக ஆழ்ந்தவர். ஆகலால், முதற்றிருவந்தாதியையும் யாப்பருங்கலவிருத்தியில் "பொய்கையார் வாக்கு" என்னும் குறிப்பொடு பொருந்திய தனிச் செய்யுள்களையும், களவழியையும், புறகாணூற்றுக் "கோதை மார்பின்", "நாட வெண்கோ" என்னும் தொடக்கத்துச் செய்யுள்களையும் பாடிய பொய்கையார் ஒருவரே யென்றாவது, ஒருகாலத்தவரே யென்றாவது கொள்ளுதல் தவறென்பது வெள்ளிடைமலை.

இந்நூலை இயற்றியவர் முதற்றிருவந்தாதியை இயற்றியருளிய்பெய்கையாரா, அல்லது களவழி நாற்பதையும் மேற்கூறிய புறகாணூற்றுச் செய்யுள்களிரண்டையும் இயற்றிய பெய்கையாரா என்பதை ஆராய்வோம். களவழிச் செய்யுள்களெல்லாம், திற்காலத்துச் செய்யுள்கள் போல, நான்கிற்குட்பட்ட சீர்களையுடைய அடிகளையே கொண்டிருக்கின்றன. இந்நூல் செய்புள்

ஆசிரியர்

களிற் சில முதற்றிருவந்தாதி பாடிய பொய்கையார் காலத்துச் செய்யுள்களிற் சில போல, நான்கிற்கு மேற்பட்டசீர்களை யுடைய அடிகளையும் கொண்டிருக்கின்றன. களவழிச் செய்யுள்களில் ஒர் அடியேனும் குற்றியலுகாத்திற்குப்பின் வரும் உயிர் வகரவுடம்படு மெய்யைப் பெறும்படியான தன்மையில் அமைந்திருக்கவில்லை. இந்நூல் நாற்பத்தொன்றும் செய்யுளின் முதலடியும் நாற்பத்துநான்காம் செய்யுளின் மூன்றாமடியும், முதற்றிருவந்தாதியின் கொண்டுவந்தொன்றாம் செய்யுளின் முதலடிபோல் குற்றியலுகாத்திற்குப்பின்வரும் உயிர் வகரவுடம்படு மெய்யைப் பெறும்படியான தன்மையில் அமைந்துள்ளன. களவழிச் செய்யுள்களில் ஒன்றேனும் முற்றியலுகாத்தை ஈராகக் கொண்ட சொல்லால் முடியவில்லை. இந்நூலின் இருபத்தேழாம் செய்யுள், முதற்றிருவந்தாதியின் பன்னிரண்டாம் செய்யுளும் ஐம்பத்து மூன்றாம் செய்யுளும் அறுபத்தேழாம் செய்யுளும் போல, முற்றியலுகாத்தை ஈராகக் கொண்ட சொல்லால் முடிந்திருக்கின்றது. களவழிச் செய்யுள்களில் ஒன்றேனும் பிற்காலத்து நூல்களில் பயின்றவராத பழந்தமிழ்ச் சொற்களையுடையதாயில்லை. இந்நூல் செய்யுள்களிற் சில முதற்றிருவந்தாதிச் செய்யுள்களிற் சிலபோல அச்சொற்களை மிகுதியாக வுடையனவா விருக்கின்றன. களவழியையும் மேற்கூறிய புறநானூற்றுச் செய்யுள்களிரண்டையும் இவற்றிய பொய்கையார் ஸ்ரீ விஷ்ணு பக்தியில்

இன்னிலை

ஆழங்கவரென்று கொள்ளதற்கு அவருடைய செய்யுள் களில் ஒன்றேனும் இடம் தரவில்லை. இன்னுடைய இயற்றிய பெயர்கையார் ஸ்ரீ விஷ்ணு பத்தியில் ஆழங்கவரென்று கொள்வதற்கு இன்னுவின் முதற் செய்யுளும் மூன்றாம் செய்யுளும், இருபத்திசீண்டாம் செய்யுளும் இடம் தருகின்றன. முதற்றிருவக்தாதியைப் பாடிய பெயர்கையார் ஸ்ரீ விஷ்ணுவைத்தவிர வேறு ஒருவரையும் பாடாதவரென்பது முதற்றிருவக்தாதிச்செய்யுள்கள் பலவற்றால் தெரிகின்றது. கனவழி நாற்பதையும் மேற்கண்ட புறநானூற்றுச் செய்யுள்களிரண்டையும் பாடிய பெயர்கையார் மனிதரையே பாடியுள்ளார். இன்னுவின் நாற்பதாம் செய்யுள் முதற்றிருவக்தாதியின் "நிசையும் நிசையுறு தெய்வமும் தெய்வத், நிசையும் கருமங்க ளெல்லாம்—அசைகிச்சீர், கண்ணன் நெடுமால். கடல்கடைந்த காரோத, வண்ணன் படைத்த மயக்கு" என்னும் செய்யுளின் கருத்தையும், இன்னுவின் பத்தாம் செய்யுள் முதற்றிருவக்தாதியின் "தெளிதாக ஆள்ளத்தைச் செந்திறீஇ ஞானத், தெளிவாக கன்னுணர்வார் சிந்தை—எளிதாகக், தாய்நாடு கன்றே பேரல் தண்டுழா யானடிக்கே, போய்நாடிக் கொள்ளும் புரிந்து" என்னும் செய்யுளின் கருத்தையும் உவமாத் தையும், இன்னுவின் நாற்பத்திசீண்டாம் செய்யுளின் முதல் இரண்டடிகள் முதற்றிருவக்தாதியின் "அரிய புலனைந்தடக்கி யாய்மலர்கொண்டார்வம், புரிய பரிசினால் புல்கில்—பெரியனாய், மாற்றாது வீற்றிருந்த மாவளி பால் வண்கைநீர், ஏற்றுகைக் காண்ப தெனினு" என்னும் செய்யுளின் கருத்தையும், பிந்திய இரண்டடிகள்

முதற்றிருவக்தரதீயின் “வினையால் அடர்ப்படார்வெந்-
நாகில்சேரார், தினையேறுந் திக்கதிக்கட் செல்லரர்-நீனை-
தற், கரியாணைச் சேயாணை ஆயிரப்பேர் செக்கண், கரி-
யாணைக் கைநொழுதக் கால்” என்னும் செய்யுளின்கருத்-
தையும், இந்நூலின் நாற்பத்தைந்தாம் செய்யுள் முதற்-
ற்றிருவக்தரதீயின் “காப்புண்ணை யுன்னக் கழியும் அரு-
வீனிகள், ஆப்புண்ணை யுன்ன அவிழ்ந்தொழியும்—மூப்-
புண்ணைச், சிந்திப்பார்க் கில்லை திருடாலே தின்னடியை,
வந்திப்பார் காண்பர் வழி” என்னும் செய்யுளின் கருத்-
தையும், ஆன்மா ஒன்றுண்டு; அஃது உடலிற் பற்றி
வினையை ஈட்டும்; அஃது அவ்வுடற்பற்றை விட்டுமெய்-
ஞ்ஞானத்தை அடைந்து வீடு பெறும்” என்னும் விஷ-
ணு மத சித்தாந்தத்தையும் கொண்டுள்ளன. களவழி
நாற்பதாக்கும் மேற்கூறிய புறநானூற்றுச் செய்யுள்
களுக்கும் இந்நூலுக்குமுள்ள மேற்காட்டிய வேற்று-
மையும் இந்நூலை இயற்றியவர் களவழி நாற்பதை-
யும் புறநானூற்றுக் “கோதைமார்பின்” “நாடனென்-
கோ” என்னும் தொடக்கத்துச் செய்யுள்களிரண்டை-
யும் இயற்றிய பொய்கையார் அல்லரென்பதும், இந்-
நூலுக்கும் முதற்றிருவக்தரதிக்கு முள்ள மேற்காட்-
டிய ஒற்றுமைகளால் இந்நூலை இயற்றியவர் முதற்றிரு-
வந்தாதியை இயற்றிய பொய்கையாரே யென்பதும்
“உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி” யாம். மேற்குறித்த யாப்-
பருக்கலவிருத்தி உதாரணத்திற் செய்யுள்களையும்
பன்னிரு பரட்டியலில் “பொய்கையார்” என்ற

இன்னிலை

பெயரோடு காணப்படும் சூத்திரங்களையும், கேள்வி மட்டில் நாம் அறிந்துள்ள பொய்கையாச் பாட்டியலையும் இயற்றிய பொய்கையாச் யாவரென்பதைப்பற்றி ஆராய்தல் கூண்டடக்கு ஆவசியக மின்று.

இந்நூலைத் தொகுத்தவர் மதுரை யாகிரியர் என்று நூலின் எட்டுப் பிரதியின் முதல் எட்டில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்று யேலே கூறியுள்ளேன். அஃகாவது, இந்நூலைக் கீழ்க்கணக்குப் பதினெட்டில் துள்ளுகத் தொகுத்தவர் மதுரை யாகிரியர் என்று கொள்க. “மதுரை யாகிரியர்” என்னும் சிறப்புப்பெயரைப்பெற்று விளங்கியவர் மரதனார் என்பவரும் கல்லத்துவனார் என்பவருமே. இவ்விருவரும் கடைச்சங்கப் புலவர்கள். இவர்களில் எவர் இந்நூலைக் தொகுத்தவரென்பது தெரியவில்லை. இந்நூற்குக் கடைசன் வாழ்த்துப் பாடியவர் “பராதம் பாடிய பெருந்தீவனார். இவர் எட்டுத் தொகை நூல்களில் சிலவற்றிற்குக் கடைசன் வாழ்த்துப் பாடியது போல இந்நூற்கும் பாடியுள்ளார். இவரும் கடைச்சங்கப் புலவர். இந்நூலின் உகம் செய்யுளிற்கண்ட “கடுநிசையான் கட்டியிற் கொண்டற்று” என்பதன் பொருளைக் கடைச்சங்கப் புலவரில் ஒருவரான கக்கீரர் தமது இறையனாகப்பொருளுணரையில் எடுத்தாண்டிருப்பதை அச்செய்யுளின் விசேடவுணரையில்குறித்துள்ளேன். இந்நூல்செய்யுள்கள் பலவற்றின் பொருள்களையும் சொற்களையும் எடுத்துக் கக்கீரர் காலத்தவரான திருவள்ளுவகரையனார் தமது திருக்குறளின் கண்ணே

ஆண்டிருப்பதை இந்நூலின் முன்னுரையில் கூறியுள்ளோம். இந்நூலின் முடியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள இந்நூல் அரும்பத அகராதியிற் கண்ட சொற்களிற்பல காலடியார், நான்மணிக்கடிகை, அறநெறிச்சரம் முதலிய தொன்னூல்களில் மட்டுமே விசேஷமாகக்காணப்படுகின்றன. தொல்நாப்பியனாரும் இந்நூலாசிரியரும் கடவுளைக் “கக்கழி” என்று கூறியுள்ளனர். இக்காரணங்களால் இந்நூல் மேற்கூறிய கடைச்சங்க காலத்து நூல்களுக்கு மிக முற்பட்டதென்பதற்கு ஐயமேயில்லை. ஆனால், கடைச்சங்கத்தினது காலத்தையும் அச்சங்கத்துப்பல புலவர்களது காலங்களையும், அச்சங்க மேறிய பல நூல்களின் காலங்களையும், ஆழ்வார்களாதியோர் காலங்களையும் இக்காலத்துக் ‘கல்வெட்டுப் புலவர்கள்’ மிக வரையறுத்து நமது காலத்திற்கு மிகச் சம்பந்தில் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கிறார்கள். அப்புலவரது கூற்றுக் தென்றிசைக் கூற்றுப்போல மிக்க அச்சத்தை யும் வியப்பையும் விளைக்கின்றது. அவர்களது கூற்றை முன்னோட்டுவதற்கு வேண்டும் கருவிகளையும் காலத்தையும் தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவை எனக்குக் கிடைக்க யின்னர் இந்நூல் இயற்றப்பட்ட காலம் முதலியவற்றை யான் வரையறுக்கத் துணிதல் நலமென்று கருதி, இந்நூல் இயற்றப்பட்ட காலம் மேற்கூறிய கடைச்சங்க நூல்களது காலத்திற்கு மிக முற்பட்டதென்று மட்டும் இப்பொழுது கூறி நிறுத்துகின்றேன்.

பிரம்பூர், சென்னை. } வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை
பிச்சைஞா ஆடி 1912 }

இன்னிலை

உரைப்பாயிரம்.

இந்நூற்கு உரையெழுத்தவும், உரைப்பாயிரம் எழுத்தவும் யான் துணிந்தது “கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி, தானும் அதுவாகப் பாவித்துத்—தானும் தன், பொல்லாச் சிறகை விரித்தாடி னுற்போனும்.” இந்நூல் சங்கமரீய நூல்களிலொன்று. இதனை இயற்றியவர் செந்தமிழ்ப்புலமையும் தெய்வபத்தியும் சேர்ப்பெற்ற பெரியார். இந்நூற் பாக்களிற் சில, மிக அரிய இலக்கணங்களுக்கு இலக்கியங்களாக அமைந்துள்ளன. இந்நூல் இக்காலத்துப் பழக்கத்திலில்லாத பழந்தமிழ்ச் சொற்கள் பலவற்றைக்கொண்டுள்ளது. இஃது, அநீம், பொருள், இன்பம், வீசினும் புருஷார்த்தம் நான்கினையும் கூறுகின்றது. அறத்தை அறிதல் அருமை. பொருளினினை அறிதல் அதனினும் மிக அருமை. இன்பத்தை அறிதல் அதனினும் மிக அருமை. வீட்டினை அறிதல் அவை மூன்றையும் அறிதலினும் மிக அருமை. ஆகவே, அந்நான்கையும் அறிந்த பெரியாரே இந்நூற்கு உரையெழுத்தத் தக்கவராவார். அத்தகையார் ஒருவர் இந்நூற்கு உரையெழுதியிருப்பதாகச் சிலர் கூறுகின்றனர். ஆனால், அவ்வுரை இதுகாறும் நம்மவரில் ஒருவருக்கும் கிடைத்ததாகத் தெரியவில்லை. உரையில்லாமலே இந்நூலை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தலாமென்றால்,

அது பலர்க்குப் பயன்படாததாக முடியும். அதுபற்றி, இத்தூற்கு ஓர் உரையெழுதி அதனுடன் இத்தூறலை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தல் நலமென்று நினைக்கேன். இத்தூறலிலுள்ள சில செய்யுள்களின் பொருள்கள் எனக்கு விளங்கின; பல செய்யுள்களின் பொருள்கள் எனக்கு விளங்க வில்லை.

பின்னர், இத்தூற் செய்யுள்களில் ஒவ்வொன்றன் பொருளையும் சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரிச் சுதேச பாஷா அத்திபகஷகர் ஸ்ரீமான். தி. செல்வ தேசவராயமுதலியார்(யம்.ஏ.) அவர்களோடு ஆராய்ச்சி செய்தேன். ஸ்ரீமான் முதலியாரவர்களது இலக்கண இலக்கிய ஞான மேம்பாட்டிலுலும் சொல்வன்மையாலும் இத்தூறலின் பலசெய்யுள்களின் பொருள்களை அறிந்தேன். அப்போதும், சில பாக்களின் பொருள்கள் தெளிவாக விளங்கவில்லை. அவற்றின் பொருள்கள் இன்னவையாக இருக்கலாமென்று கருகித்தும், மற்றையவற்றின் பொருள்களை ஸ்ரீமான்முதலியாரவர்கள் முடிவு செய்தவாறும், இத்தூற்கு ஓர் உரையெழுதி அவர்களிடம் காட்டினேன். அவர்கள் அவ்வுரையைப்பார்த்துக் குற்றங்களைத்து குறைபெய்து தந்தகோடு, யான்ஊகித்துச் சில செய்யுள்களின் சில பாகங்களுக்கு எழுதியிருந்தவுரையின் சில பாகங்கள் பொருத்தமாகத் தோன்றாததால் அவ்வுரையை வேறு சிலபண்டிகர்களிடம்காட்டும்படி கட்டினையிட்டார்கள். அவ்வாறே, அதனைச் சென்னைக் கிறிஷ்டியன் கல்லூரிச் -சுதேச. பாஷா

அத்தியக்ஷகர் ஸ்ரீமான். த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை (பி. ஏ.) அவர்களிடம் காட்டினேன். அவர்கள் அதனை மீக்க அன்போடு ஏற்று, முழுக்கவனத்தோடுபார்த்து, பல சிற்றூத்தங்கள் செய்து தந்தார்கள். பின்னர், அதனை மஹாமஹோபாத்தியாயர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ வே. சாயிசைதயர் அவர்களிடம்காட்டினேன். அவர்கள் அதனைப்பார்த்து அதனில் யாதொன்றும் செய்யாமல் எனக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். உடனே, அதனை அச்சிற்சூத்திகாடுத்தேன். அஃது அச்சாகி வரவர, ஸ்ரீமான் முகலியாவர்களும் ஸ்ரீமான் பிள்ளையவர்களும் பல முறைப்பார்த்துப் பலவாறு சிற்றூத்திப் பலவகையாக அழுதுபடுத்திக்கந்தார்கள். அவர்கள்செய்த அவ்வரிய உதவிகளால் இந்நூல் ஓர் உரையோடு வெளிவருகின்றது. அவர்கள் உதவிக்கு யான் செய்யத் தக்கது "ஐகம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட், டென்னாற்றுல் கொல்லோ வுலகு" என்னும் பெரியமொழியார் வாக்கின் மெய்யைக் காட்டுதலேயாம்.

இவ்வுலகின்கண் ணுள்ள நல்ல உயிர்கள் துன்பங்களினின்று நீங்குவதற்காகவும் இன்பங்களை அடைவதற்காகவும் நாம் நினைக்கும் ஒவ்வொரு நினைப்பும், சொல்லும் ஒவ்வொரு சொல்லும், செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் அறமாம். விலைமதிப்புடையனவும் ஒருவர் மற்றொருவருக்கு மாற்றத்தக்கனவுமான நிலம் முதலியனவும், நீர் முதலியனவும், மரம் முதலியனவும், பிராணிகள் பலவும், செய்யப்படு பொருள்கள் யாவும்

பொருளாம். அறநெறியில் மெய், வாய். கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகளாலும் நாம் நுகரும் சுகங்களெல்லாம் இன்பமாம். அறத்தைப் புரிதற்கும், பொருளை ஈட்டி நன்னெறியிற் செலவிடற்கும், இன்பத்தை நுகர்தற்கும் கர்ச்சகாவாயுள்ள 'யான்' என்னும் சீவத்தன்மையை விடுதலே கீடாம். இவற்றைப்பற்றிய மந்தையவற்றை யெல்லாம் இந்நூலின் உரையகத்தே கண்டு கொள்க. எனது உரையில் காட்டப்பட்ட ன்ள பாடபேதங்கள் எனக்குக் கிடைத்த ஏட்டுப்பீதியி லுள்ளவை; அவற்றிற்கு வேறுகச் செய்யுளில் காணப்படுபவை பொருள்விளக்கம் கருதிஎன்னால் கொள்ளப்பட்டவை. இந்நூலை வாசிக்கும் பெரியோர் என்து உரையிலுள்ள குற்றம் குறைகளை எனக்குக்காட்டியருளி "நன்றியறிதல்" என்னும் நற்குணம் என்னிடம் உண்டாகும்படி செய்வார்களாக. எல்லாம் வல்ல இறைவன் துணை.

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை.

இன் னி லை

இரண்டாம் பதிப்புரை.

இந்நூலின் முதல் பதிப்பு வெளியாகி ஒரு சில மாதங்களுள் அப் பதிப்பின் ஆயிரம் பிரதிகளும் செவ்வாகி விட்டன. உடனே இந்நூலை இரண்டாம் முறை பதிப்பித்தற்காகச் சென்னை ரூனையிலிருந்து ஓர் அச்சியர் தாசாலை அறிபரிடம் கொடுக்கேன். அவர் இந்நூலின் ஒரு பகுதியை அச்சிட்டனர். அந்த அளவில் யான் 'கோயமுத்தூர் தொழிலாளர் பாங்கு ஸ்டோர்ஸ்' மானேஜராகச் சென்றேன். அவ்வச்சியந்தாசாலை அறிபரும் ரூனையை விட்டு வேறு இடத்திற்குத் தமது அச்சியந்தரத்துடன் சென்றனர். இருவர் இட மாற்றத்தாலும், என் வேலை மிகுதியாலும், அதுவரையில் அச்சாகியிருந்த ஒரு பகுதியளவில் இந்நூல் நின்ற போயிற்று.

ஒன்றிரண்டு ஆண்டு கழித்து அவ்வச்சியந்தாசாலை அறிபரிடமிருந்து அவ்வச்சான ஒரு பகுதியைப் வாங்கி, அச்சாகாத பகுதியையும் அச்சிட்டு இந்நூலை வெளிப்படுத்த முயன்றேன். இரண்டு முறை சென்னை சென்று அவ்வச்சியந்தாசாலை அறிபரைக்கேடினேன். அவரை யான் காணமுடியவில்லை. இவ்வாறாகப் பல ஆண்டுகள் கழிந்து போயின. இன்றுதான் இந்நூலின் இவ்விரண்டாம் பதிப்பு வெளிவரும் பாக்கியம்பெற்றுது. எல்லாம் இறைவன் அருளேயாம்.

இப்பதிப்பு முந்தின பதிப்பின் சரியான பிரதியே யாகும். முந்தின பதிப்பினை ஏற்றது போலவே இப்பதிப்பையும் ஏற்றருளும்படியாகத் தமிழ் மக்களைத் தாழ்த்து வணங்கிக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கோவிற்பட்டி
3-6-29

} வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை,

இ ன் னி கை

‘இன்னிகை’ என்பது ‘இனிமையாகிய நீகை’ எனப் பொருள்படும். அஃது அன்மொழிக்குகையை யாய் அந்நிகையை அளிக்ரும் இந்நூலுக்குப் பெயராயிற்று.

கடவுள் வாழ்த்து.

வேலந் தரீஇய விரிசடைப் பெம்மான்
வாஸிழை பாகத் தமரிய கொழுவேற்
கூற்றங் கதழ்ந்தெறி கொன்றையன்
கூட்டா உலகம் கெழீஇய மலீந்தே.

அருவயம்:—வேலனைத் தரீஇய, விரிசடைப் பெம்மான், வால் இழை பாகத்து அமரிய, கொழு வேல் கூற்றத்தைக் கதழ்ந்து எறிந்த, கொன்றையன் கூட்டாக உலகம் மலிந்து கெழீஇய.

பதவுரை:—வேலன்-வேலாயுதத்தை யுடைய முறையை, தரீஇய-தந்த, விரிசடை-விரிந்த சடையையுடைய, பெம்மான்-பெருமானும், வால் இழை-ஒளி பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய உமா தேவியினது, பாகத்து-வலப்பாகத்தில், அமரிய-அமர்ந்த, கொழு-சிறந்த, வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய, கூற்றம்-எமனை, கதழ்ந்து-கோபித்து, எறி-எறிந்த, கொன்றையன்-கொன்றைமலரைச் சூடியவனுமாகிய சிவபிரான், கூட்டாக-துணையாக, உலகம்-எல்லாவுலகங்களும், மலிந்து-பெருகி, கெழீஇய-விளங்கின.

இன்கிரீடீ

பொழிப்புரை:—வேலாயுதத்தையுடைய 'முருகனைத் தந்த, விரிந்த சடைஸையுடைய பெருமானும் ஒளி பொருந் திய ஆபரணத்தையுடைய உமாதேவியினது வலப்பாகத்தில் அமர்ந்த, சிறந்த வேலாயுதத்தையுடைய எம்னைக் கோயித்து எறிந்த, கொன்றை மலரைச் சூடியவனுமாகிய சிவபிரான் துணையாக எல்லா உலகங்களும் பெருகி விளங்கின.

கருத்துரை:—இறைவனது சேர்க்கையால் உலகங்க் செல்லாம் பெருகி விளங்கின.

வினோபுரை:—இச்செய்யுள் பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனார் இயற்றியது. இது படர்க்கைப் பாவல். அஃதா லது, கடவுளைப் படர்க்கையிடத்து வைத்து வாழ்த்துதல். தேவர்களில் முதன்மை வாய்ந்த தேவேந்திரன் முதலியோர் க்குச் சூரனாகியரால் இடுக்கண் சேர்ந்த காலத்தில், அச்சூர னாகியரை ஒழித்துத் தேவேந்திரனாகியரை இரட்சித்தமை தோன்ற "வேலந் தரீஇய" என்றும், மக்களில் முதன்மை வாய்ந்த மார்க்கண்ட னாகியர்க்கு எமனாகியரால் இடுக்கண் சேர்ந்த காலத்தில், அவ்வெமனாகியரை ஒழித்து மார்க்கண் டனாகியரை இரட்சித்தமை தோன்றக் "கூற்றங் கதழ்ந்தெறி கொன்றையன்" என்றும் கூறினார். வாலிழை பாகத்தமர்ந் தது, உலகம் நிலைபெற வெண்க, 'கூட்டாக' என்பது ஈறு கெட்டு நின்றது. 'மலிந்தே' என்பதில் ஏகாரம் ஈற்றகை. 'தரீஇ' என்றும் பாடம்.

நூல்.

அறப்பால்.

‘அறப்பால்’ என்பது ‘அறத்தைப் பற்றிக்கூறும் பகுதி’ எனப் பொருள்படும். பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் மூன்றையும் அளிப்பதாதலால், அறம் முதற்கண் கூறப்பட்டது.

க. அன்றமரிற் சொற்ற வறவுரைவீழ் தீக்கழுது
மன்றுயர்ந்து போந்த வகைதேர்மின்-பொன்றா
வறமறிந்தோன்கண்ட அறம்பொருள்கேட்டல்லன்
மறமொறுக்க வாய்த்த வழக்கு.

அநுபாசம்:—அன்று அமரில் சொற்ற அறவுரையை வீழ்ந்த தீக்கழுது, உயர்ந்து மன்றிக்கண் போந்த வகைரைத் தேர்மின்; பொன்றா அறத்தை அறிந்தோன் கண்ட அறத்தையும் பொருளையும் கேட்டு அல்லல் மறத்தை ஒறுக்க. (இது) வாய்த்த வழக்கு.

பதவுரை:—அன்று-முற்காலத்தில், அமரில்-பாரதயுத்தத்தில், சொற்ற-(கண்ணன் அர்ச்சனனுக்குச்) சொல்லிய, அறவுரை-(கேதயாசிய) தருமவுரையை, வீழ்-விரும்பிக் கேட்ட, தீ-சீய, கழுது-பேய், உயர்ந்து-(தனது பேய்த்தன்மையின் நீங்கி) உயர்வுற்று, மன்று-(ஆன்றோரது) சபையின் கண், போந்த-போய்ச்சேர்ந்த, வகை-வகையை, தேர்மின்-அறிவீராக; பொன்றா-அழியாத, அறம்-தருமங்களை, அறிந்தோன்-உணர்ந்தோன், கண்ட-உரைத்த, அறம்-அற இலையும், பொருள்-பொருள் இலையும், கேட்டு-கேட்டு, அல்லல்-

இரீர்ணியை

துன்பங்களை வினைக்கின்ற, மறம்-அதருமங்களை, ஒறக்க-
கீக்குவீராக; (இது) வாய்த்த-இது (மேலான நிலையை அடை
வதற்குச்) சிறந்த, வழக்கு-நெறியாம்.

பொழிப்புரை:—முற்காலத்தில் பாரத யுத்தத்தில்
(கண்ணன் அர்ச்சுனனுக்குச்) சொல்லிய (கேதயாகிய) தரும
வுரையை விரும்பிக்கேட்ட தீய பேய் (தனது பேய்த்தன்மை
யின் கீழ்) உயர்வுற்று ஆன்றோரது சபையின்கண் போய்ச்
சேர்ந்த வகையை அறிவீராக; கெடாத தருமங்களை உணர்ந்
தோன் உரைத்த அறனுலையும் பொருள் னுலையும் கேட்டுத்
துன்பங்களை வினைக்கின்ற அதருமங்களை கீக்குவீராக; இது
(மேலான நிலையை அடைதற்குச்) சிறந்த நெறி.

கருத்துரை:—அறநூல்களிலும் பொருள் னுல்களிலும்
சொல்லியுள்ள வினிகளைக்கடைப்பிடித்து ஒழுகுதலே மேலான
நிலையை அடைதற்குச் சிறந்த நெறி. *

விசேடவுரை:—அறவுரையை வீழ்த்த திக்கழுது உயர்
ந்து மன்றுபோந்த கதை வருமாறு:—“தூரியோதனன் முதலி
யோரும் தருமன் முதலியோரும் யுத்தம் செய்வதற்காகக்
குருகூத்திரத்திலே போய் சின்றனர். அவருள்ளே தூரி
யோதனன் பக்கத்தில் போர் புரிய சின்றவர் யார் யார்
என்று அர்ச்சுனன் பார்த்தான். அங்கு சின்றவரெல்லாம் தன்
சுற்றத்தாராகத் தோன்றினர். அது கண்டு அர்ச்சுனன்
கண்ணபிரானை சேர்ந்து “அரசு நியத்தம் இங்குள்ள எனது
சுற்றத்தாரை யெல்லாம் கொல்வேன்” என்று சொல்லிப்
போர் புரிய மறுத்தான். அப்போது கண்ணபிரான், அவனைக்
சொண்டு போர் செய்வீக்க எண்ணி, அவனுக்குக் கீதையை

உபதேசித்தார். அதனைப் பக்கத்தில் நின்றுகேட்ட ஒரு பேய் பிரகிருதிக்கும் ஆக்மாவுக்குமுள்ள பேதத்தை உள்ளவாறே உணர்ந்துகொண்டது. இதனை “பிசாஸ்வதர்யாத்நோபதேஸேயி” (இதன் பொருள்:— பிறனுக்குச் செய்த உபதேசத்தினால் பேய் ஒன்றுக்கு கன்மை உண்டாயவாறு போல இந்நோபதேசங்களைப் பக்கத்தினின்றே கேட்போருக்கும் கன்மை உண்டாகும்) என்னும் சாங்கிய சூத்திரத்தாலும் அறிக.

‘கண்ட’ என்பது ஈண்டு ‘உணர்த்த’ என்னும் பொருள் தந்து நின்றது. ‘வீழ்’ என்னும் காலங்கரந்த பெயரெச்சம் இங்கு இறந்த காலத்தை உணர்ந்தி நின்றது. ‘அன்று’ என்பது பண்டறிசுட்டு. (6)

உ. பொருள்வியழுவார் போற்றா ருடனல் னம்வையு
யருள்வியழவா ரலிதே முழுவெவ்வம் பாய்நீ
விருளிழையார் வீழ்வார்மேல் பாவாக்கா ராமா
றருளிழையார் தாமு மது.

அருவயம்!—பொருளை விழுவார் உடனது கலத்தைப் போற்றார்; கம் ஐயது அருளை விழுவாரும் அலிதே; முழு எவ்வம் பாய் நீல் இருள் இழையாரை வீழ்வார் மேல் பாலை ஆக்கார்; ஆம் ஆரவிய அருளை இழையார் தாமும் அது.

பதவுரை:—பொருள்வியழுவார்-பொருளை ஈட்டவிரும்புவோர், உடல் கலன்-(தமது) உடம்பினது சுகத்தை, போற்றார்-பேணுதல் செய்யார்; கம் ஐ-கமது இறைவனது, அருள் விழுவார்-கிருபையைப் பெற விரும்புவோரும், அலிதே-உடம்பினது சுகத்தைப் பேணுதல் செய்யார்; முழு எவ்வம்-பூரண ஐன்பம், பாய்-பாய்வதற்கு ஏதாவதிய, நீல் இருள்

இன் னினை

இழைப்பார்-கீலக்கறுப்பு வளையல்கள் அணிந்த மகளிரை, வீழ்வார்-விரும்பும் ஆடவர், மேல் பால்-மேலான மோகூநிலத்தை, ஆக்கார்-ஆக்குதல் செய்யார்; ஆம் ஆற-தாம் மேம்படுதற்குரிய நெறியாகிய, அருள் - சீவகாருண்ணியத்தை, இழைப்பார் தாமும்-செய்யார் தாமும், அது-மேலான மோகூநிலத்தை ஆக்குதல் செய்யார்.

பொழிப்புரை:—பொருளை ஈட்ட விரும்புவோர் தமது உடம்பினது சுகத்தைப் பேணுதல் செய்யார்; சமது இறைவனது கிருபையைப் பெற விரும்புவோரும் உடம்பினது சுகத்தைப் பேணுதல் செய்யார். முழுத்துண்பமும் பரய்வதற்கு ஏதுவாகிய கீலக்கறுப்பு வளையல்கள் அணிந்த மகளிரை விரும்புவோர் மேலான மோகூநிலத்தை ஆக்குதல் செய்யார்; தாம் மேம்படுதற்குரிய நெறியாகிய சீவகாருண்ணியத்தைச் செய்யார் தாமும் மேலான மோகூநிலத்தை ஆக்குதல் செய்யார்.

கருத்துரை:—சீர சுகத்தை விரும்புவோர் இவ்வுலகம் பொருளையும் இறைவனது அருளையும் அடையார். சிற்றின்பத்தை விரும்புவோரும் சீவகாருண்ணியத்தைச் செய்யாதாரும் பேரின்பத்தை அடையார்.

வினேடவுரை:—“அருளில்லார்க் கவ்வுலகம் இல்லை” என்றது திருக்குறள். ‘அருள் விழைவா ரத்தே’ என்றும் பாடம். (உ)

க. கோலப் புறவின் குரற்கூவிப் புட்சிமிழுத்தோன்
காவிற் றனைபரப்பச் சீரொலிக்கு—மாவின்
விரிநிழல் தாமெய்தார் தீப்பழுவத் துய்ப்ப
ருரிமை யீவனோரா தார்.

அறப்பாடி

அறிவுபம்:—கோலப்புறவின் குரல்கவிப் புனைச்சிமிழ்
 த்தோன் காவில் தனையைப் பரப்ப சீர் ஒலிரும். (அதுபோல)
 இவண் உரிமையை ஓராதார் மாலின் விரிந்த நிழலைத் தாம்
 எய்தாராய்த் தீப்பழுவத்துன் உய்ப்பர்.

பநவா:—கோலப் புறவின்-அழகிய புறக்கனிந்து,
 குரல் கவி-குரலைக் கவி, புன்-பறவைகளை, சிமிழ்த்தோன்-
 பிடித்த வேடன், காவில்-தன் காவிற்கண், தலை பரப்ப-வில
 ங்கையிட, சீர் ஒலிக்கும் - (தனது) நிலைமையைக் குறித்துக்
 கதறுவன். இவண்-இவ்வுலகில் உரிமை ஓராதார்-தமது கட
 மையை அறியாத மாந்தர், மாலின்-திருமாலினது, விரிநிழல்-
 திருவடியின் விரிந்த நிழலை, தாம் எய்தார்-தாம் அடையாதவ
 ராய், தீப்பழுவத்து-துன்பம் திறைந்த நரகத்தின்கண், உய்ப்
 உய்ப்பர்-(தம்மைச்) செலுத்துவர்.

பொழிப்புரை:—அழகிய புறக்கனிந்து குரலைக்கவிப்
 பறவைகளைப் பிடித்த வேடன் தனது காவில் விலங்கையிடத்
 தனது நிலைமையைக் குறித்துக் கதறுவன். தமது கடமையை
 அறியாத மாந்தர் திருமாலினது திருவடியின் விரிந்த நிழலைத்
 தாம் எய்தாதவராய்த் துன்பம். திறைந்த நரகத்தின்கண்
 (தம்மைச்) செலுத்துவர்.

கருத்துரை:—விடக்கடவதானிய மறத்தைச்செய்து செ
 ய்யக்கடவதானிய அறத்தைச் செய்யாதார் வீட்டின்பத்தை
 இழந்து நரகத்துன்பத்தை அடையிப்பர்.

விசேடலுரை:—இம்மையில் விலக்கக்கடவதானிய மறத்
 தைப்புரித்தும், செய்யக்கடவதானிய அறத்தைப் புரியாதும்
 தீர்ப்பேரர் மறுமையில் துன்பநரகத்தில் இடந்து உழல்வர் என்

இன்னிஹை

றபடி. இறைவனது திருவடி நிழல் உலகம் முழுவதும் பரவியிருத்தலால், அது 'விரிசிழல்' எண்ணப்பட்டது. 'மாலி' என்றும் 'பாலி' என்றும் பாடும். 'பாப்ப' என்பது 'செய்' என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம். இது காரியப் பொருட்டாய் நின்றலின், எதிர்கால முணர்த்தியது. 'கூவல்' என்றும் பாடும். அநியாதார-செய்யாதார, (௩)

சு கழிவிரக்கக் கொள்ளார் கதழ்வாளார் வேர்த்துப் பழிமுறுகக் கோடார் பயன்பேர்த்—தழிமுதலை யில்லங்கொண் டாக்கா ரிடும்பைத் தலைதணப்பர் கல்லறனை யாளனிகொள் வார்.

அநுவாயம்:—கல் அறனை நான் அணி கொள்வார், கழிவு இரக்கம் கொள்ளார்; கதழ்வு ஆளார்; வேர்த்து பழி முறுகக் கோடார்; பயன் பேர்த்து அழி முதலை இல்லம் கொண்டு ஆக்கார்; இறும்பையாகிய தளையைத் தணப்பர்.

பதவுரை:—கல் அறனை-கண்மையையே பயக்கும் தரு உத்தை, நான் அணி-நான்தோறும் அணியும் அணியாக, கொள்வார்-கொள்பவர், கழிவு-கழிந்த காரியங்களுக்காக, இரக்கம் கொள்ளார்-இரங்குதல் செய்யார்; கதழ்வு-பகைமையை, ஆளார்-மேற்கொள்ளார்; வேர்த்து-வெகுண்டு, பழி முறுக-பழிக்கேதுவாகிய அநரும் மிகுமாறு, கோடார்-(தருமசெறியை விட்டு) விலகார்; பயன்-அறப்பயனை, பேர்த்து-விடுத்த, அழி முதலை-அழியும் பொருளை, இல்லம் கொண்டு-தமது வீட்டில் கொண்டு, ஆக்கார்-பெருக்கார்;

அறப்பால்

இடும்பைத்தனை-துன்பமாகிய விலங்கிலிருந்து, தண்ப்பர்-
கீக்குவார்.

பொழிப்புரை:—கன்மையையே பயக்கும் தருமத்தை
தூண்டோறும் அணியும் அணியாகக் கொள்பவர் கழிந்த
காரியங்களுக்காக இரக்குதல் செய்யார்; பகைமையை மேற்
கொள்னார்; வெருண்டு பழிக்கேதுவாகிய அதருமம் மிகு
மரது (தருமகெதியை விட்டு) விலகார்; அறப்பயனை விடுத்து
அழியும் முதலைத் தமது வீட்டில் கொண்டு பெருக்கார்;
துன்பமாகிய விலங்கிலிருந்து கீக்குவார்.

. கருத்துரை:—அறத்தைப் புரிபவர்களை மறச்செயல்
களும் அவற்றின் பயன்களாகிய துன்பங்களும் அழுகா.

விசேடவுரை:—கல்லறனை காணாவி கொள்வார் கழி
விரக்கம் கொள்ளா ரென்பது “கற்றார்முற் றேன்றா கழிவிரக்
கம்” என்னும் நான்மணிக்கடிகையாலும், பகைமையைக்
கொள்ளா ரென்பது “பகையென்னும் பண்பி லறனை ஒருவன்,
நகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று” என்னும் திருக்குறளா
லும், வெருளியைக் கொள்ளா ரென்பது “மறத்தல் வெருளி
யை யார்மாட்டும் தீய, பிறத்தல் ஐசனல் வரும்” என்னும்
திருக்குறளாலும், அறப்பயனை விடுத்து அழியும் முதலைப்
பெருக்கா ரென்பது “சலத்தால் பொருள்செய்தே மார்த்தல்
பசுமண், கலத்துணர் பெய்திரீஇ யற்று” என்னும் திருக்கு
றளாலும் வினங்கும். “கழிவிரக்கம் கோடார்” என்றும்
பாடம். (சு)

கு. நிரைத்த விரிக்கிற நிரைப்பிடு வாப்போ
லுரைத்த வுரையதனைக் கேட்டு—முரைத்த
பயன்றவா செய்வார் சிலரேதக் கெஞ்சத்
தியன்றவா செய்வார் பலர்.

இவ்விலை

அநுவயம்:—உரைத்த உரையகளைக் கேட்டும், திரைத்த விரித்தின் நாவாய்போல் உரைத்த பயன் தவாது செய்வார் சிலரே; திரைப்பின் (நாவாய்போல்) தம் கெஞ்சத்து இயன்றவாறு செய்வார் பலர்.

பதவுரை:—உரைத்த-(பெரியோர்)கூறிய, உரையகளை- அறவுரைகளை, கேட்டும்-கேட்டும், திரைத்த-சுருண்ட பாய்களை, விரித்தின்-விரித்தால், நாவாய் போல்-(கப்பலோட்டி குறித்த வழியில் செல்லும்) மரக்கலம் போல, உரைத்த பயன்-(அவர்) சொல்லிய அறவுரைகளின் பயன்கள், தவாது செய்வார்-கெடாது செய்பவர், சிலரே-சிலரே; திரைப்பின்-(அப்பாய்களைச்) சுருட்டினால், நாவாய் போல்-(காற்றின் போக்கில் செல்லும்) மரக்கலம் போல, தம் கெஞ்சத்து இயன்ற வாறு-தமது மனத்தில் இயன்றவாறு, செய்வார்-செய்பவர், பலர்-பலராவர்.

பொழிப்புரை:—பெரியோர் கூறிய அறவுரைகளைக் கேட்டும், சுருண்ட பாய்களை விரித்தால் (கப்பலோட்டி குறித்த வழியில் செல்லும்) மரக்கலம் போல, (அவர்) சொல்லிய அறவுரைகளின் பயன்கள் கெடாதவாறு செய்பவர் சிலரே; (அப்பாய்களைச்) சுருட்டினால் (காற்றின் போக்கில் செல்லும்) மரக்கலம் போலத் தமது மனத்தில் இயன்றவாறு செய்பவர் பலர்.

கருத்துரை:—இவ்வுலகத்தின்கண் ஆன்றோர் கூறிய அறவுரைப்படி நடக்கின்ற மாந்தர் சிலர்; தமது மனம்போன போக்கில் நடக்கின்ற மாந்தர் பலர்.

அறப்பாள்

வீசேடவுரை:—தொல்காப்பியச் செய்யுளியலுக்கையில் அவை யடக்கத்திற்கு மேற்கோனாக இச்செய்யுளை எழுத் தாண்ட பேராசிரியர் “உரைத்த உரைபோலக் கேட்டும்” எனப் பாடம் கொண்டனர். ‘தவாது’ என்பதும் ‘இயன்ற ஹது’ என்பதும் ஈறு கெட்டு நின்றன. ‘நாவாய் போல்’ என்பது பின்னரும் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது. (இ)

சு. அம்மை யிழைத்த தலைப்பட்ட டழிவாயா
விம்மையுங் கொண்டுறுத்து மீர்ப்பெயலா—மும்மை
யுணர்ந்தார் திருவத்த ரோரா ருமுண்டைத்
தலைப்படுவர் தட்பந் தெரூர்.

அநுவயம்:—அம்மை இழைத்த தலைப்பட்டு அழிவு வாயாது. இம்மையும் கொண்டு உறுத்தும் ஈர்ப்பெயலாம்; உம்மை உணர்ந்தார் திருவத்தர்; ஓரார் தட்பம் தெரூர். உழுண்டைத் தலைப்படுவர்.

பதவுரை:—அம்மை-முற்பிறப்பில், இழைத்த-செய்த கல்வினை திவினைகள், தலைப்பட்டு-(தமது பயன்களைப்), பொருந்தி, அழிவு வாயாது-(அப்பிறப்பில் பயத்து) அழிவை யுறுது, இம்மையும்-இப்பிறப்பிலும், கொண்டு உறுத்தும்-கொண்டு பயக்கும், ஈர்ப்பெயலாம்-கூதிர்கால மழையின் தன்மையனவாம்; உம்மை உணர்ந்தார்-(இப்பிறப்பில் எய்தும் அதுபவங்களால் முற்பிறப்பிற் செய்த வினைகளை அநிதல் போல இப்பிறப்பிற் செய்யும் வினைகளால்) வருபிறப்பில் எய்தும் அதுபவங்களை அநிந்தவர், திருவத்தர்-(எல்ல வினை களைச் செய்து) உண்மையான செல்வத்தையுடையவராவர்; ஓரார்-(மேற்கண்டவாறு) வருபிறப்பின் அதுபவங்களை அநி

யாதார், தட்பம் தெரார்- (தமது) பரசுக்களை விடாதவராய், உழண்டைத் தலைபடுவர்- துன்பமாகிய விலக்கினிற் படுவர்.

பொழிப்புரை:—முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினை சிவனை கன் (தமது பயன்களைப்) பொருந்தி (அப்பிறப்பில் பயத்து) அழிவை யுறுது இப்பிறப்பிலும் கொண்டு பயக்கும் கூறா கால மழையின் தன்மையனவாம்; (இப்பிறப்பில் எய்தும் அநுபவங்களால் முற்பிறப்பிற் செய்த வினைகளை அறிதல் போல, இப்பிறப்பிற் செய்யும் வினைகளால்) வருபிறப்பில் எய்தும் அநுபவங்களை அறிந்தவர் (நல்ல வினைகளைச் செய்து) உண்மையான செவ்வத்தை யுடையவராவர்; (மேற்கண்ட வாறு) வருபிறப்பின் அநுபவங்களை அறியாதார் (தமது) பரசுக்களை விடாதவராய்த் துன்பமாகிய விலக்கினிற் படுவர்.

கருத்துரை:—ஒரு பிறப்பிற் செய்த வினைகள் அப்பிறப் போடு நில்லாது மறுபிறப்பிலும் சென்ற தமது பயன்களை அளிக்கு மாநலால் யாவரும் இப்பிறப்பிலே நல்லவினைகளைச் செய்யக் கடவர்.

விடோடவுரை:—கூடுதலாக மழை நிலத்திற்கு மிக்க ஈரத்தையும் பயிர்களுக்கு மிக்க ஈரத்தையும் உயிர்களுக்கு மிக்க குளிரையும் கல்குவதால், அஃது ஈரம்பெயலெனப்பட்டது. அக்காலத்து மழை, பெய்த அக்காலத்து வினையுடையும், குளம் முதலியவற்றில் தங்கி அடுத்த காலத்து வினையுடையும் கல்குவதால், அது அம்மையும் இம்மையும் பயன் கொடுக்கும் அம்மைவினைகளுக்கு உவமிக்கப்பட்டது. 'தட்பம்' என்பது 'தன்' (தன்-கட்டு) என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த தொழிற் பெயர். 'தட்பம் தெரார்' என்பதற்கு முன்வினைப்

பயனாகிய பாசத்தனையினை நீக்கார் என்று உரைப்பினும் அமையும். "இறத்த பிறப்பில்தான் செய்த வினையைப், பிறத்த பிறப்பால் அறிக—பிறத்திருந்து, செய்யும் வினையால் அறிக இனிப்பிறக், தெய்தும் வினையின் பயன்" என்பது அறநெறிச்சாரம். 'அழிவு' என்பதும் 'வாயாது' என்பதும் ஈது கெட்டு நீன்றன. 'சுரப்பெயலாம்' என்றும் பாடம். (ச)

எ. தாமீட் டருவினைக டண்டா வுடப்.பொன்ற
நாமீட் தொறுக்கொண ஞாங்க ரடிப்பட்ட சீம்பால்
பிறுக்கப் பெயல்போற் பிறப்பிறப்பும் போகா
கதுப்போ டிதுத்தல் கடன்.

அநுவயம்:—தாம் ஈட்டும் அருவினைகள் தண்டா; உடம்பு ஒன்ற நாம் மீட்டு ஒதுக்க ஒண்ணு; ஞாங்கர் அடிப் பட்ட சீம்பால் பிறுக்கப் பெயல்போல், பிறப்பும் இறப்பும் போகா; (ஆதலால்) கதுப்போடு இறுத்தல் கடன்.

பதவுரை:—தாம் ஈட்டும்-தாம் செய்யும், அருவினைகள்- அரிய வினைகளின் பயன்கள், தண்டா-(தம்மைப் பொருத்தா மல்); கெடமாட்டா; உடம்பு ஒன்ற-(அவை) உருவைப் பொருத்தின், நாம் மீட்டும்-நாம் மறுபடியும், ஒதுக்க ஒண்ணு- அலற்றை நீக்க முடியா; ஞாங்கர்-(பசுவினது மடியில்) அடியில், அடிப்பட்ட - பொருத்தியுள்ள, சீம்பால்-இனம்பால், பிறுக்க-(மடியைப்) பிறுக்க, பெயல் போல்-பெய்தல்போல, பிறப்பும் இறப்பும்-ஐனனமும் மரணமும், போகா-(வினைகள் இருக்குங் காலமெல்லாம்) வந்து கொண்டேயிருக்கும். கதுப் போடு இறுத்தல் - (ஆதலால், அவ்வினைகளை) மூடடோடு ஒழித்தல், கடன்-கமது கடமை.

இன்னிலை

பொழிப்புரை:—தாம் செய்யும் அரிய வினைகளின் பயன்கள் (தம்மைப் பொருந்தாமல்) அழியமாட்டா; உருவைப் பொருந்தின் மறுபடியும் (அவ்வுருவம்) (பசுவின் மடியின்) அடியில் பொருத்தியுள்ள இனம்பால் (மடியைப்) பிறுக்கப் பெய்தல்போல, ஜனனமும் மாணமும் (வினைகள் இருக்கும் காலமெல்லாம்) வந்தகொண்டேயிருக்கும். (ஆதலால், அவ்வினைகளை) மூட்டோடு ஒழித்தல் நமது கடமை.

கருத்துரை:—செய்த வினைகளின் பயன்கள் செய்தாரைச் சேராமல் நீங்கா; செய்தவினை இருக்கும்வரையில் ஜனனமும் மாணமும் வந்தகொண்டே யிருக்கும்.

வினோபாயரை:—“பல்லாவுள் உய்த்த விடினும் குழக்கன்று, வல்லதாம் தாய்நாடிக் கோடலைத்—தொல்லைப், பழவீனையும் அன்ன தகைத்தேதற் செய்த, கிழவனை நடிக்கக் கொளற்கு.”—நாலடி. “உறற்பால நீக்கல் உறுவர்க்கும் ஆகா”—நாலடி. “இறத்தலும் பிறத்தல் தானும் என்பன இரண்டும் யாண்டும், திறத்தளி: நோக்கிற் செய்த வினைதரத் தெரிந்த அன்னை”.—இராமாயணம். ‘ஒறுக்க’ என்பது நாமம், ‘ஒண்ணு’ என்பது இடையும், ‘பிறப்பும்’ என்பது உய்மையும் செட்டு சின்றன. இச்செய்யுளின் இரண்டாம் அடியிற்று சீர்களை வந்தது காண்க. வெண்பாவினும் ஆசிரியப் பாவினும் ஐஞ்சீரடி விரவிவரு மென்பதனை “வெண்டகை விரவியும் ஆசிரியம் விரவியும், ஐஞ்சீ ரடியு முனவென மொழிப” என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலும், அச்சூத்திரவுரையில் காட்டப்பட்டுள்ள “கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதுவங்கு, வொண்ணெய்க்குருதியி னோடு கிடப்பதே கெண்

அறுப்பால்

டிக்க, கெழுதகை யில்வேன் கிடத்தாடப்பன்ஞ்சு, அழுத
 கண் ணீர் துடைத்த கை"என்றும் (ஐஞ்சேடியை இரண்டா
 வதாகக் கொண்ட) உதாரணச் செய்யுனானும் அறிக. காம்
 ிட்டும் உடம்பைப் பொருத்தின் அவ்வினைப் பயங்களை நீக்க
 ிடியா என்று உரைப்பினும் அமையும். (எ)

அ. தாயசொல் லாட்டுந் துணிவறியுந் துன்பங்க
 டோயக் கலங்காத துணைவலியும்-பூயல்
 படுக்குந் திருவத்தனாரே பறிப்ப
 ரடுக்கு மடிச்சேரா வாறு.

அறுவாயி:—தாய சொல்லாட்டும் துணிவு அறிவும்
 துன்பங்கள் தோயக் கலங்காத துணைவலியும் பூயல் படுக்கும்
 திருவத்தனாரே, அடுக்கும் மடிச்சேரா ஆறு பறிப்பர்.

பதவுரை:—தாய சொல்லாட்டும் - தாய சொற்களைச்
 சொல்லுதலும், துணிவு அறிவும்-தாலோர் துணிந்தவற்றை
 அறிதலும், துன்பங்கள் தோய-துன்பங்கள் வந்து பொருந்
 தின், கலங்காத துணை வலியும்-மனம் கலங்காதிருத்தற்கு
 ஏதவாகிய துணைவலியும், பூயல் படுக்கும்-பொருத்தலைச்
 செய்யும், திருவத்தனாரே-உண்மையான செல்வரே, அடுக்
 கும்-ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அடுத்தவரும், மடி சேரா ஆறு-
 பிறப்பைப் பொருத்தாத தெரியினை, பறிப்பர்-அடைவர்.

பொழிப்புரை:—தாய சொற்களைச் சொல்லுதலும்,
 தாலோர் துணிந்தவற்றை அறிதலும், துன்பங்கள் வந்து
 பொருத்தின் கலங்காதிருத்தற்கு ஏதவாகிய துணைவலியும்
 பொருத்தலைச் செய்யும் உண்மையான செல்வரே, ஒந்
 தன்பின் ஒன்றாக அடுத்தவரும் பிறப்பைப் பொருத்தாத
 தெரியினை அடைவர்.

இளவிலை

கருநீதிரை:—மனம் வாக்குக் காயக்களின் தாய்மை யும், ஆங்கோர் தணிவுகளை அறியும் அறிவும், பெரியார் துணையும், செல்வமும் உடையராயிருத்தலே, முத்தி நெறியிற் சேர்க்கும்.

உ

விசேடலா:—“சிதமையுள் சீங்கிய இன்சொல் மறுமையும், இம்மையும் இன்பம் தரும்” என்பதும், “அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார், என்னுடைய ரேனும் இலர்” என்பதும், “மளகலத்தின் ஆரும் மறுமைமற்ற றஃதும் இனகலத்தின் ஏமாப் புடைத்து” என்பதும் திருக்குறள். செய்புளிற் சொல்லப்பட்ட நற்குணங்களும் நற்றுணையும் இல்லாதார், பாவங்களே புரிந்து மேலும் மேலும் பிறப்பினை அடைவர் என்று கூறியபடி. பிறப்பை அதுப்பதற்கு நெறியாகிய அறத்தைப் புரிய சைக்கார்தாரால் முடியாததலால், செல்வரே பிறப்பினை அறக்கும் நெறியினை அடைவரென்று கூறினார். தாய சொல்லியே சொல்பவர் தாய உள்ளத்தையும் தாய செயலையும் கொண்டிருப்பாராதலால், ‘தாய சொல்லாட்டு’ என்பதொன்றினையே கூறினார். மடி-வயிறு, அஃது ஆகு பெயராய் வயிற்றைப் பொருந்தும் பிறப்பை உணர்த்தியின்றது. ‘பூயல்’ என்பதன் யகரம் சகரத்திற்குப் போலியாய் நின்றது. “சேரூ” என்றும் பாடம். (அ)

கூ. கடன்முகத்து தீம்பெயலை பூழ்க்கு மெழிலி
மடனுடையார் கோதகற்றி மாண்புறுத்த லேமம்
படைத்தாக்கல் பண்பறிந்தோர் சால்பு.

அறுவயம்:—எழிலி கடல் முகத்து தீம்பெயலை ஊழ்க்கும்; பண்பு அறிந்தோர் சால்பு மடனை உடையார் . கோதை

ஆகற்றி மாண்பு உறுத்தலும் ஏமத்தைப் படைத்து ஆக்கலு
மாம்.

பதவுரை:—எழிலி-மேகமானது, கடல் முகத்து-கட
விலுள்ள உப்புநீரை மொண்டு, தீம்பெயலை ஊழ்க்கும்-(அதன்
கண்ணுள்ள உப்பை யெல்லாம் மாற்றிப் பல உயிர்களையும்
பாதுகாக்கும்பொருட்டு) இனிய மழையைச் சொரியும்; (அது
போல,) பண்பு அறிந்தோர்-ஒழுக்க நெறியை அறிந்தோரது,
சால்பு-சால்பானது, மடன் உடையார்-மடமையை யுடையா
ரது, சோது ஆகற்றி-குற்றங்களைத் தெரித்து போகி,
மாண்பு உறுத்தல்-(அவருக்கு) கற்குணங்களை அறிவுறுத்தலும்,
ஏமம் படைத்து ஆக்கல்-பாதுகாப்பைச் செய்து வளர்த்தலு
மாம்.

பொழிப்புரை:—மேகமானது கடவிலுள்ள உப்பு நீரை
மொண்டு (அதன் கண்ணுள்ள உப்பையெல்லாம் மாற்றிப்
பல உயிர்களையும் பாதுகாக்கும்பொருட்டு) இனிய மழையைச்
சொரியும்; (அதுபோல,) ஒழுக்க நெறியை அறிந்தோரது சால்
பானது மடமையை யுடையாரது குற்றங்களைத் தெரித்து
போகி (அவருக்கு) கற்குணங்களை அறிவுறுத்தலும் பாதுகாப்
பைச் செய்து வளர்த்தலுமாம்.

கருத்தினை:—அறிஞர்களது கடமை அறிவில்லாதவர்
களது குற்றங்களைப் போகி, அவர்களுக்கு கற்குணங்களை
அறிவுறுத்தி ஏமம் கல்வியுடையே.

விசேடவுரை:— ஒருவரது குற்றங்களை நீக்குதல் அவ
ரது பிறப்பினை யொழித்தற்கு ஏதுவாகும். இது பற்றியே
மடனுடையார் குற்றங்களை நீக்கி அவருக்கு கற்குணங்களை

இன்னிலை

அறிவுறுத்தலால் பண்பினை அறிக்கோர் சால்பு எவ்றனர். மேகத்தினது செயலை இவ்ருக் குறித்தது பிரதிப்பிரயோசனத்தைக் கருதாமலே பிறருக்கு உதவி புரியவேண்டுமென்பதற்கே. 'உறுத்தலும்' 'ஆக்கலும்' என்பவை எண்ணும்மை தொக்கு நின்றன. இவ்வெண்பா மூன்றடியால் வந்தகூட, யின் சித்தியல் வெண்பாவாகும், "கேரிசை யின்னிசை போல நடந்தடி மூன்றின்வந்தால், கேரிசை யின்னிசை சித்திய வாகும்" என்பது வாப்பருங்கலக்காரிசை யாதலின். (க)

ல. இடிப்பதென் றெண்ணி யிறைவானைக் காயார் முடிப்ப ருயிரெனினு முன்றார்—கடிப்பக் கன்றமர்ந்து தீம்பால் கலுமுமே நீண்மோர் த்தைத யொன்ற வுணராதா ளுங்கு.

அநுவாயம்:—இடிப்பது என்று எண்ணி இறையும் வானைக் காயார்; உயிரை முடிப்பர் எனினும் முன்றார்; கன்று அமர்ந்து கடிப்பத் தீம்பாலைக் கலுமும்; ஒன்ற உணராதாரின் தீன் மோத்தை ஊங்கு.

பதவுரை:—இடிப்பது என்று எண்ணி-செவிடு படும்படி இடியிடிக்கின்றது என்று நினைத்து, இறைவானை காயார்-மழையைப் பெய்சின்ற மேகத்தை (உழவர்) வெறுக்கார்; (அது போல,) உயிர் முடிப்பர் எனினும்-தமது உயிரை (ச்சிறியார்) கீக்குவரெனினும், முன்றார்-அவர் உயிரை கீக்க (ப்பெரியார்) கிணையார்; கன்று அமர்ந்து கடிப்ப-கன்று பக்கத்து இருந்து மடியினைக் கடிக்கவும், தீம் பால் கலுமும்-அதற்கு மதுமான பாலை (த்தாய்) அளிக்கும்; ஒன்ற உணராதார்-(தமக்குத் துன்பம் செய்தார்க்கும் தாம் இன்பம் செயலைப்) பொருந்த அறி

யாதாரினும், கீன் மோத்தை-முதிர்ந்த ஆட்டுக் கடாக்கள், ஊங்கு-சிறத்தனவாம்;

பொழிப்புரை:—செவிடுபடும்படி இடிகளை இடிக்கின்ற ஞெற்ற நினைத்து மழையைப் பெய்கின்ற மோசத்தை (உழவர்) வெறுக்கார்; (அது போல,) தமது உயிரைச் சிறியார் நீக்குவரெனினும் அவர் உயிரை நீக்க (ப்பெரியார்) நினையார்; கன்று பக்கத்து இருந்து மடியினைக் கடிக்கவும் அதற்கு மதுரமான பாலை (த்தாய்) அளிக்கும்; (தமக்குத் துன்பம் செய்தாரக்கும் இன்பம் செய்தலைப்) பொருத்த அறிவாதாரினும் முதிர்ந்த ஆட்டுக் கடாக்கள் சிறந்தனவாம்.

கருத்துரை:—தமக்குப் பிறர் தீக்கெழப்பினும் தாம் அவருக்கு ஈன்றே புரிதல் வேண்டும்.

விசேடவுரை:—ஆட்டுக்கடாக்கள் சில காரியங்களுக்குப் பயன்படுதல் பற்றி, அவை சிறந்தன வென்றார். “தம்முயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறி, தின்னயிர் நீக்கும் வினை”.—இருக்குறள். “இன்னுசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால், என்ன பயத்ததோ சால்பு”.—இருக்குறள். “சாத்தினையும் தியனவே செய்திடினும் தாமவரை, ஆந்தனையும் காப்பர் அறிவுடையோர்—மாந்தர், குறைக்குத் தனையும் ஞனார். சிழலைத் தந்து, மறைக்குமாம் கண்டர் மரம்”.—கல்வழி. கன்று அமர்ந்து கடிப்பத் தீம்பால் சலுமும் என்றதனில் தாய் என்பது சொல்லெச்சமாக வருவிக்கப்பட்டது. (ய)

அறப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

'பொருட்பால்' என்பது 'பொருளைப்பற்றிக் கூறும் பகுதி' என்று பொருள்படும். அறத்தையும் இன்பத்தையும் மாதிரித் தருதலால், பொருட்பால் அறப்பாலின்பின் கூறப்பட்டது.

யக. உண்மையொராப் பித்த ருடைமை மயக்கென்ப வண்மை யுறவுக்க லொருதலையே—கண்ணி ரிருபாலுந் தோன்றன்ன ஈர்க்கலார் போழ்வா னிருபா வியங்கலினே டொப்பு.

அறுவயம்:—உண்மையை ஓராத பித்தர் உடைமையை மயக்கு என்ப; (ஒவ்வொருவரும்) வண்மையை உற ஒருதலையே ஊக்கல், (உடைமைகள்) கண்ணினது நீர் இருபாலும் தோன்றல் அன்ன; (அது) ஈர்க்கல் ஆர் போழ்வான் இருபாலும் இயங்கலினேடு ஒப்பு.

பதவுரை:—உண்மை ஓராத பித்தர்—(பொருள்களின்) உண்மையான தன்மையை அறியாத பைத்தியக்காரர், உடைமை மயக்கு என்ப-செல்வங்களை மயக்கத்திற்குக் காரணமென்று கூறுவர்; வண்மை உற ஒரு தலையே ஊக்கல்- (ஒவ்வொருவரும்) செல்வங்களை அடைய உறுதியாகவே முயல்க: (உடைமைகள்) கண் நீர் இருபாலும் தோன்றல் அன்ன- (உடைமைகள்) கண்களின் பார்வை இரண்டு பக்கங்களிலும் தோன்றுதல் போன்றவை; ஈர்க்கல் ஆர் போழ்வான் இருபால் இயங்கலினேடு ஒப்பு-(அவை) இழுத்தலைப் பொருத்திய போழ்வான் இரண்டு பக்கங்களிலும் ஒளிர்ந்தலினேடு ஒப்பாகும்.

பொழிப்புரை:—(பொருள்களின்) உண்மையான தன்மையை அறியாத பைத்தியக்காரர் செவ்வங்களை மயக்கத்திற்குக் காரண மென்று சொல்லுவார்; (ஒய்வொருவரும்) செவ்வங்களின் அடைய உறுதியாகவே முயல்க; (உடைமைகள்) எண்கங்களின் பார்வை இரண்டு பக்கங்களிலும் தோன்றதல் போன்றவை; (அவை) இழுத்தலைப் பொருந்திய போய்யாவ் இரண்டு பக்கங்களிலும் ஒளிர்நலினோடு ஒப்பாகும்.

கருத்துரை:—பொருள் வீட்டிற்கு நேர் தெய்வாகிய அறத்திற்கு இன்றிமையாத தொன்றாதலால், அதனை சுட்டுதற்கு இடைவிடாது முயல்க.

விசேடவுரை:—கண்களின் பார்வை இரண்டு பக்கங்களிலும் தோன்றினாலும், அவை உண்மையில் ஒரு பக்கத்திலேயே கோக்கும்; மரத்தை அறுக்கின்ற வான்கள் இரண்டு பக்கங்களிலும் ஒளிர்ந்தாலும், அவை உண்மையில் ஒரு பக்கத்திலேயே அறுக்கும். அதுபோல, செவ்வங்கள் மயக்கத்திற்குக் காரணமாகவும் முத்தொறியாகிய அறத்திற்குக் காரணமாகவும் தோன்றினாலும், அவை உண்மையில் அறத்தைச் செய்வதற்கே பயன்படும். “சுட்டலும் துண்பும் மற் றீட்டிய ஒன்பொருளைக், காத்தலும் ஆங்கே கடுந்துண்பம்-காத்தல், குறைபடின் துண்பம் கெடிந்துண்பம் தன்புக்குறைபடி மற் றைப் பொருள்” என்று பொருளை இழித்துக்கூறுவர் காலடியார். “செய்கபொருள் யாரும் செதுவாரைச் செதுகிற் றெஃகுபிறி தில்லை இருந்தேயுமி கையுண்ணும், ஐயமி” மற னோடவை யுமாகும், பொய்யின்பொரு ளெப்பொருள் மற் றல்ல பிறபொருளே” என்று பொருளைச் சிறப்பித்துக்கூறி னார் சீவகசிந்தாமணியுடையார், ‘ஓரா’ என்பது முதல்

குறிப்பிடுகிறது. 'மயக்கு' என்பது ஆகுபெயராய் அதன் காரணத்தை உணர்த்திவிடுகிறது. 'தோன்றலின்' என்பது 'தல்' விசுதி கெட்டுவிடுகிறது. காண்காம் அடியில் 'இருபாலம்' என்பது உம்மை கெட்டுவிடுகிறது. (க)

உடைமையரூ திட்ட தூறுதலையாய் யாண்டு முடைமையராகச் சென்றக்கால் ஊரெல்லாஞ் சுற்ற முடைமைக்கோ லின்றற்குச் சென்றக்கால் சுற்ற முடையவரும் வேறு படும்.

வினாக்கள்:—உடைமையை அரூது சுட்டல்; யாண்டும் உறு தலையாய்; உடைமையராகச் சென்றக்கால் ஊர் எல்லாம் சுற்றம்; உடைமைக்கோல் இன்று அங்குச் சென்றக்கால் சுற்றம் உடையவரும் வேறுபடும்.

பதவுரை:—உடைமை-(ஒருவர்) செல்வத்தை, அரூது-இடைவிடாது, சுட்டல்-சம்பாதிக்கக் கடவர்; யாண்டும்-எவ்விடத்தும், உறு தலையாய்-(அவருக்கு அஃது) உற்ற தலையாய்; உடைமையராக-(ஒருவர்) செல்வம் உடையவராக, சென்றக்கால்-அவ்வாருக்குப் போனால், ஊர்எல்லாம்-(அவ்) ஊரெல்லாம், சுற்றம்-(அவருக்குச்) சுற்றமாவர்; உடைமைக்கோல்-செல்வமாகிய ஊன்று கோல், இன்று-இவ்வளவு, அங்கு-அவ்வயலாருக்கு, சென்றக்கால்-(ஒருவர்) போனால், சுற்றம் உடையவரும்-(அவருக்கு) உறவுடையவரும், வேறுபடும்-வேறுவர்.

பொழிப்புரை:—(ஒருவர்) செல்வத்தை இடைவிடாது சம்பாதிக்கக் கடவர்; எவ்விடத்தும்(அவருக்கு அஃது)உற்ற தலையாய்; (ஒருவர்) செல்வமுடையவராக (அவ்வாருக்குப்) போனால், அவ்வாறெல்லாம் (அவருக்குச்)சுற்றமாவர்; செல்

பொருட்பால்

ஹமாதிய ஊன்றகோல் இல்லாமல் அவ்வயலூருக்கு (ஒருவர்) போனால் (அவருக்கு) உறவுடையவரும் வேறாவர்.

கருத்துரை:—செல்வமே இடருற்ற காலத்தம் தரதே சம் சென்ற காலத்தம் உண்மையான துணையாம். ஆதலால், ஒன்றிவாருவரும் இடைவிடாமல் மேலும் மேலும் செல்வத்தை ஈட்டுக.

விசேடவுரை:—பெருஞ்செல்வம் இடைபறாது ஈட்ட வினாலேயே சூருமென்பதை “ஆக்கமிக் கொருவரால் அணுக வேண்டுமேல், ஊக்கமுண் டாவரேல் உறுவர் அன்னது, நீக்கமில் கொள்கையின் நிற்ப ரேயெனின், மேக்குறும்பெருந் திரு விரைவின் மேவுமால்” என்னும் கந்தபுராணச் செய்யு ளாலும், செல்வம் உறுதுணை யென்பது “உனப்பரும் வீஞ் சையே யன்றி மேன்மையும், உனப்படு தன்மையும் உயர்க்த சீர்த்தியும், கொனப்படு கொற்றமும் பிறவும் கூட்டலால், வனசீநினிற் சிறத்தது மற்றொன் றில்லையே” என்னும் கந்த புராணச்செய்யுறாலும் அறிக. செல்வமுடையவருக்கு எவ் வாரும் சுற்றமாவ ரென்பதை “காலாடு போழ்தில் கழிவினா ரூர் வாணத்து, மேலாடு டீனின் பலராவர்” என்னும் காலடி யாலும், செல்வமில்வாதவருக்குத் தமது சுற்றத்தாரும் வே ருவர் என்பதை “அறஞ்சாரா கல்ஞா வீன்றதா யானும், பிறன்போல கோக்கப் பதீம்” என்னும் திருக்குறளாலும் அறிக. ‘சென்றக்கால்’ என்றதால் ‘அயலூர்’ என்பது வரு விக்கப்பட்டது.

மக. மண்ணி ருடையார் வழங்கிச் சிதுகாலைத் தண்ணீரார் சாரூ நிலஞ்சார்வ—ருண்ணி ரறியி னாருஞ்செவினி மாண்பொருளே வெண் சிறியரையு மேர்ப்படுத்துஞ் செய். [ணீர்ச்

இன்னிடை

புதுவயம்:—மண்கீர் உடையார் வழங்கித் தண்கீரார் சாரும் நிலத்தைச் சிறுகாலைச் சார்வர். உண்கீர் அறியின் அருஞ்செவிலி மாண்பொருளே; (அது) வெண்கீர்ச் சிறியாரையும் ஏர்ப்படுத்தும்; (ஆதலால், அதனைச்) செய்.

பதவுரை:—மண்கீர் உடையார்-தோட்டம் தூவுகளை உடையவர், வழங்கி-இவ்வாதார்க்கு வேண்டுவன வெல்லாம் சந்து, தண்கீரார் சாரும்-அருளினையுடையார் அடையும், நிலம்-மோஷுவுலகத்தை, சிறுகாலை-விரைவில், சார்வர்-அடைவர். உண்கீர் அறியின்-உண்மையான தன்மையை அறியுங்கால், அருஞ்செவிலி-(அருளினே வளர்க்கும்) அறிய வளர்ப்புத்தாய், மாண்பொருளே-மாட்சிமைப்பட்ட கெறியில் வந்த செல்வமே; (அது) வெண்கீர் சிறியாரையும்-வெண்மையை உடைய அற்பாரையும், ஏர்ப்படுத்தும்- (அறிவுடையாராக்கி) அழகுபடுத்தும்; செய்- (ஆதலால், அதனைச்) செய்வாயாக.

பொழிப்புரை:—தோட்டம் தூவுகளை உடையவர், இவ்வாதார்க்கு வேண்டுவன வெல்லாம் சந்து, அருளினையுடையார் அடையும் மோஷுவுலகத்தை விரைவில் அடைவர். உண்மையான தன்மையை அறியுங்கால், (அருளினே வளர்க்கும்) அறிய வளர்ப்புத்தாய் மாட்சிமைப்பட்ட கெறியில் வந்த பொருளே; (அது) வெண்மையையுடைய அற்பாரையும் (அறிவுடையாராக்கி) அழகுபடுத்தும்; (ஆதலால் அதனைச்) செய்வாயாக.

:—செல்வம் மோஷுத்தையும் சிறப்பையும்

:—தோட்டம் தூவுகளைக்கொண்டு உழவு

தொழில் செய்வோர் இல்லாதார்க்கு ஈவரென்பது “இரவார் இரப்பார்க்கொன் நீவர் கரவாது, கைசெய்துண் மாலை யவர்” என்னும் திருக்குறளாலும், இல்லாதார்க்கு ஈதல் மோ ஁த்தை அளிக்குமென்பது “கொடையே யெவர்க்கும் ஏப் ஁யும் கொடுக்கும்” என்னும் காஞ்சிப்புராணச் செய்யுளா லும், பொருள் அருளினை வளர்க்கும் வளர்ப்புத்தாயென்பது “அருளென்னும் அன்பின் குழவி பொருளென்னும், செல்வச் செவிலியால் உண்டு” என்னும் திருக்குறளாலும் விளங்கும். மண், நீர் என்பன ஆகுபெயராய் ஁றையே தோட்டத்தையும் தூவையும் உணர்த்தி நின்றன. (க)

யச. மெய்வலியுஞ் சென்னிலையும் வாழ்காளுந் தூவொழுக்கு மெய்யா வளிக்கும் வெறுக்கையிலார்-வையத்துப் பல்சினையும் வாடப் பணையனைதோள் சேய்திரங்க •வொல்குயிரீத் தாரு நாகு.

அநுவயம்:—வெறுக்கை மெய்வலியையும் செல்நிலைய யும் வாழ்காளையும் தூஒழுக்கையும் மெய்யாக அளிக்கும். (அஃது) இலார் வையத்துப் பல்சினையும் வாடப் பணையனை தோளும் சேயும் திரங்க ஒல்கும் உயிரை நீத்து நாகுள் ஆரும்.

பதவுரை:—வெறுக்கை-செல்வம், மெய்வலியும் - சீர பலத்தையும், செல் சிலையும்-சொல்செல்லும் நிலைமையையும், வாழ்காளும்-பூரண ஆயுளையும், தூ ஒழுக்கும் - தூய ஒழுக்கத் தையும், மெய்யாக அளிக்கும் - உண்மையாகக்கொடுக்கும்; இலார்-(அஃது) இல்லாதார், வையத்து-இவ்வுலகின்கண், பல் சினையும் வாட - தமது பல உறவினரும் வருத்தவும், பணையனைதோள் சேய் திரங்க-பருமை பொருந்திய தோள்களை

இன்னிஹி

புண்டிய மனையாளரும் மக்களும் மெலிவுறவும், ஒங்கு உயிர்-தனரும் (தம்) உயிரை, நீத்து-விட்டு, கரகு ஆறும்- (மறுமையின்கண்) கரகத்தில் புருவர்.

பொழிப்புரை:—செல்வம் சரீர பலத்தையும், செல்வம் செல்லும் நிலைமையையும், பூரண ஆயுளையும், தாய ஒழுக்கத்தையும் உண்மையாகக் கொடுக்கும். (அஃது) இல்லாதார் இவ்வுலகின்கண் (தமது) பல உறவினரும் வருந்தவும், பருமை பொருத்திய தோள்களையுடைய மனையாளரும் மக்களும் மெலிவுறவும், தனரும் (தம்) உயிரைவிட்டு (மறுமையின்கண்) கரகத்தில் புருவர்.

கருத்துரை:—செல்வம் இம்மைக்கு வேண்டும் சரீர பலம், செல்வாக்கு, பூரண ஆயுள் முதலியவற்றையும், மறுமைக்கு வேண்டும் தாயஒழுக்கம் முதலியவற்றையும் கல்கும். தரித்திரம் இம்மையில் தமக்கும் தமது மனைவி மக்களுக்கும் பலவகைத் துன்பங்களைக் கொடுத்த மறுமையில் கரகத்தையும் கொடுக்கும்.

விசேடவுரை:—செல்வம் எல்லா மேம்பாட்டையும் கொடுக்குமென்பது “வென்றி யாக்கலும் மேதக் வாக்கலும், குன்றி னார்களைக் குன்றென லாக்கலும், அன்றி யுக்கல்வியோடழ காக்கலும், பொன்றுஞ் சாகத்தி னும்பொருள் செய்யுமே” என்னும் சிவகரித்தாமணியாலும், செல்வ மில்லாதார் இம்மையில் பலவகைத் துன்பங்களையும் அடைந்து மறுமையில் கரகத்தில் புருவரென்பது “கல்குர வென்னும் கசையினுட் பல்சுரைத், துன்பங்கள் சென்றுபடும்”, “இன்மை யெனவொரு பாலி மறுமையும், இம்மையும் இன்றி வரும்” என்னும்

பொருட்பால்

நிருக்ஞரங்கனாலும் வினங்கும். 'தோன்' என்பது சிவையாகு பெயர். 'மெய்யாக' என்பது ஈறு கெட்டு நின்றது. (சு)

யடு. குருட்டாயன் நீள்கானக் கோடல் சிவணத்
 தெருட்டாயங்காலத்தாற்சேரான்-பொருட்டாகா
 னல்லறமும் பேணா நார மிவர்த்தானம்
 பொல்லாங் குறைவிடனும் புல்.

அநுவாயம்:—காலத்தால் தெருட்டு ஆயத்தைச்சேரான், குருட்டு ஆயன் நீள் கானத்தைக் கோடலைச்சிவண பொருட்டாகானம்; நல்லறமும் பேணானம்; நாரம் இவர்த்தானம்; பொல்லாங்கு உறைவு இடனும் புல்.

பதவுரை:—காலத்தால் - இனம்பருவத்தில், தெருட்டு ஆயம்சேரான் - கல்லி அறிவை அடைவதற்கு ஏதுவாகிய பொருள் வருவாயைப்பொருத்தாவண், குருட்டுஆயன்-குருட்டு இடையன், நீள் கானம்-பெரிய காட்டினை, கோடல் சிவண- அடைதலை ஒப்பு, பொருட்டு ஆகான் ஆம் - ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதவனாவன்; நல் அறமும் பேணானம் - நல்ல, அறத்தையும் பேணாதவனாவன்; நாரம் இவர்த்தானம் - சுற்றத்தை இழந்தவனாவன்; பொல்லாங்கு - தன்பக்கனெல்லாம் உறைவு இடன் ஆம் - தங்குவதற்குரிய இடமாவன். புல்-[ஆதலால், 'அவன்'] அற்பனையாவான்.

பொழிப்புரை:—இனம்பருவத்தில் அறிவை அடைவதற்கு ஏதுவாகிய பொருள் வருவாயினைப் பொருத்தாவண், குருட்டிடையன் பெரிய காட்டினை அடைதலை ஒப்பு, ஒருபொருளாக மதிக்கப்படாதவனாவன்; நல்ல அறத்தையும் பேணாதவனாவன்; சுற்றத்தை இழந்தவனாவன்; தன்பக்கனெல்லாம்

இன்னிகை

; (ஆதலால், அவன்) அற்பனையா

கருத்துரை:—செல்வமில்லாதான் ஒருவராலும் மறிக்
கப்படான், அறம் செய்யமாட்டான், சுற்றத்தாரையிழப்பான்,
தன்பக்கனெல்லாம் பொருத்தும் இடமாவன். ஆதலால்
அவன் அற்பனே.

விரோடா:—பெரிய காட்டின்கண் புக்க குருட்டி
கையன் தனது ஆட்டை அடையாதவனாயும் தனது மேய்த்
தற் றெழிலை இழந்தவனாயும் பல தன்பக்கினையுடையவனாயும்
தணித்து வருந்துவதுதல்போல, இனம் பருவத்தில் பொருள்
வருவாயை அடையாதவன் ஒரு பொருளாத மறிக்கப்படாதவ
னாயும் அறம் செய்யாதவனாயும் சுற்றத்தை இழந்தவனாயும்
தன்பக்கனை யெல்லாம் பொருத்தி அற்பனாய் வருந்துவன்.
'பொருட்டாளன்' என்பது பால்வழுவமைதி. 'காரம்' என்
பது ஆகுபெயர், அதனையுடைய சுற்றத்திற் காயின்மையால்.()

யக. முப்பொருளுண்மை தெளிவா னருஞ்சீலன்
முப்பொருளுண்மை யுடையா னருமுனிவன்
முப்பொருளுண்மை மடுப்பா னிறையர்க்கு
முப்பொருளுண்மைக் கிறை.

அநுவயை:—முப்பொருளினது உண்மையைத் தெளி
வான் அருஞ்சீலன்; முப்பொருளினது உண்மையை உடை
யான் அருமுனிவன்; முப்பொருளினது உண்மையை மடுப்
பான் இறை; முப்பொருள் உண்மைக்கு இறை.

பதவுரை:—முப்பொருள் உண்மை தெளிவான் - அறம்
பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்று பொருள்களினது இயல்பு,

பொருட்பாள்

களை அறிபவன், அருஞ்சீவன்-அரிய ஒழுக்கத்தை உடையவனாவான்; முப்பொருள் உண்மை உடையவன் - அம்மூன்று பொருள்களினது இயல்புகளை அறிந்தவன். அரு முனிவன் - அரிய முனிவனாவான்; முப்பொருள் உண்மை மடுப்பான் - அம்மூன்று பொருள்களினது உடைமையை அதுபவிப்பவன், இறை-அரசனாவான்; முப்பொருள் - அம்மூன்று பொருள்களும், உண்மைக்கு-மெய்பொருளுக்கு, இறை-இருப்பிடமாம்.

பொழிப்புரை:— அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் மூன்று பொருள்களினது உண்மை இயல்புகளை அறிபவன், அரிய ஒழுக்கத்தை உடையவனாவான்; அம்மூன்று பொருள்களினது உண்மை ஞானத்தையுடையவன் அரிய முனிவனாவான்; அம்மூன்று பொருள்களின் உண்மையைக்கைக்கொண்டவன் அரசனாவான்; அம்மூன்று பொருள்களும் மெய்பொருளுக்கு இருப்பிடமாம்.

கருத்துரை:— அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்றின் இலக்கணங்களையும் உணர்ந்து கடப்பவர் ஒழுக்கம் முதலிய சன்மைகளை அடைவர்.

விசேடவுரை:— முப்பொருள் என்பது அறம் பொருள் இன்பங்களையே குறித்து கின்றதென்பது “கண்டவர் காழாடும் காமரசிர் காதிற், குண்டலம் பெய்வ செலியல்ல--கொண்டுவிடில், மூன்று முணர்ந்தவற்றின் முன்னது முட்டின் பிச், குன்று கலைப்ப செவி” என்னும் அறநெறிச்சாரத்தால் விளங்கும். ‘அருஞ்சீவன்’ என்பது இவ்வாழ்க்கையில் கிற்பவனைக்குறித்து கின்றது, ‘முனிவன்’ பின் கூறப்படுகின்றானாதலால், அரசன் முனிவனுக்கும் பின் கூறப்பட்டால், அவன்

இன்னிடை

அனைவர்க்கும் மேற்பட்டவளுதவால். அது “குலமகட்டுத்
தெய்வம் கொழுசனே மன்ற, புகல்வர்க்குத் தந்தையும் தா
யும்—அறவோர்க், கடிசனே தெய்வம் அனைவோர்க்குக் தெய்
வம், இலைமுகப் பைம்பூண் இறை” என்னும் கீறிநெறி வினக்
நத்தால் காணப்படும். ‘ஆக்கு’ என்பது அசை. (க)௩

யெ. கால்கவத்தாற்சேர்பொருளுங்கண்ணற்றார்தேர்பொருளு
காவிரண்டாற் கூடு கலப்பொருளுங்—கோல்தாங்கிக்
கோடு மரசிற் குரியாமே தொல்புவிக்கீ
ழாடும் பொருளோ டணைந்து.

அதுவயம்:— காலாலும் கலத்தாலும் சேரும் பொரு
ளும், கண் அற்றார் தேரும் பொருளும், கால் இரண்டால்
கூடும் கலம் பொருளும், தொல்புவியின் கீழ்ஆடும் பொரு
ளோடு அணைந்து, கோலைத் தாங்கிக் கோடும் அரசிற்கு உரிய
வாமே? 0

பதவுரை:— கால்கவத்தால்-(நிலத்தினின்று செல்கின்ற)
வண்டி முதலியவற்றாலும் (நீரினமீது செல்லுகின்ற) கப்பல்
முதலியவற்றாலும், சேர் பொருளும்-கூடும் சுங்கப்பொருள்க
ளும், கண் அற்றார்-அறிவில்லாதவர், தேர் பொருளும்-அடை
யும் பொருள்களும், கால் இரண்டால் கூடும்-(குடிசனின் வரு
வாயில்) ஆறிலொன்றாகக் கொள்வதால் சேரும், கலம் பொரு
ளும்-சன்மையமைந்த இறைப்பொருள்களும், தொல்புவிக்
கீழ்-பழமையான புவியின்கீழே, ஆடும் பொருளோடு அணைந்
து-தங்கும் பொருள்களோடு சேர்ந்து, கோல் தாங்கி கோ
டும்-அரசாட்சியைத் தாங்கி கீறிதவறி நடக்கும், அரசிற்கு உரி
யவாமே-அரசனுக்கு உரியனவாமே?

பொருட்பால்

பொழிப்புரை:—(நிலத்தின்மீது செல்வின்ற) வண்டி முதலிய வற்றாலும் (நீரின்மீது செல்வின்ற) அப்பல் முதலியவற்றாலும் கடும் சுக்கப்பொருள்களும், அறிவில்லாதார் அடையும் பொருள்களும், (குடிகளின் வருவாயில்) ஆறிலொன்றாகக் கொள்வதால் சேரும் கண்மையமைந்த இறைப்பொருள்களும், பழமை யான புவியின்மீது தங்கும் பொருள்களோடு சேர்க்குது, செங்கோலைத் தாக்கி நீதிதவறி கடக்கும் அரசனுக்கு உரியனவா மோ?

கருத்துரை:—இந்தால்வகைப் பொருள்களையும் கொடுங் கோலரசன் இழப்பன்.

விசேடவுரை:—“உறபொருளும் உல்கு பொருளும் தன் ஒன்றாக், தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்” என்றார் பொய்யாமொழியார். ‘உறபொருள்’ என்பது கண்ணற்றார் பொருளும், புலக்கீழ்பொருளும், இறைப்பொருளுமாம். ‘உல்கு பொருள்’ சுக்கப்பொருளாம். அறிவில்லாதார் பொருளைப் பெற்றிருத்தலால் அவர்க்கும் பிறர்க்கும் தீக்கே விளையுமாதலால், அவர் பொருளும் அரசிற்கு உரியதாயிற்று. அதுபற்றியே “கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் எஞ்ஞான்றும், ஒல்லாளை ஒல்லா தொளி” என்றார் பொய்யாமொழியார். ‘தொல்புவி’ என்றதனால் உரியாரில்லாதபொருளைன்றும், காப்பதன் கீழித் தமாக நிலத்தின்மீது உரியார் புதைத்து வைத்திருக்கும் பொருளன்றென்றும் அறிக. ‘உரியவாமே’ என்பது ‘உரியாமே’ என விகாரப்பட்டு நின்றது. ஏகாரம் எதிர் மறை. ‘கால்’ என்பது இருமடியாகுபெயர், காலையுடைய எருது முதலியவற்றால் இழுக்கப்படும் வண்டி முதலியவற்றிற்கு ஆயினமையால்.

இன்னிகை

யி.ஆ. ஆம்போம் வினையா வினையுற்ற பேர்வெறுக்கை
 யோம்போம் பெனமறை கூறத் தலைப்பெயலென்
 னோம்போ மெனவரை, த லீட்டுறெறி தேராமை
 சாம்போழ் தலறும் தகைத்து.

அநுவயம்:—“(பொருள்) வினையான் ஆம், போம்;
 (அஃது) இணையு உற்ற பேர் வெறுக்கை; (அதனை) ஒம்பு
 ஒம்பு என மறை கூற (வும்) அதனைத் தலைப்பெயல் என்?
 (அதனால்) ஏம்போம்” என வரைதல் ஈட்டும் நெறியைத் தே
 ராமை. (அது) சாம்போழ்து அவறும் தகைத்து.

பதவுரை:—“(பொருள்) வினையான் ஆம் போம்-செல்
 வம் (ஒருவரது) கல்வினையால் உண்டாகும் தீவினையால் கீங்
 கும்; (அஃது) இணையுற்ற பேர் வெறுக்கை-அது பொருத்திய
 பெயரோ வெறுக்கை; (அதனை) ஒம்பு ஒம்பு - அதனை விலக்
 கு விலக்கு, என மறை கூற (வும்)-என்று வேதங்கள் சொல்ல
 வும், (அதனைத்) தலைப்பெயல் என்-அதனை ஈட்டுதல் யாது கா
 ரணம்? (அதனால்) ஏம்போம்-அதனை ஈட்டுதலால் களிப்படை
 யோம்” என வரைதல்-என்று (ஒருவர் பொருளீட்டுந் தொழி
 லை) விலக்குதல், ஈட்டும் நெறி தேராமை- பொருளைத் தொ
 ருக்கும் வழியை அறியாமையாம். (அது) சாம்போழ்து-அவ்வ
 றியாமை (அவர்) சாகும் பொழுது, அவறும் தகைத்து-தமது
 (மனைவி மக்களின் பாதுகாப்புக்கு ஒன்றும் இல்லையே என்று)
 அழுதற்குரிய தன்மையை யுடைத்தது.

பொழிப்புரை:—“செல்வம் (ஒருவரது) கல்வினையால்
 உண்டாகும், தீவினையால் கீங்கும்; அது பொருத்திய, பெய
 ரோ வெறுக்கை; 'அதனை' விலக்கு விலக்கு' என்று வேதங்கள்

பொருட்பால்

சொல்லவும், அதனை சுட்டுதல் யாது காரணம்? அதனை சுட்டுதலால் களிப்படையோம்” என்று (ஒருவர்) பொருளீட்டும் தொழிலை விவக்குதல், பொருளைத் தொகுக்கும் வழியை அறியாமையாம். அவ்வறியாமை (அவர்) சாரும்பொழுது (முதலு மனைவி மக்களின் பாதுகாப்புக்கு ஒன்றும் இல்லையே யென்று) அழுதற்குரிய தன்மையை யுடைத்து.

கருத்துரை:—தக்க பருவத்திலே பொருளை சுட்டிக் கொணராதார் சாம் காலத்துத் தமது மனைவி மக்கள் சம்ரக்ஷணைக்கு ஒன்றும் இல்லையே யென்று அவறி அழ கேரீடும்.

விசேடவுரை:—‘வெறுக்கை’ என்பது ‘செல்வம்’ எனவும் ‘வெறுக்கத்தக்கது’ எனவும் பொருள் படும். அஃது இயற்குப் பித்திய பொருளிற் கூறப்பட்டுள்ளது. “ஆம்” என்பது முதல் “ஒம்பு ஒம்பு” என்பது இறுதியாகவுள்ள சொற்கள் மறையினது சொற்கள். “ஆம்” என்பது முதல் “எம்போம்” என்பது இறுதியாகவுள்ள சொற்கள் பொருளை சுட்டு கெறியை அறியாதார் சொற்கள். முன்னே வினையால் செல்வம் சேருமென்பதும் கீங்குமென்பதும் “நடுக்குற்றுத் தற்சேர்தார் துன்பம் துடையார், கொடுத்துத்தான் துய்ப்பினும் ஈண்டுக்கால் ஈண்டும், மிடுக்குற்றுப் பற்றினும் நிலலாது செல்வம், விடுக்கும் வினைவுத்தக் கால்”என்றும் நாலடியால் வினய்கும், செல்வம் வெறுக்கத்தக்க தென்பது “பொருவரு பத்த மெல்லாம் புணர்த்திடும் தெய்வசித்தை, ஒருவமே விட்டுகிற்கும் உறக்கமும் இறக்கச்செய்யும், கருவினுட் புருத்தி யின்ன கரிசுகண் டதனூலன்றே, இருவிவத் துடைவெறுக்கை யென் மனார் புலமைசான்றேர்” என்ற குசேலோபாக்கியானந்தால் வினய்கும். பொருளில்லாதான் எஞ்ஞான்றும் துன்ப முறுவ

இன்னிலை

என்பது “வடுவிலா வைபத்த மன்னிய மூன்றில், நடுவண
தெய்த இருதலைபு மெய்தும், நடுவண தெய்தாதான் எய்தும்
உலைப்பெய், தடுவது போலும் துயர்” என்னும் சாலடியால்
வினக்கும். ‘கூறவும்’ என்பது உம்மை எஞ்சி நின்றது. (அ)

10க. பட்டாங்குத் துயர் பழிச்சற் குரியரா
யொட்டின் துபர வலகத்தோர் - கட்டளை
யாம்பெறுக்கை யின்றி யமையாரா மஹிலார்
னாம்பெறுக்கை நிற்க வுடம்பு. [மையாவி

அநுவயம்:—பட்டாங்குத் துயரும் பழிச்சற்கு உரிய
ராய் ஒட்டு இன்று உயர உலகத்தோர் கட்டளையாம் வெறுக்
கை இன்றி அமையாராம். அஹிலா இல்லாதது உடம்பு மையா
வின் நிற்க (அதன்மீது) வெறுக்கை ஆம்.

பதவுரை:—பட்டாங்கு-மெய்யாக, துயரும் - துறவிக
ளும், பழிச்சற்கு - துதித்தற்கு, உரியராய்-உரிமை யுடையவ
ராய், ஒட்டு இன்று-ஒப்பற்று, உயர-உயர்வதற்கு, உலகத்
தோர்-உலகத்தார், கட்டளை ஆம்-கட்டளையாகிய, வெறுக்
கை-செல்வம், இன்றி-இல்லாமல், அமையார்-நீரம்பார்.
(அஹிலா) இலார்-செல்வ மில்லாதாரது, உடம்பு-சரீரம், மையா
வின் நிற்க-காட்டுப் பசுவைப்போல யாதொரு பயனுமற்ற
நிற்க, வெறுக்கை ஆம்- (அதன்மீது) யாவார்க்கும் வெறுப்பு
உண்டாகும்.

பொழிப்புரை:—மெய்யாகத் துறவிகளும் துதித்தற்கு
உரிமையுடையவராய் ஒப்பற்று உயர்வதற்கு உலகத்தார் கட்
டளையாகிய செல்வம் இல்லாமல் நீரம்பார், செல்வ மில்லா

பொருட்பால்

தாரது சரீரம் காட்டுப் பசுவைப்போல யாதொரு பயனுமற்று
கிற்க (அதன்மீது) யாவர்க்கும் வெறுப்பு உண்டாகும்.

கருத்துரை:—தறவிகளும் பிறரால் மதிக்கப்படுதற்குச்
செல்வமுடையரா யிருத்தல் இன்றியமையாதது. செல்வமில்
லாரை எல்லாரும் வெறுப்பர்.

விசேடலுரை:—கட்டளை-உரைகல். காட்டுப்பசு ஒரு
வருக்கும் பால் கொடாததாலும் தன்னை அண்டினோரை
கக்கி அவர் இரத்தத்தைக் கவர்தலாலும் அதனை எல்லாரும்
வெறுப்பர். அவ்வாதே, பொருளில்லாதார் ஒருவருக்கும்
ஒன்றும் கொடாததாலும் தம்மை அண்டினோர் பொருளைக்
கொள்வதாலும் அவரை எல்லாரும் வெறுப்பர். தறவிகளும்
செல்வத்தால் மேல்மை யுறுவரென்பது "தூலுறு கல்வியை
துணிந்து காடியே, வாலறி வெய்திய வரத்தி னோர்களும்,
மேலுறு திருவொடு மேவு றானெனின், ஞாலமக் கவர் தமை
கையுன் னைக்குமால்" என்னும் கந்தபுராணத்தாலும் "முனி
வரு மன்னரும் முன்னுவ பொள்ளுல் முடியும்" என்னும்
திருக்கோவையாராலும் விளக்கும். பொருளில்லாதாரை
எல்லாரும் வெறுப்ப ரென்பது "சல்லானே யானுலுக் கைப்
பொருனொன் றுண்டாயின், எல்லாரும் சென்றக் கெதிர்.
கொள்வர்-தில்லாளை, தில்லாளும் வேண்டாண்மற் றீக்தெ
டுத்த தாய்வேண்டான், செல்லா தவன்வாயின் சொல்" என்
னும் கல்வழியால் துணிது விளக்கும். அவரை எல்லாரும்
வெறுப்பதற்குக் காரணம் அவர் பிறர் "உப்பிற்கும் காடிக்கும்
கூற்று" யிருத்தலாம். இச்செய்யுளின் மூன்றாம் அடி ஐந்து
சீரால் வந்தது. 'ஆயரும்' என்பது உம்மை 'கெட்டு நிண்
றது.

(க)

பொருட்பால் முற்றிற்று.

இன்பப்பால்.

உயி. அறங்கரை நாவானு மாய்மயிலார் சீரில்
 லறங்கரையா நாப்ப ணடைவாம்-புறங்கரையாத்
 திண்மை நிலையி னாய்ப்புலத்திற் சேர்வாமீண்
 டெண்ணிலைக் குய்வா யிது.

அநுவயம்:—அறத்தைக் கரையும் நாவான் ஆய்ந்த மயி
 லார் சீர் ஆம்; இவ்வறம் கரையாக நாப்பணின் அடைவு ஆம்;
 புறத்தில் கரையாத் திண்மை நிலையின் உயர்ந்த புலத்தின்
 சேர்வு ஆம்; இது ஈண்டு எண் நிலைக்கு உய்க்கும் வாய்.

பதவுரை:—அறம் கரை நாவான்—அறங்கரையே (எப்
 பொழுதும்) உரைக்கின்ற காவியை யுடையவரையிருத்தலால்,
 ஆய் மயிலார் சீர் ஆம்—ஆய்க்தெடுத்த மயிலைப்போன்ற பெண்
 களோடு கூடிவாரும் சிறப்பு உண்டாகும்; இவ்வறம் கரை
 யாக—(அவ்வீழ்வாழ்க்கையில் வின்று செய்யும்) இவ்வறம் முடி
 வாக, நாப்பண் அடைவாம்—(இவ்வலகத்திற்கும் மோக வுலக
 த்திற்கும்) மத்தியிலுள்ள சுவர்க்க வுலகச் சேர்க்கையுண்டா
 கும்; புறம் கரையா—புறத்தில் தனராத, திண்மை நிலையின்—
 உறுதியான தவநிலையால், உயர்புலத்தின் சேர்வு ஆம்—மோக
 வுலகச் சேர்க்கை உண்டாகும்; இது—இவ் இவ்வாழ்க்கை,
 ஈண்டு—இவ்வலகத்தில், எண் நிலைக்கு—எண்ணக்கடிய நிலை
 களுக்கெல்லாம், உய் வாய் ஆம்—செலுத்தும் வழியாம்.

பொழிப்புரை:—அறங்கரையே எப்பொழுதும் உரைக்
 கின்ற காவியையுடையவரையிருத்தலால் ஆய்க்தெடுத்த மயி
 லைப்போன்ற பெண்களோடு கூடிவாரும் சிறப்பு உண்டாகும்

இன்பப்பால்

(அவ்வில்வாழ்க்கையில் நின்ற செய்யும்) இவ்வறம் முடிவாக (இவ்வுலகத்திற்கும் மோகவுலகத்திற்கும்) மத்தியிலுள்ள சுவர்க்கவுலகச் சேர்க்கை யுண்டாகும்; புறத்தில் தவிராத உறுதியான தவநிலையால் மோகவுலகச் சேர்க்கை யுண்டாகும்; இவ்வில்வாழ்க்கை இவ்வுலகில் எண்ணக்கூடிய நிலைகளுக்கெல்லாம் செலுத்தும் வழியாம்.

கருத்துரை:—அறம் உரைத்தலால் இவ்விற்பம் சித்திக்கும்; இவ்வறம் இயற்றலால் சுவர்க்கம் சித்திக்கும்; ஒழுக்கம் செடாது தவம் இயற்றலால் மோகும் சித்திக்கும்; சுருங்கச் சொல்லின், எவ்வா நிலைகளுக்கும் இவ்வாழ்க்கையே வழியாம்.

விசேடவுரை:—‘அறங்கரை கர’ என்பது அறத்தைச் சொல்கின்ற காலும் அறத்தைச் செயல்கின்ற காலமாம். மயிலினது சாயலைப்போன்ற சாயலையுடையாரை ‘மயிலார்’ என்றார். அறமானது இவ்வாழ்க்கை யிற்பத்தைத் தருமென்பது “தனக்குத் துணையாகித் தன்னை வினக்கி, இனத்துள் இறைமையும் செய்து-மனக்கினிய, போகம் தருதலால் பொன்னே அறத்துணையோ, டேகமா எண்பொன்றும் இல்” என்றும் அறநெறிச் சாரத்தால் வினங்கும். இவ்வறம் சுவர்க்கத்தை அளிக்குமென்பது “வைவத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும், தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்” என்றும் பொய்யாமொழியாலும், “தாரம் கல்விதம் தாங்கித் தலைகின்யின், ஊரும் காடும் உவத்தல் ஒருதலை, வீர வென்றி விறன்யிரு விண்ணவர், சீரின் ஏத்திச் சிறப்பெதிர் கொள்பவோ” என்றும் உளையாபதிச் செய்யுணாலும், இவ்வறம் மோகத்தையும் மற்றைய நிலைகளையும் அளிக்குமென்பது “இத்தகைய நால்வர் களில் மூவருக்கும் இறத்தார்க்கும், அத்தமுதல் அற்றர்க்கும்

ஆதாரம் ஆதலினால், உத்தமமாம் இவ்வறமே வாழ்வினுக்கும் உயர்வதற்கும், வித்தாமாம் தறவறத்தின் வேருமாம் எனும் வேதம்' என்னும் திருக்குற்றால்ப் புராணச் செய்யுளாலும் விளக்கும், 'செரையாக' என்பது நறு கெட்டுநின்றது. (க)

உக. துணையென்ப காம விருந்துய்ப்பார் தோமி
லிணைவிழைச்சின் மிக்காகா ராகல்-புணைதழீஇக்
கூட்டுங் கடுமிசையான் கட்டியிற் கொண்டற்றால்
வேட்டபோழ் தாரு மணி.

புதுவாய்:—காம விருந்து துய்ப்பாரைத் துணை என்ப (ஆன்றோர்); (அவர்) தோம் இல் இணைவிழைச்சில் மிக்காகா ராகல் புணைபோலத் தழீஇக் கூட்டும்; (ஆதலால்) வேட்ட போழ்து ஆரும் அணிகடுமிசையான் கட்டியில் கொண்டற்ற.

பதவுரை:—காமவிருந்து-இன்பவிருந்தினை, துய்ப்பார் துணை என்ப (ஆன்றோர்) - அதுபவிப்பாரை (மோகத்தை அடைதற்கு ஒருவருக்கொருவர்) துணை என்பர் ஆன்றோர்; தோம் இல்-குற்றமற்ற, இணைவிழைச்சில்-கூட்டத்தின்கண்ணே, மிக்காகா ராகல்- (அவர்) அளவுகடவாதவராகல், புணை தழீஇ கூட்டும்-புணைபோலத்தழிவி(மோகத்தைச்)சேர்க்கும்; (ஆதலால்), வேட்ட போழ்து-(ஒருவன் ஒருத்தியை) மணந்த பொழுது, ஆரும்அணி-உண்டாரும் கூட்டம்,கடு மிசையான்-சசப்புமருந்தினை யுண்ணாதவன், கட்டியில் உண்ட அற்று-(அதனைக்) கருப்புக்கட்டியில் பொதிந்து உண்ட அத்தன்மைத்து.

பொழிப்புரை:—இன்ப விருந்தினை அனுபவிப்பாரை (மோகத்தை அடைவதற்கு ஒருவருக்கொருவர்)துணை வென்பர் ஆன்றோர்; குற்றமற்ற கூட்டத்தின்கண்ணே அவர்

இன்பப்பரல்

அஃவு கடவாதவ ராகல் புணைபோலத் தழுவி (மோஷுத்தைச்) சேர்க்கும்; (ஆதலால்,) ஒருவன் ஒருத்தியை மணந்தபொழுது உண்டாகும் கட்டம், கசப்பு மருத்தினை உண்ணாதவன் (அதனைக்) கருப்புக்கட்டியில் பொதித்து உண்ட அத்தன்மைத்து.

ஆருத்துவை:—மோஷுத்தை அடைவதற்கு இவ்வாழ்க்கை சுகமான மார்க்கம்.

விசேடவுரை:—விலையற்ற இணைவிழைச்சினாலாம் இன்பத்தைக் கண்டவர் நிலையான பேரின்பத்தை அடைய முயலுவாராதலால், அதனை கருப்புக்கட்டிக்கு உவமித்தார். இது, இறையனார் அகப்பொருளுரையில் கக்கோரார் 'கடுத்தின்னாநாளைக் கட்டி பூசுந் தீற்றியவாறு போலு' மென்று கூறியிருப்பதை கீளைப்பூட்டுகின்றது. 'விருத்து தய்ப்பார்' என்பது 'விருத்துய்ப்பார்' என மருவியது. 'விருத்து உய்ப்பார்' எனக் கொண்டு 'விருத்தில் தம்மை உய்ப்பார்' என உரைப்பினும் பொருத்தம். 'ஆல்' என்பது அசை. (உ)

உஉ. ஒப்புயர்வில் வேட்டோ நெருகிலைப்பட்ட டாழ்த்தசெயனப்பின்னை ஞால மொருங்கறிக—துப்பாராய்த் தாமலரின் மென்மையுறு தோற்றத்தே வைத் வேமக் கிழத்தி யறிந்து. [துய்க்க

அநுவயம்:—கப்பின்னையை ஒப்பும் உயர்வும் இவ்வேட்டோன் ஒரு சிலைப்பட்டு ஆழ்த்த செயலை ஞாலம் ஒருங்கு அறிக; ஏமக் கிழத்தியை அறிந்து துப்பாராய்த் தாமலரின் மென்மையுறும் தோற்றத்தே வைத்து உய்க்க. .

பதவுரை:—கப்பின்னை - கப்பின்னைப் பிராட்டியாரை,

இன்னிடை

ஒப்பு உயர்வு இல் வேட்டோன்-ஒப்பும் உயர்வும் இல்லாது விரும்பியவளுகிய கண்ணன், ஒரு நிலைப்பட்டு ஆழ்ந்த செயல்- (எஞ்ஞான்றும்) ஒரே தன்மையாக (இன்பத்தில்) ஆழ்ந்த செயலை, ஞானம் ஒருங்கு அறிக-உலகத்தா ரெல்லாம் அறிக; (அவன் போல) ஏமம் கிழத்தி அறித்து-தமக்கு கேடமத்தை உண்டுபண்ணும் இல்லாளைத் தெரிந்துகொண்டு, துப்பாராய்- துணைவராய் நின்று, தா மலரின்-தாய பூலினது, மென்மை யுறு நேரற்றத்தே-மென்மை பொருந்திய சிறப்பில், வைத்து உய்க்க-வைத்து (இல்லறத்தை) நடாத்துக.

பொழிப்புரை:—நப்பின்னைப் பிராட்டியாரை ஒப்பும் உயர்வும் இல்லாமல் விரும்பியவளுகிய கண்ணன் (எஞ்ஞான்றும்) ஒரே தன்மையாக (இன்பத்தில்) ஆழ்ந்த செயலை ஞானத் தாரெல்லாம் அறிக; (அவன்போலத்) தமக்குச் சேமத்தை உண்டுபண்ணும் இல்லாளைத் தெரிந்துகொண்டு துணைவராய் நின்று தாய பூலினது மென்மைபொருந்திய சிறப்பில்வைத்து (இல்லறத்தை) நடாத்துக.

கருத்துரை:—தனக்குத் தக்க இல்லாளைத் தெரிந்து கொண்டு துணையாக நின்று மிக மென்மையாக வைத்து இல்லறத்தை நடத்துக.

விசேடவுரை:—நப்பின்னையாரைக் கண்ணன் கேசித் தமை சிலப்பதிகாரம் - ஆச்சியர் குரவை - எடுத்துக்காட்டில் வரும் “வையம் அனந்தான் மார்பின் திருகோக்காப், பெய் வளைக் கையாணம் பின்னைநா னாமென்றே” என்னும் அடி கனாலும், “உப்பக்கம் ரோக்கி உபகேசி தோன்மணந்தான்” என்னும் திருவள்ளுவமொழிப்பாவின் அடியாலும் விளக்கும்.

இன்பப்பால்

ஒப்பும் உயர்வும் இல்லாமல் விரும்பிய கண்ணன் என்பதைத் 'தத்தம் காதலியரை சேசித்தவருள் ஒப்பும் உயர்வும் இல்லாதவன் கண்ணன்' என்று கொள்க. 'யாரினும் காதல மென்றே ணடினன், யாரினும் யாரினும் என்று' என்னும் திருக்குறளிலுள்ள 'யாரினும் காதலம்' என்பதற்கு மணக்குடவரும் பரிமேலழகரும் 'காமம் துகர்த்தற்கரிய இருவராயினர் யாவரினும் யாம் மிக்க காதலையுடையேம்' என்று உரைத்தமை காண்க. நானும் தன் இல்லாளும் துணையாக நின்று இவ்வறத்தை கடத்த வேண்டுமென்பது "மருவிய காதல் மனையாளும் தானும், இருவரும் பூண்டர்ப்பி னல்லால்— ஒருவரால், இவ்வாழ்க்கை யென்னும் இயல்புடைய வான் சகடம், செல்லாது தெற்றிற்று சின்று" என்னும் அறநெறிச் சாரத்தாலும், "உடம்போ முயிரிடை யென்னமற் றன்ன, மடக்கையோ டெம்மிடை கட்டி" என்னும் திருக்குறளாலும் விளங்கும். இல்லாளைத் "தாமலின் மென்மையுறு தோற்றத்தே" வைத்த கடத்த வேண்டு மென்பது, "மெல்லிய னல்லாரான் மென்மை" என்னும் காலடியாலும், "அளிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர், அடிக்கு செருஞ்சிப் பழம்" என்னும் திருக்குறளாலும் விளங்கும். (௩)

உரு. பாலை வளர்த்துக் கணங்குழை மாலையுறல்
சால்பென்ப கண்கூடாக் காணாய்—தழைகாதல்
வாலறிவ னுக்க வகையறிக காலத்தாற்
தோலொடு காலைந் தனாந்து.

அநுவாயம்:—பாலை வளர்த்து மாலையில் கணங்குழையை உறல் சால்பு என்ப (ஆன்றோர்); (ஆதலால்,) காலத்தால் தோலொடு காலைந்து அணந்து கண்கூடாகக் காணாய்; தழையும் காதலால் வால் அறிவன் ஆக்க வகையை அறிக.

இன்னிலை

பதவுரை:—பாலை வளர்த்து-(பகலில்) பிரிவினை வளர்த்து, மாலை-இரவின் முதல்யாமத்தின்கண்ணே, சணற்குழை-பலவாய்த் திரண்ட குண்டலங்களை உடைய இல்லாளினை, உறல்-கூடுதல். சால்பு வன்ப-மேம்பாடு என்று சொல்லுவர் (பெரியோர்); (ஆதலால்,) காலத்தால்-தக்க பருவத்தில் தோலோடு-அழகோடு பொருந்திய, கர்லைந்து-நாலைத்து ஆண்டு இளையானை, அணர்த்து-கூடி, சண்டடாக - பிரத்தியட்சமாக, காணாய்- (அம்மேம்பாட்டைக்) காண்பாயாக; தழைநாதல்-மேன்மேலும் வளரும் அன்பால், வால் அறிவன்-தூய அறிவே தனது வழிவமாகக்கொண்ட பகவான் அருளை, ஆக்க-செய்வதற்கு, வகை அறித-வழியை அறிவாயாக.

பொழிப்புரை:—(பகலில்) பிரிவினை வளர்த்து, இரவின் முதல் யாமத்தின்கண்ணே பலவாய்த் திரண்ட குண்டலங்களை உடைய இல்லாளினைக் கூடுதல் மேம்பாடு என்று சொல்லுவர் (பெரியோர்); (ஆதலால்), தக்க பருவத்தில் அழகோடு பொருந்திய நாலைந்து ஆண்டு இளையானைக் கூடிப் பிரத்தியட்சமாக (அம்மேம்பாட்டைக்) காண்பாயாக; மேன்மேலும் வளரும் அன்பால் தூய அறிவே வழிவமாகக்கொண்ட பகவான் அருளைச் செய்வதற்கு வழியை அறிவாயாக.

கருநீற்றுரை:—தனக்கு நாலைந்து ஆண்டு இளையனாயும் அழகோடு கூடியவனாயு முன்ன ஒருக்கியை மணந்த, பொருள் செய்து, துன்பம் அதுபவித்தி, அன்பை வளர்த்துப் பகவான் அருளை ஐக்குக.

விசேடவுரை:—பிரிவு இன்பத்தின்கண்ணே அதிக விருப்பத்தைத் தருமாதலால் “பாலை வளர்த்து” என்றார்.

இன்பப்பால்

“வருகமற் கொண்கண் ஒருநான்; பருகுவன், பைதல்வோய்
 எல்லாம் கெட” என்றது திருக்குறள். மாலையில் காதலரைக்
 கூடுதல் அதிக இன்பம் பயக்குமென்பது “காலை யரும்பிப்
 பகலெல்லாம் போதாடி, மாலை மலருமிற் கோய” என்னும்
 திருக்குறளால் விளங்கும். அழகோடு பொருக்கிய காலைத்து
 ஆண்டு துணையான மணக்கலேண்டுமென்பது ஆரியர் வழக்கு
 இஃது இஹையராகப் பொருளுக்கு கக்கிரஞர் உரைத்துள்ள
 “இவனும் பதினாறுட்டைப் பிராயத்தானாய் இவரும் பன்னீ
 ராட்டைப் பிராயத்தானாய் ஒத்த பண்பும் ஒத்த ஸனனும்
 ஒத்த அன்பும் ஒத்த செல்வமும் ஒத்த கல்வியுமுடையராய்ப்
 பிறிதொன்றிற்கு ஊனயின்றிப் போகத்துய்ப்பார்” என்னும்
 வாக்கியத்தால் விளங்கும். அன்பால் வாலறிவன் அருள் ஆகு
 மென்பது “அன்புந் தமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத் தின்புந்
 றூர் எய்தும் சிறப்பு” என்னும் திருக்குறளால் விளங்கும்.
 ‘கணுக்குழை’ என்பது அன்மொழித் தொகை. ‘காலத்தால்’
 என்பது வேற்றுமை மயக்கம். ‘காலைத்து’ என்பதும் ‘வால
 றிவன்’ என்பதும் ஆகு பெயர்கள். ‘பாலை வளர்த்தி’ என்
 தும் பாடம். (ச).

உச. அழுக்குடம்புச் சீழ்கீரான் யாத்த சீர் அழுக்கு உடம்பை
 யுடைய மெல்லியலை யாணத்தால் முழுக்காட்டி மன்றின்முன்
 கையகத்தாகக் குழீஇக் கூடல் என்னே? உலகு செறிந்த
 காமத்தைப் பூட்டும் இயல் மாராணிய மன் அரசால் மாண்
 பூப்பு.

அதுவாயும்:—சீழ்கீரான் யாத்த சீர் அழுக்கு உடம்பை
 யுடைய மெல்லியலை யாணத்தால் முழுக்காட்டி மன்றின்முன்
 கையகத்தாகக் குழீஇக் கூடல் என்னே? உலகு செறிந்த
 காமத்தைப் பூட்டும் இயல் மாராணிய மன் அரசால் மாண்
 பூப்பு.

இன்னிசை

பதவுரை:—சீழ் கீர் யாத்த சீர்-இரத்த கீரால் பிணைப் புண்ட தன்மையுள்ள, அழுக்கு உடம்பு-அழுக்கு உடம்பையுடைய, மெல்லியலை - மெல்லிய தன்மைபானை, யாணம் முழுக்காட்டி-வாசனைக்கூட்டால் முழுக்காட்டி, மன்றின் முன்-(கலியாண காலத்திற் கூடியுள்ள) சபையார் முன்னர், கையகத்தாக குழீஇ - கையினிடமாகக் கொண்டு, கூடல், என்னே-(மணத்து) கூடுதல் யாது காரணம்? உலகு - உலகமானது, செறி காமம் பூட்டும் - செறித்த காமத்தைச் சேர்க்கும், இயல் மரண-இயல்புள்ள மன்மதனுடைய, மன் அராசால்-நிலை பெற்ற அரசாட்சியால், மாண் பூப்பு-மாட்சிமைப்பட்ட பொலிவாம்.

பொழிப்புரை:—இரத்தகீரால் பிணைப்புண்ட தன்மையுள்ள அழுக்குடம்பையுடைய மெல்லிய தன்மைபானை வாசனைக்கூட்டால் முழுக்காட்டி, (கலியாண காலத்திற் கூடியுள்ள) சபையார் முன்னர்க் கையினிடமாகக் கொண்டு (மணத்து) கூடுதல் யாது காரணம்? உலகமானது செறித்த காமத்தைச் சேர்க்கும் இயல்புள்ள மன்மதனுடைய நிலை பெற்ற அரசாட்சியால் மாட்சிமைப்பட்ட பொலிவாம்.

கருத்துரை:—உலகத்திலுள்ளார் பலரும் இன்பத்தே விருப்பமுடையவர். அதனால், ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பெண்ணை மணத்து கொள்வின்றனர்.

விசேடவுரை:—இச்செய்யுளின் முதல்பாகம் இவ்வாழ்க வகைய இகழும் தறவிசளுடைய வினா; இரண்டாம் பாகம் விடை. "குடரும் கொழுவும் குருதியும் என்பும், தொடரும் கரம்பொடு தோலும்—இடையிடையே, வைத்த தடியும்

லரும்புமாம் மற்றிவற்றுள்; எத்திறத்தான் ஈர்க்கோந்த யான்" என்றனர் சாலடியார். உலகம் மண்மதனது அர்சாட் சியிச் பொவினாம்' என்பதன் பொருள், 'உலகத்தாரெல்லாம் மண்மதன் அர்சாட்சிக்குக் கீழ்ப்பட்டவ' என்பது. பிர. போத சத்திரோதய ஆசிரியரும் "ஒத்தேறும் உருவயில்லாப் பிரமமொன்று மேயொழிய உருவ முன்னார், எத்தேவ ராயினு மோர் பூங்கணையால் தம்போத மெல்லாம் நீங்கி, மத்தேறியுடைதயிர் போல் மனம்சமுனறு செயல்மறத்து மடவா ராசைப், பித்தேறியிதமுடைந்த பேதையர்க்கும் பேதைய ராய்ப் பின்செல்வாரால்" என்றனர். இச்செய்யுளின் முதலடி ஐந்து சீர்களைக் கொண்டுள்ளது. "மெல்லியல்" என்பது அன் மொழித்தொகை. 'கையகத்தாக' என்பது 'கைத்தா' என விகாரப்பட்டு நின்றது. வகாரம் அறிவினா. 'ருழீ இக்கூடல்' என்னும் அனபெடைச் சொல்லைப் "புளிமாங்காய்"ச் சீராகக்கொள்க.

உரு. இன்ப விவலோரார் யாணர் விழைகாமம்
பொன்னி னணிமலறிற் செல்விதான்—தன்மேனி
முத்த முறுவன் முயக்கொக்கி னன்னத்தின்
பெற்றியரி னென்பெறும் பேறு.

அநுபாயம்:—(சிலர்) இன்ப இயலை ஓரார். யாணர் விழையும் காமம் பொன்னினும் அணி மலரினும் செல்விதாம் தன்மேனியும் முத்தமும் முறுவலும் முயக்கும் ஒக்கின், அன்னத்தின் பெற்றியரின் பெறும் பேறு என்?

பதவுரை:—(சிலர்) இன்ப இயல் ஓரார்—(சிலர்) இன்பத்தின் தன்மையை அறியார். யாணர் விழை காமம்-புதிது

இன்னிகை

புதிதாக விரும்பும் காமம், பொண்ணின்-பொண்ணினும், அணி மலரின்-அழகிய மலரினும், செவ்வீதாம்-இன்பத்தைத் தருவதாம். தன்மேலி-தனது உடம்பும், முத்தம்-பல்லும், முறுவல்-ககையும், முயக்கும்-கூட்டமும், ஒச்சின்-ஒப்ப அமைத்திருப்பின், அன்னத்தின் பெற்றியரின்-அன்னத்தினது தன்மையையுடைய பெண்களைப்போல, பெறும் பேறு-(ஒருவன்) பெறும் செல்வம், என்-(வேறு) யாது?

பொழிப்புரை:— (சிலர்) இன்பத்தின் தன்மையை அறியார். புதிதுபுதிதாக விரும்பும் காமம் பொண்ணினும் அழகிய மலரினும் இன்பத்தைத் தருவதாம். தனது உடம்பும் பல்லும் ககையும் கூட்டமும் ஒப்ப அமைத்திருப்பின் அன்னத்தினது தன்மையையுடைய பெண்களைப்போல (ஒருவன்) பெறும் செல்வம் (வேறு) யாது?

கருத்துரை:—உருகலனும் குணகலனும் உடைய பெண்ணோடு கூடி வாழ்தலே, ஒருவன் பெறத்தக்க பேறுக னெல்லாவற்றிலும் சிறந்த பேறும்.

விசேடவுரை:—யாணர்-புதிது. 'சேயிழைமாட்டுச்செறியும் தோறும்' இன்பம் புதிது புதிதாகத் தோன்றுவதால் அதனை 'யாணர்' என அடைமொழி கொடுத்துக் கூறினர். காமம்-தலைவனும் தலைவியும் கூடும் கூட்டம். மேனியும் முத்தமும் முறுவலும் அமைத்திருத்தவினது சிறப்பைப்பற்றி "முறிமேனி முத்தம் முறுவல் வெறிநாற்றம், வேலுண்கண் வேய்த்தோ னவட்டு" எனவும், முயக்கின் சிறப்பைப்பற்றித் "தம்மி வீருத்த தமதுபாத் துண்டற்றால், அம்மா அரிவை முயக்கு" எனவும், "மலரினு மெவ்விது காமம் சிலரதன்,

இன்பப்பால்

செவ்வி தலைப்படு வார்" எனவும் பொய்யாமொழியரர் கூறியுள்ளார். முத்துப்பேய்ந்திருத்ததால், பல் முத்தெனப் பட்டது. இரத்தின முறுவலிக்கும் காரணத்தால், கைக முறு வவெனப் பட்டது. 'ஒக்கின்' என்பது அஃதஃது அமைத் திருக்கவேண்டிய இயல்பின் அமைத்திருப்பின் என்று பொ ருள்படும். அன்னத்தின் தன்மையாவது கீரும் பாலும்கலந்த வைக்கப்பட்ட காலையில், இரண்டையும் பிரித்து கீரை விலக் கிப் பாலை யுண்ணுதல். அது போல, இன்பம் தய்க்கும் காலையில் நேரும் புலவியை கீக்கி இன்பத்தைத் தய்த்தலாம். அன்றியும், அன்னத்தின் கலையைப் போன்ற அழகிய கலையை யுடையாரென்று உரைப்பினும் அமையும். ஒருவன் பெறும் பேறுகளில் தருதியமைத்த பெண்ணே நிறத் தபேறு என்பது "பெண்ணிற் பெருத்தக்க யாவுக கற்பென் னும், திண்மையுண்டாகப் பெறின்" என்னும் திருக்குறளா லும் விசங்கும். 'என்' என்னும் வினா 'வேறில்லை' என்னும் பொருள் தந்தகின்றது. சிலர் என்பது எச்சமாக வருவிக்கப் பட்டது. 'பொன்னினும்' என்பதும் 'மலரினும்' என்பதும் முயக்கு என்பதும் உம்மை தொக்கு கின்றன. (க)

உசு. தூவி நெருஞ்சிக்காய் நீர்முள்ளி தும்பையலர்
காவியன சேற்கண் குறுந்தொடியா—ராவிக்
கிணிய ரிணைசேரா நீர்ங்கண்மா ஞாலத்
தனிமைக் கவரோர் கரி.

அறுவயம்:—தவியை நெருஞ்சிக்காயாகவும் தும்பை யலரை நீர்முள்ளியாகவும் சொன்னும் அடியையும், காவி யையும் சேலையும் அன்ன கண்ணையும் உடைய குறுந்தொடி

இன்னிலை

யார். ஆவிக்கு இனியர். இணைசேராராகிய அவர் சரங்கண்டி
மா. ஞாலத்துத் தனிமைக்கு ஓர் கரி.

பதவுரை:— தூவி-அன்னத்தின் தூவியை, நெருஞ்சிக்
காய்-நெருஞ்சிக்காயாகவும், தும்பையலர் கீர்முன்னி-தும்பை
மலரை கீர்முன்னியாகவும் (கொள்ளும் அடிகளையும்), காலி-
கீலோற்பல மலரையும், சேல்-சேல்மீனையும், அன்ன-ஒத்த,
கண்-கண்களையும் உடைய, குருந்தொடியார்-சிறியவர்களை
அணிந்த மகளிர், ஆவிக்கு இனியர்-(ஆடவரின) உயிர்க்கு
இனிய துணையாவர். இணை சேரார் அவர்-அத்தகைய இனிய
துணையைக் கொள்ளாதவராகிய அவர், சரங் கண் மா ஞால
த்து-ஞளிர்ச்சிபொருத்திய இடமகன்ற பெரிய புலியின்
கண்ணே, தனிமைக்கு-தனிமையுற்று வருத்துதற்கு, ஓர் கரி-
ஒப்பற்ற சான்றாவர்.

பொழிப்புரை:- அன்னத்தின் தூவியை நெருஞ்சிக்காயாக
வும் தும்பைமலரை கீர்முன்னியாகவும் கொள்ளும் அடிகளையு
யும், கீலோற்பலமலரையும் சேல்மீனையும் ஒத்த கண்களையு
யும் உடைய குறுமிய வர்களை அணிந்த மகளிர் (ஆடவரின)
உயிர்க்கு இனிய துணையாவர். அத்தகைய இனிய துணையைக்
கொள்ளாதவராகிய அவர், ஞளிர்ச்சி பொருத்திய இடமகன்ற
பெரிய புலியின் கண்ணே தனிமையுற்று வருத்துவதற்கு
ஒப்பற்ற சான்றாவர்.

கருத்து:— ஆடவரின உயிர்க்கு இனிய துணையாகிய
இவ்வர்களைக் கொள்ளாதார் உலகத்தின் கண்ணே தனிமை
யுற்றுத் துன்ப முறாவர்.

இன்பப்பால்

விசேடவுரை:—“அளிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும்
 மாதர், அடிக்கு கெருஞ்சிப் பழம்” எனவும், “காணிற்
 குவளை சவித்தூ கிலனோக்கும், மாணிழை கண்ணொவ்வே
 மென்று” எனவும் மாதர் அடிகளையும் கண்களையும் சிறப்பித்
 தூக் கூறினர் திருக்குறளாசிரியர். தம் உயிர்க்கு இனிய துணை
 யாகிய பெண்ணை வெறுத்த ஆடவர் உலகத்திலுள்ள மற்
 றைய உயவரையும் வெறுப்ப ரென்பதுபற்றி அவரைத் தனி
 கைக்கும் கரி என்றார். “இன்னு தினனில்லார் வாழ்தல்;
 அதனினும், இன்னு தினியார்ப் பிரிவு”.—திருக்குறள்.
 ‘கொள்ளும் அடி’ என்பது எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டது,
 ‘ஞாலத்து’ என்பது ‘அத்த’ச் சாரியை கெட்டு கின்றது. (எ)

உள. காமமீழ் பின்பக் கடலாமே காதலரி

னேம விருக்கையே தூந்திரையா—மேமத்தீண்ட

• டாம்பரலே தோன்று மளியூட லாம்பரலிற்

றெற்றித் தெறிப்பா மொளியொளிபாய்கண்ணே

தூற்றுக்கப்பாய்ப் பெற்ற மகவு. [சீர்த்

அநுவயம்:—காமமே வீழும் இன்பக் கடலாம்; காதல
 ரின் ஏம இருக்கையே தூவும் திரையாம்; தோன்றும் அளி
 யே ஏமத்து ஈண்டும் பரலாம்; லடலே ஆம் பரலில் தெற்றித்
 தெறிப்பு ஒளியாம்; சீர்த்து உற்று உகப்பாய்ப் பெற்ற மகவே
 ஒளிபாயும் கண்ணும்.

பதவுரை:—காமமே - காமவேட்கையே, வீழ் இன்பக்
 கடலாம்-மார்தர் விரும்பும் இன்பக்கடலாம்; காதலரின் ஏம
 இருக்கையே-காதலன் காதலியாகிய இருவரது சேமச் சேர்க்
 கையே, தூம் திரையாம் - (அக்கடல்) தூவும் அலையாம்;

இன்னிஹை

தோன்று அளியே - (அவ்விருவரிடத்தும்) உண்டாகும் அன்பே, மமத்து ஈண்டும் பரலாம்-அச்சேம இருப்பாகிய அலை யினின்று வெளிவரும் முத்தாம்; ஊடலே - (அவ்விருவருள் ளும்) உண்டாகும் புலவியே, ஆம் பரலில் தெற்றித். தெறிப்பு ஒளியாம்-(அவ்வாறு) ஆகும் முத்தினின்று எழுந்து பாயும் ஒளியாம்; சீர்த்து உற்று உகப்பாய் பெற்ற மகவே-(அவ்விரு வரும்) சிறந்து பொருத்தி உவந்து பெற்ற (இருபால்) மக் கனே, ஒளி பாயும் கண்ணும்-அவ்வொளி பாயும் கண்களாம்.

பொழிப்புரை:—காம வேட்கையே மாந்தர் விரும்பும் இன்பக் கடலாம்; காதலன் காதலியாகிய இருவரது சேமச் சேர்க்கையே (அக்கடல்) தூவும் அலையாம்; (அவ்விருவரிடத் தும்) உண்டாகும் அன்பே அச்சேம இருப்பாகிய அலையினி ன்று வெளிவரும் முத்தாம்; அவ்விருவருள்ளும் உண்டாகும் புலவியே அவ்வாறாகும் முத்தினின்று எழுந்து பாயும் ஒளி யாம்; அவ்விருவரும் சிறந்து பொருத்தி உவந்து பெற்ற (இருபால்) மக்கனே அவ்வொளி பாயும் கண்களாம்.

கருநீதுரை:—இன்பத்திற்கு இருவரது வேட்கையும், இருவரது சேர்க்கையும், இருவரது அன்பும், இருவரது புலவியும், இருவரது தெளிவும், இருவரது கூட்டமும், இருவரை மக்களும் சிறப்பு.

விசேடவுரை:—“ இன்பம் கடல்மற்றுக் காமம்”.— திருக்குறள். “காமக் கடல்மன்னு முண்டே”.— திருக்குறள். “ பெண்ணலத்தினைப் பெருதவர் மகவினைப் பெருதார், பெண்ணலத்தினைப் பெற்றவ ரோமகப் பெற்றார், பெண்ணலத்தினை மகவுபெற் றிருமையும் பெறுவார், பெண்ணலத் தினு னன்றியோர் பெரும்பொரு ளுண்டோ”- பிரமோத்தர

இன்பப்பால்

காண்டம். “புலத்தலிற் புத்தேனா டண்டோ சிலத்தொடு,
 நீரியைந் தன்னா ரகத்து”.— திருக்குறள். “சுலத்தகை கல்
 லவர்க் கேவர் புலத்தகை, பூவன்ன கண்ணா ரகத்து”.—
 திருக்குறள். “ஊட லுணர்தல் புணர்த லீவைகாமம், கடி
 யூர் பெற்ற பயன்”.— திருக்குறள். ‘கடலாமே’ என்பதன்
 ஏகாரம் ‘காமம்’ என்பதனாலும், ‘பரலே’ என்பதன் ஏகா
 ரம் ‘அளி’ என்பதனாலும், ‘சண்டாம்’ என்பதன் ஆக்கச்
 சொல் ‘பரல்’ என்பதனாலும், ‘தெறிப்பாம்’ என்பதன்
 ஆக்கச்சொல் ‘ஒளி’ என்பதனாலும், கட்டியுரைக்கப்பட்டன.
 ‘ஊடலே’ என்பது ஏகாரம் கெட்டு சின்றது. (அ)

உ.அ. கறங்குபறை காணா வுறுவூனைக் காதற்
 பிறக்கறை காவாரு மஃதே—திறமிரங்கி
 யூடி யுணர்வாரே தாமிசைவர் பல்கால
 மீடிலதே ரின்ப விருந்து.

* அநுவாயம்:—கறங்கு பறை உற்ற ஊனைக் காணா; காதல்
 பிறக்க அறையும் காவாரும் அஃதே. திறத்தால் இரங்கி ஊடி
 உணர்வாரே ஈடிவது ஏர் இன்ப விருத்தைப் பல்காலம்
 மிசைவர்.

பதவுரை:—கறங்கு பறை-(பலியிடுங்கால்) ஒலிக்கின்ற
 பறைகள், உறு ஊனை-பலியிட்ட ஊனின் சிறப்பை, காணா-
 அறியமாட்டா; (அது போல) காதல் பிறக்க அறை-காமத்
 தை வெளிப்படச் சொல்லுகின்ற, காவாரும்-காவினை உடை
 யவரும், அஃதே-இன்பத்தின் சிறப்பை அறியமாட்டார்.
 திறம் இரங்கி-(காதலருள் ஒருவர்) பிரிவால் வருந்தி, ஊடி
 உணர்வாரே-புலந்து தெளிபவரே, ஈடிவது ஈர்-ஒப்பில்வாத
 தாகிய சிறப்புப் பொருந்திய, இன்ப விருந்து-இன்ப விருத்
 தினை, பல்காலம்-கெடுங்காலம், மிசைவர்-தய்ப்பர்.

இன்னிகை

பொழிப்புரை:—(பலியிடுங்கால்) ஒலிக்கின்ற பறைகள் பலியிட்ட ஊனின் சிறப்பை அறியமாட்டார்; (அது போல,) காமத்தை வெளிப்படச் சொல்லுகின்ற நாவின்னையுடையவரும் இன்பத்தின் சிறப்பை அறிய மாட்டார். (காதலருள் ஒருவர்) பிரிவால் வருந்திப் புலந்து தெளிபவரே ஒப்பில்லாததாய் சிறப்புப் பொருந்திய இன்ப விருந்தினை நெடுங்காலம் துய்ப்பார்.

கருத்துரை:—காமத்தை வெளியீட்டுப் பேசுபவர் அதன் சுவையை அறியமாட்டார்; காமத்தை உன்னடக்கிப் புலந்து தெளிபவரே அச்சுவையை அறிவர்.

விசேடவுரை:—அகத்திலுள்ள வேட்கையை வெளியிடுத் தோறும் அதன் ஆற்றல் குறையும் என்பது இறையனாரகப் பொருளுக்கு நக்கீரனார் உரைத்துள்ள உரையிற் கண்ட “மூடி வேவாசின்றதோர் பொருளை மூடி திறந்தவிடத்து அகத்து நின்ற வெப்பம் குறைபடும்” என்பதாலும் விசங்கும். “கயங்கெழு நறுமலர் கயங்கு ழுவகைப், பயங்கெழு தேனுகர் சுரும்பின் பாண்மைபோல், வயங்கிழை மகளிவை மனந்திருத்தியே, முயங்கினர்க் கன்றிமற் றின்ப முற்றமோ”.—பிரமோத்தர காண்டம், “உட்குதல் காமத்திற் கின்பம்; அதற்கின்பம், கூடி முயங்கப் பெறின்”.—திருக்குறள். “தாம்வீழ்வார் தம் வீழ்ப் பெற்றவர் பெற்றாரே, காமத்துக் காழில் கனி”.—திருக்குறள். ‘தாம்’ என்பது அசை. ‘பிறங்க’ என்பது சுற்றகாரம் கெட்டு நின்றது. ‘அஃது’ என்னும் சுட்டுப்பெயர் காணாமையச் சுட்டி நின்றது. அதன் வகாரம் தேற்றம். உணர்வாரே என்பதன் வகாரம் பிரிவினை

(க)

இன்பப்பால்

உக. தோற்றரே வெல்வர் துணையிசைவார் கோட்டியானே
யேற்றுக் கழுஞெடியார் மிக்காரை யார்வரைவர்
போற்றளி கூடல் கரி.

அநாவயம்:—யானே ஏற்றுக் கோட்டுக் கழல் தொடியா
ராய மிக்காரை யார் வரைவர்? துணை மிசைவாரும் தோற்ற
ரே வெல்வர்; போற்று அன்பால் கூடல் கரி.

பாதுரை:—யானே ஏற்று கோட்டு - யானைக் கடாவின்
கொம்பாலிழைத்த, கழல் தொடியார் - தண்டையையும் வளை
யையும் புனைத்தவராகிய, மிக்காரை-வலியின்மிக்க மகன்கார,
யார் வரைவர்-யாவர் வெல்வர்? துணையிசைவார்-வாழ்க்கைத்
துணையோடு இன்பம் அனுபவிப்பவரும், தோற்றரே வெல்
வர்-(புலவியின்கண்ணே) தோற்றவரே வெற்றியடைவர்; போ
ற்று அளி கூடல் கரி-(தோற்ற பின்னர்த் தோற்றவரை மந்தை
யார்) போற்றும் அன்பால் கூடுதலே (தோற்றரே வெல்வ
ரென்பதற்குச்) கான்று.

பொழிப்புரை:—யானைக் கடாவின் கொம்பாலிழைத்த
தண்டையையும் வளையையும் புனைத்தவராகிய வலியின்
மிக்க மகன்கார யாவர் வெல்வர்? வாழ்க்கைத் துணையோடு
இன்பம் அனுபவிப்பவரும் (புலவியின்கண்ணே) தோற்றவரே
வெற்றியடைவர்; (தோற்ற பின்னர்த் தோற்றவரை மந்தை
யார்) போற்றும் அன்பால் கூடுதலே (தோற்றவர் வெல்வ
ரென்பதற்குச்) கான்று.

கருத்துரை:—காதலர் இருவரும் தோன்றும் புலவி
யின்கண்ணே தோற்றவரே மிக்க இன்பம் அடைவர்.

விசேடவுரை:—ஊடல் உணர்த்தற்கு ஆண்மகனே முந்
தவேண்டும் என்பது குறிப்பெச்சம். “ஊடலிற் சேற்றவர்

வென்றார் அது மன்னும், கடவிற காணப் படும்."—திருக்
குறள். இது மூன்றடியால் வந்தமையின் கித்தியல் வெண்பா.
பிசையார் எனவும் யாவரைவர் எனவும் பாடம். (10)

110. காதல் விரிநிலத் தாரா வகைகாணார்
சாதனன் நென்ப தகையையோர்—காதலு
மாக்கி யளித்தழிக்கும் கந்தழியின் பேருருவே
நோக்கிலரை நோவ தெவன்.

அநுலாயம்:—விரிந்த நிலத்துக் காதலது ஆரா வகையைக்
காணார் சாதல் நன்று என்ப. தகையையோரது காதலும்
ஆக்கி அளித்து அழிக்கும் கந்தழியின் பேர் உருவே. நோக்கு
இலகை நோவதால் எவன்?

பதவுரை:—விரிந்த 'நிலத்து - அகன்ற (இல்) உலகின்
கண், காதல்-இன்பத்தினது, ஆரா-பெருகும், வகை காணார்-
தன்மையினை அறியாதார், சாதல்-(காம இன்பத்திற்காக
வாழ்தலினும்) இறத்தல், என்று என்ப-நன்மை என்பர். தகை
மையோர்-(ஒருவருக்கொருவர்) தகுதியான காதலருடைய,
காதலும்-இன்பமும், ஆக்கி அளித்து அழிக்கும் -(உலகங்களை
யெல்லாம்) சிருட்டித்து இரட்சித்துச் சம்மரிக்கும், கந்தழி
யின்-கடவுளது, பேர் உருவே-பெரிய உருவேயாம். நோக்கு
இலகை-(இவ்வுண்மையை அறியும்) அறிவில்லாதவரை, நோ
வது-நொந்து கொள்வதால், எவன்-யாது(பயன்உண்டாகும்)?

பொழிப்புரை:—அகன்ற (இல்) உலகின்கண் இன்பத்
தினது பெருகும் தன்மையினை அறியாதார்(காம இன்பத்திற்
காக வாழ்தலினும்) இறத்தல் நன்மை என்பர். (ஒருவர்க்
கொருவர்) தகுதியான காதலருடைய இன்பமும் (உலகக்
கையெல்லாம்) சிருட்டித்து இரட்சித்து சம்மரிக்கும் கடவு

இன்பப்பால்

ஈது பெரிய உருவேயாம். (இவ்வுண்மையை அறியும்) அறிவில்லாதாரை கொந்து கொள்வதால் யாது (பயன் உண்டாகும்)?

கருத்துரை:—தருதியான காதலர் அதுபவிக்கும் இன்பமும் கடவுளுவடைய உருவமாதலால் அது வெறுக்கத்தக்கதன்று.

விசேடவுரை:—“பொய்மை யுற்றிடு காணலைப் புனலென விரும்பிக், கைமிகைக் கொண்ட வயிற்றுதினைக் கமருகுத் தாங்கு, மெய்மை யிற்சில ருண்டெனும் வீடுபே றுன்னி, யிம்மை யிற்பயு னிழக்குகி கந்துகின் னெண்ணம்”, “மறுவிலாதவாண் மதிமுக மடந்தையர் புணர்ப்பைச், சிறியவின்ப மென் றுரைசெய்வ மன்னதன் சிறப்பை, யறிவரோபெளி ளுக்கதே பேரின்ப மாரு, யிறைவகீயது கேட்டியேன் மொழி குவ லென்றான்”.—இவை கந்தபுராணம். (யக)

கூக. அளகு மளிநாகைப் பேண வணியா

ரழகரிவை வீழ்முயக்கை பண்ணுத்—தளியாளர்
பெற்ற பிறக்கெறிந்து புத்தாய பெட்டுமுலும்
பெற்றியர் பெட்ட கழுது.

அருவயம்:—அளகும் அளியால் நாகைப் பேண, அணி ஆர் அழகு அரிவை வீழும் முயக்கை அண்ணுத் தளியாளர், பெற்ற பிறக்கு எறிந்து புத்தாய பெட்டு உழலும் பெற்றியர். (அவர்) பெட்ட கழுது.

பதவுரை:—அளகும்-சேவலும், அளி-அன்பால், நாகை-(தனது) பெட்டையை, பேண-(கடிவாழ்த்து) இன்பமுற,

இன்னிசை

அணியூர்-அணிகன் ஆர்த்த, அழகு-அழகையுடைய, அரிவை-
அரிவையரை, வீழ் முயக்கை-விரும்பிக் (கூடும்) கட்டத்
தை, அண்ணு-பொருந்தாத, தளிர் ஆனார்-சாப்பாட்டுப்பிரியர்,
பெற்ற-(தம் கையில்) பெற்ற அரிய பொருள்களை, பிறக்கு
எறித்தபின்னால் எறித்தவிட்டு, புத்தாய-புதிய பொருள்
களை, பெட்டு உழலும்-பெறவிரும்பித் துன்பம் உறும், பெற்
றியர்-தன்மைவராவர். (அவர்) பெட்ட கழுது-அவர் (பெற்ற
பொருள்களை அதுபவியாது மேலும்மேலும் பெற விரும்பும்)
ஆசைமிக்க பேசை ஒப்பர்.

பொழிப்புரை:—சேவலும் அன்பையுடைய (தனது)
பெட்டையைக் (கூடிவழித்து) இன்பமுற, அணிகளையும்
அழகையும் பொருத்திய அரிவையரை விரும்பிக்கூடும் கட்ட
புத்தை விரும்பாத சாப்பாட்டுப் பிரியர், தம் கையில் பெற்ற
அரிய பொருள்களைப் பின்னால் எறித்தவிட்டுப் புதிய
பொருள்களைப் பெற விரும்பித் துன்பம் உறும் தன்மைய
ராவர். அவர் (பெற்ற பொருள்களை அதுபவியாது மேலும்
மேலும் பெற விரும்பும்) ஆசைமிக்க பேசை ஒப்பர்.

கருத்துரை:—இல்வாழ்க்கை இன்பத்தை அதுபவியாது
தறவின்பத்தை அடைய விரும்புவவர் பேராசை கொண்ட
பெய்களோ டொப்பர்.

வினோயுரை:—அணியும் அழகு முடைய அரிவையர்
என்றது செயற்கை யழகும் இயற்கை யழகும் பொருத்திய
வெண்பதைக் காட்டுதற்கே. மெய்யான தறவியார யிருந்
தால், உணவையும் தறக்கவேண்டு மென்பதைக் குறிக்கவே
“தளியாணர் என்றார். “தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டியிலி
ளிளிதுகெர்ல், தாமரைக் கண்ணு னுலகு”.-திருக்குறள்(யஉ)
இனிச்சப்பால் முற்றிற்று.

வீட்டுப்பால்.

‘வீட்டுப்பால்’ என்பது ‘வீட்டைப்பற்றிக் கூறும் பகுதி’ எனப் பொருள்படும். இன்பத்தை அதுபவித்து விடுத்த பின்னரே அடையப்படுவதாகலால், வீடு முடிவின்மேல் கூறப்பட்டது. ‘வீட்டிலக்கப்பால்’ என்றும் பாடம்.

இல்லியல்.

‘இல்லியல்’ என்பது ‘இல்லற வியல்பு’ எனப் பொருள்படும். ‘இல்’ என்பது ஒரு பெயராய் சண்டு இல்லறத்தை உணர்த்தி நின்றது.

கூஉ. ஒத்த உரிமையனா ஊடற் இனியனாக்
குற்ற மொருஉய் குணத்தனாக்—கற்றறிஞர்ப்
பேனும் தகையனாக் கொண்கன் குறிப்பறிந்து
நானும் தகையனாள் பெண்.

யம்:— ஒத்த உரிமையனாக ஊடற்கு இனியனாகக் குற்றத்தை ஒருஉய் குணத்தனாகக் கற்று அறிஞரைப் பேனும் தகையனாகக் கொண்கனது குறிப்பை அறிந்து நானும் தகையன் ஆள் பெண்.

பதவுரை:— ஒத்த உரிமையனாக - (வயது, கல்வி, செல்வம் முதலியவற்றில் கணவனுக்கு)ஒப்பான உரிமையை யுடையவனாகவும், ஊடற்கு இனியனாக-புலத்தற்கு இனிமையை யுடையவனாகவும், குற்றம் ஒருஉய் குணத்தனாக-குற்றம்

கன் கீங்கும் குணங்களை யுடையவனாகவும், கற்று அறிஞர் பேணும் தகையனாக- (இலக்கிய இலக்கணங்களைக்) கற்று அறிஞரானோரை உபசரிக்கும் தன்மையுடையவனாகவும், கொண்கன் குறிப்பு அறிந்து காணும் தகையன்-கணவனது கோக்கத்தை அறிந்து பணிந்து ஒழுகும் தன்மையை யுடையவன், ஆள் பெண்-(இல்லறத்தை) ஆளும் பெண்ணாவன்-

பொழிப்புரை:— (வயது, கல்வி, செல்வம் முதலியவற்றில் கணவனுக்கு) ஒப்பான உரிமையையுடையவனாகவும், புலத்தற்கு இனிமையை யுடையவனாகவும், குற்றங்கன்கீங்கும் குணங்களை யுடையவனாகவும், (இலக்கிய இலக்கணங்களைக்) கற்று அறிஞரானோரை உபசரிக்கும் தன்மையை யுடையவனாகவும், கணவனது கோக்கத்தை அறிந்து பணிந்து ஒழுகும் தன்மையை யுடையவன், இல்லறத்தை ஆளும் பெண்ணாவன்.

கருத்துரை:— ஈண்டுக் கூறிய இலட்சணங்களை யுடையவனே இல்லறத்தை நடத்துவதற்குத் தக்கவன்.

விசேடவுரை:—வயது, கல்வி, செல்வம் முதலியவற்றில் தலைவனோடு தலைவி ஒத்த உரிமையையுடையனாயிருத்தல் வேண்டுமென்பது “பிறப்பே குடிமை ஆண்மை ஆண்டொடு, உருவு சிறுத்த காம வாயில், நிறையே அருளே உணர்வொடு திருவென, முறையறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே” என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலும், அவன் ஊடற்கு இனியனாயிருத்தல் வேண்டுமென்பது “நலத்தகை கல்லவர்க் கேள் புலத்தகை, பூவன்ன கண்ணு ரகத்து” என்னும் திருக்குறளாலும், அவன் தனது கணவனுடைய

குறிப்பறிந்தொழுதலும் காணுதலும் வேண்டுமென்பது
 “கொண்டான் குறிப்பறிவான் பெண்டாட்டி” என்னும்
 திரிகடுகத்தாலும் “கொண்டான் குறிப்பொழுகல் கடறிய
 காணுடமை, கண்டது கண்டு விழையாமை—வீண்டு, வெறுப்
 புண செய்யாமை வெண்காமை நீக்கி, உறுப்போ முணர்வுடை
 யான் பெண்” என்னும் அறநெறிச்சாரத்தாலும், அவன் குற்
 தம் ஒருஉம் குணத்தனா யிருத்தல்வேண்டு மென்பது “மனைத்
 தக்க மாண்புடைய னாகித்தற் கொண்டான், வளத்தக்காள்
 வாழ்க்கைத் துணை” என்னும் திருக்குறறாலும், அவன் கற்
 தறிஞரைப் பேணும் தகையனா யிருத்தல் வேண்டுமென்பது
 “அறத்த வளத்தம தன்ப ருளினால், துறத்து னோர்பிறப்
 போர்தொழில் செய்குநர், சிறத்த தொல்குலத் தெய்வம் பசு
 விருத், திறத்து னோர்க்கும் பகுத்தினி துண்பரால்” என்னும்
 காசிகண்டத்தாலும் விளங்கும். ‘கற்றறிஞர்ப் பேணுந் தகை
 யீனா’ என்பதற்குப் ‘பல தூல்களையும் (அவன்) கற்று அறிஞ
 ரைப்பேணும் தன்மையை யுடையனாக’ என்னும் பொருளும்,
 அமைந்திருத்தல் காண்க. ‘கொண்கன் குறிப்பறிந்து நா
 னுறத்தகையன்’ என்பதற்குக் ‘கணவனுடைய நோக்கத்தின்
 படி ஒழுதி (ப்பிற ஆடவரைக் காணின்) காணுந் தன்மை
 யுடையவன்’ என்றாரப்பினும் அமையும். ‘உரிமையனாக,’
 ‘இனியனாக,’ ‘குணத்தனாக,’ ‘தகையனாக’ என்பன ஈறு
 கெட்டு சிந்தனை. ‘தகையனாம் பெண்’ எனவும் பாடம்.

௩௩. மனைக்கொளியேய் காற்பணியோன் கரைய புலக்கரர்
 வினைக்கொளியாக் கட்கா மனவி—முனைக்கஞ்சா
 வீர ரொளியா மடமே யரீவையர்க்கா
 மேரொளியா மில்லுடையான் றுப்பு.

இன்னரிலை

அநுவயகி:— மனைக்குச் சேய் ஒளி (யாம்); நாரம் புலத் திற்கு ஆர் வினைக்கு நால் பணியோன் ஒளியாம்; கட்டு அணவி (ஒளி) யாம்; முனைக்கு அஞ்சா வீரர் ஒளியாம்; அரிவை யர்க்கு மடமே (ஒளி) யாம்; இல்லுடையான் துப்பிற்கு ஏர் ஒளியாம்.

பதவுரை:— மனைக்கு சேய் ஒளி - இல்லறத்திற்குக் குழந்தை வினக்காம்; நாரம் புலத்திற்கு ஆர் வினைக்கு நால் பணியோன் ஒளியாம்-நாரம் (பொருந்திய) நன்செய்க்கு இயையும் பயிர்த் தொழிலுக்கு நால்வகைப் பணிகளையும் செய்வோன் வினக்காம்; கட்டு அணவி (ஒளி) யாம் - கண்ணிற்குச் சூரியன் வினக்காம்; முனைக்கு அஞ்சா வீரர் ஒளியாம்- போர்முனைக்கு (மரணத்திற்கு) அஞ்சாத படை வீரர் வினக்காம்; அரிவையர்க்கு மடமே (ஒளி) யாம் - பெண்களுக்கு மடமையே வினக்காம்; இல்லுடையான் துப்பு ஏர் ஒளியாம்- இவ்வாழ்வானது வலிமைக்கு உழவு தொழில் வினக்காம். *

பொழிப்புரை:—இல்லறத்திற்குக் குழந்தை வினக்காம்; நாரம் பொருந்திய நன்செய்யின்கண் செய்யப்படும் பயிர்த் தொழிலுக்கு நால்வகைப் பணிகளையும் செய்வோன் வினக்காம்; கண்ணிற்குச் சூரியன் வினக்காம்; போர்முனைக்கு (மரணத்திற்கு) அஞ்சாத படைவீரர் வினக்காம்; பெண்களுக்கு மடமையே வினக்காம்; இவ்வாழ்வானது வலிக்கு உழவுதொழிலே வினக்காம்.

கருத்துரை:— வீட்டிற்குக் குழந்தையும், நன்செய்க்கு நால்வகைப் பணியோனும், கண்ணிற்குச் சூரியனும், போர் முனைக்கு அஞ்சாத வீரரும், பெண்களுக்கு மடமும், இவ்வாழ்வானுக்கு உழவும் சிறப்பாம்.

விட்டுப்பால்

விசேடவுணர்வு:— மனைக்குச்செய் ஒளி என்பது "மைந் தன் மனைக்கு மணி" என்னும் கீதவெண்பா அடியாலும் விளங்கும். நால்வகைப்பணியாவன, உழுதலும் எருவிடுதலும் கீர் பாய்ச்சலும் கடுர் காத்தலுமாம். "எரினும் நன்றால் எரு விடுதல் கட்டபின், கீரினு நன்றதன் காப்பு" என்று பொய்யாமொழியாரும் கூறினர். கண்ணிற்றுச் சூரியன் ஒளி என்பது 'இரு விளிகள் வாண்முதத்தில் இருந்தாலும் வானிரவி எழுந் தாலன்றிக், கருதுகிலப் பல்பொருளும் காண்டலரிதாடி" என்னும் திருக்குறற்றுல்ப் புராண அடிகளால் விளங்கும். போர்முனைக்கு அஞ்சாவீரர் ஒளி என்பது "உறினுயிர் அஞ் சா மறவர் இறைவன், செறினும்சீர் குன்றல் இலர்" என்னும் திருக்குறளால் விளங்கும். இறையனாகப்பொருளுக்கு நக்கீ ரர் உரைத்த உரையில் "நலைமசுக்கு நாண், மடம், அச்சம் பயிர்ப்பு என்பன குணம்" என்று கூறியுள்ளதால், மடமும் மாதர்க்கு அழகு என்பது விளங்கும். "மடமென்பது கொளுத் தக் கொண்டு கொண்டது விடாமம்" என்றார் நக்கீரர். அஃ தாவது, 'அறிவுறந்த அறிவுற்று அறிந்ததை விடாமம். இவ் வாழ்வானுக்கு உழவுதொழில் வலி என்பது 'உழுவார் உலகத்தார்க் காணி அஃகாற்றா, தெழுயாரை மெல்லாம் பொறுத்த' என்னும் திருக்குறளால் விளங்கும். 'புலத் திற்கு' என்பது 'புலக்கு' என விகாரப்பட்டு சின்றது. 'ஏள்' என்பது ஆகுபெயர், அஃதாண்டு உழவுதொழிற் காயின மையால்.

கூச. மெய்ப்பில்வைப் பாக வருவாயி லைக்கொள்ளறை
மெய்ப்பிணி சேய்வகாவிற் கூட்டிடுக-வகப்பொருள்வா
யிட்டிலுய் வாயிடுக்க னீங்க விழையற்க'
வட்டன் மனைக்கிழவன் மாண்பு,

இன்னிடை

அநுவாயி:— கைப் பொருள் வாய் இட்டில் உய்யும் வாயை இடுக்க; வீங்க விழையற்க; வட்டல் மனைக் கிழவன் மாண்பு. (ஆதலால்,) வருவாயில் ஐந்தில் ஒன்றை மெய்ப்பிணியிலும் சேய் வரையிலும் எய்ப்பிலும் வைப்பு ஆகக் கூட்டிடுக.

௧௦

புதுவரை:— கைப் பொருள் வாய் இட்டல் - கையின்கண் பொருள்கள் வரும் வழிகள் சுருங்கின், உய்வாய் இடுக்க- (கைப்பொருள்கள் தன்னை விட்டுச்) செல்லும் வழிகளைச் சுருக்குக; வீங்க விழையற்க - அளவிற்கு மிஞ்சின செலவு செய்ய விரும்பற்க; வட்டல் மனைக்கிழவன் மாண்பு - பொருளைத் திரட்டுதல் இவ்வாழ்வானது இலட்சணமாகும். (ஆதலால்,) வருவாயில் ஐந்தொன்றை-தனது வரும்படியில் ஐந்திலொரு பாகத்தை, மெய்ப்பிணி சேய் வரையில் எய்ப்பில் வைப்பு ஆக-சீரத்தின்கண் வியாதியுற்ற காலத்திலும் மக்களது விவாககாலத்திலும் (விர்த்தாப்பியத்தால்) தளர்ச்சியுற்ற காலத்திலும் உதவும் சேமநிதியாக, கூட்டுக-சேர்த்திடுக.

பொழிப்புரை:— இவ்வாழ்வான் தன் கையின்கண் பொருள்கள் வரும் வழிகள் சுருங்கின், (கைப் பொருள்கள் தன்னை விட்டுச்) செல்லும் வழிகளைச் சுருக்குக; அளவுக்கு மிஞ்சின செலவு செய்ய விரும்பற்க: பொருளைத் திரட்டுதல் இவ்வாழ்வானது இலட்சணமாகும். (ஆதலால்,) தனது வரும் படியில் ஐந்திலொரு பாகத்தைச் சீரத்தின்கண் வியாதியுற்ற காலத்திலும் மக்களது விவாக காலத்திலும் (விர்த்தாப்பியத்தால்) தளர்ச்சியுற்ற காலத்திலும் உதவும் சேமநிதியாகச் சேர்த்திடுக.

விட்டுப்பால்

கருத்துரை:— வரவு சருங்கின், செலவைச் சுருக்கல் வேண்டும்; ஆடம்பரங்கள் செய்யலாகாது. தத்தம் வருவாயின் ஐந்திலொருபாகத்தை மீதப்படுத்திச் சேமித்தாக வைத்திருத்தல் வேண்டும்.

ஊ

விசேடவுரை:— “பூரியர் தமைவேர் தாக்கும் புவிபுரப் பிக்கும் தய்ப்பும், சீரிய வண்டி சேர்க்கும் தேவர்தம் மூலகம் போக்கும், காரிய மனைத்துக் கூட்டும் கருதலர் தம்மை வாட்டும், கூரிய திதன்மே வில்லை கொழும்பொளிர் கொண்டி னென்றார்” என்று கம்பகாட்டாழ்வாரும் கூறியுள்ளதால் இவ்வாழ்வார் பொருளைத் திரட்டுதல் வேண்டும். வருவாய் சருங்கின் செலவைச் சுருக்கவேண்டு மென்பது “ஆகா நனாவிட்டி தாயினும் கேடில்லை, போகா நகலாக் கடை” என்னும் திருக்குறளாலும், அனவிற்கு மிஞ்சின செல்வு செய்யலாகா தென்பது “அனவறிந்து வழாதான் வாழ்க்கை உள்போல, இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்” என்னும் திருக்குறளாலும் விளங்கும். “வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்” என்றார் திரிகடுகத்தார். அவர் கருத்து நாலில் ஒருபங்கை அறத்திற்கு உபயோகித்தல்வேண்டும், ஒரு பங்கை மீதம் பிடித்தல்வேண்டும்; இரண்டு பங்கைச் செலவிடல்வேண்டுமென்பது. பொருளைத் திரட்டுதல் வேண்டுமென்பது, “வடுவிலா வையத்து மன்னிய மூன்றின், நடுவண தெய்த லிருதலையும் எய்தும், நடுவண தெய்தாதான் எய்தும் உலுப்பெய், தடுவது போலும் துயர்” என்னும் காலடியால் விளங்கும். அரசிறை செலுத்தியே நீர வேண்டுவ தொன்றாவின், அஃதொழிந்து நின்ற ஐந்து பாகத்தை வருவாயென்றார்.

(ஈ)

இன்னிஹை

௩௩. ஐம்புலத்தோர் கல்சூரவோ ரோம்பித் தலைப்பட்ட
செம்பாக நன்மனையைப் பேணிக்-கடாவுய்த்த
பைம்பு னிஹைபேணி யூழ்ப்ப வடுவடா
ரைம்புல்கீர்த் தாரிற் றலை

அநுலாபம்:— ஐம்புலத்தோரையும் கல்சூரவோரையும்
ஓம்பித் தலைப்பட்டவற்றில் செம்பாகத்தால் நன் மனையைப்
பேணியும் கடாவை உய்த்த பைம்புல்கீரின் னிஹையைப் பேணி
யும் ஊழ்ப்ப வடு அடார் ஐம்புலத்தை சர்த்தாரின் தலை.

பதவுரை:— ஐம்புலத்தோர்-ஐந்து நிலத்தவரையும்,
கல்சூரவோர் - தரித்திரரையும், ஓம்பி - (வைப்புப்போக நின்ற
பொருளின் ஒரு கூறுகொண்டு) பேணி, தலைப்பட்ட - (தம்
மைச்) சேர்ந்த, செம்பாகம் நன்மனையைப் பேணி - செம்பா
கத்தால் (தமது)நல்ல குடும்பத்தைப் பேணியும், கடா உய்த்த
பைம்புல் நிலை பேணி - பகட்டைச் செலுத்திய பசும்பயிர்
வளரும் நிலக்களைப் பேணியும், ஊழ்ப்ப வடு அடார் - (தாம்)
சிறக்கும்படி குற்றம் உறுது வாழ்பவர், ஐம்புலம் சர்த்தாரின்
தலை - ஐம்புலங்களையும் கொண்டாரிற் சிறத்தவராவர்.

பொழிப்புரை:— ஐந்துநிலத்தவரையும் தரித்திரரையு
யும்(வைப்புப்போக நின்ற பொருளின் ஒரு கூறு கொண்டு)பே
ணி(தம்மைச்) சேர்ந்த செம்பாகத்தால் (தமது) நல்ல குடும்
பத்தைப் பேணியும் பகட்டைச் செலுத்திய பசும்பயிர் வள
ரும் நிலத்தைப் பேணியும் (தாம்) சிறக்கும்படி குற்றம் உறுது
வாழ்பவர், ஐம்புலங்களையும் கொண்டாரிற் சிறத்தவராவர்.

விசேடவுரை:— ஐந்து நிலத்தவர் - தென்புலத்தார்,
செய்வம், விருந்து, ஓக்கல், தான். ஐம்புலங்கள் - சுவை,
ஒளி, ஊது, ஓசை, காற்றம். செம்பாகம் - ரோப்பாதி. தெழிப்

விட்டுப்பால்

படி வாழ்கின்ற இல்வாழ்வான் தறவியினும் சிறத்தவனென்
பறு "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருக்தொக்கல் தானென்
றால், கைம்புலத்தார் ஒம்பல் தலை," "இயல்வினான் இல்வாழ்க்
கை வாழ்பவ னென்பான், முயல்வாரு னெல்லாம் தலை" என்
னும் திருக்குறற்சனானும் வினங்கும். ஐம்புலத்தைக் கொல்வ
லாவது, ஐம்புலங்களையும் வெல்லுதல். "அடல்வேண்டும் ஐத்
தன் புலத்தை" என்றார் வள்ளுவனாரும். "அடாஅ" என்றும்
பாடம். (2)

௩௩ உன்னவா சேற லியைபெனினும் போவாய
வெள்ளத் தனசேறல் வேண்டன்—மனைக்கிழவ
னன்ன ளவின் மிக்காய காற்சொழிலை யோம்பலே
தெள்ளறிஞர் கண்ட நெறி.

அநவயம்:—உன்னவாறு சேறல் இயைபு எனினும்,
போம்வாய வெள்ளத்தன சேறல் வேண்டல். மனைக்கிழவன்
கள்ளும் அளவின் மிக்காய கால் தொழிலை ஒம்பலே தென்
அறிஞர் கண்ட நெறி.

பதவுரை:—உன்னவாறு - தன்னிடத்திலுள்ள பொரு
ளுக்குத் தக்கபடி, சேறல் - ஒழுக்கதல், இயைபு எனினும் -
பொருத்த மென்றாலும், போம் வாய-செலவுகள், வெள்ளத்
தன-வெள்ளத்தைப் போல, சேறல் வேண்டல் - கடத்தலை
விரும்பற்க. மனைக்கிழவன்-இல்வாழ்வான், கள்ளும் அளவின்
மிக்காய விரும்பத்தக்க அளவிற்கு மேற்பட்ட, கால்
தொழிலை-முயற்சியை, ஒம்பலே-விவக்குதலே, தென் அறி
ஞர்-தெளிந்த அறிவாளிகள், கண்ட நெறி-கூறிய வழியாம்.

பொழிப்புரை:—தன்னிடத்திலுள்ள பொருளுக்குத் தக்கபடி ஒழுதுதல் பொருத்த மென்றாலும், செலவுகள் வெள்ளத்தைப்போல நடத்தலை விரும்பற்க. இவ்வாழ்வான் விரும்பத்தக்க அளவிற்கு மேற்பட்ட முயற்சியை விலக்குதலே தெளிந்த அறிவாளிகள் கூறிய வழியாம்.

கருந்துரை:—பெருஞ்செல்வ முடையரேனும் பெருவாரியான செலவுகளையாவது தம்மால் முடிக்க முடியாத பெரு முயற்சிகளையாவது செய்யற்க.

விசேடவுரை:—ஊதியத்தோடு முதலையும் அழிக்கும் செலவுகளைச் செய்யலாகா தென்பதைக் குறிக்கவே, உன்னைக்கூடும் கொண்டு போகும் வெள்ளத்தைப் போன்ற செலவுகளை விரும்பற்க என்றனர். "ஆக்கம் கருதி முதலிழக்கும் செய்வீனா, ஊக்கார் அறிவுடையார்" என்றார் திருவள்ளுவரும். தம்மால் முடிக்க முடியாத முயற்சிகளைச் செய்யலாகாதென்பது "உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி, இடைக்கண் முறித்தார் பலர்" என்னும் திருக்குறளாலும் "செடிதுபற்பகல் செல்லினும் கிரம்புவ தொன்றை, இடைவிடாமலே முயன்றுபெற் றிடுவின்ற தியற்கை, உடல் வருத்தியும் தக்கனால் முடிவுறு தொன்றை, முடியு மீதெனக்கொள்வது கயவர்தம் முறையே" என்னும் கந்தபுராணத்தாலும் விளங்கும். "உன்னைவாறு" என்பது ஈறு கெட்டும், 'போம்வாய' என்பது 'போவாய' எனவும் "வெள்ளத்தை அன்ன" என்பது 'வெள்ளத்தன்' எனவும் விகாரப்பட்டும் தின்றன(டு)

௩௭. ஐங்குராவ ரோம்ப ளினனீக்கல் சேர்ந்தோர்க்குப் பைங்குழி களைகணுப் பார்த்தளித்த—னைபுனத்தர்க்

வீட்டுப்பால்

குற்ற பரிசீலித்த வெண்ணான் கறவெறியி
லுற்ற புரிதல் கடன்.

அநுவாயி:—ஐங்குரவர் ஒம்பல், சேர்த்தோர்க்கு இன்
னல் கீக்கல், பைக்கூழ் களைகளைப் பார்த்து அளித்தல்,
கைஉளத்தர்க்கு உற்ற பரிவு சுர்த்தல், எண்ணுக்கு அறநெறியில்
உற்ற புரிதல் கடன்.

பநவுரை:—ஐங்குரவர் ஒம்பல் - ஐங்குரவரையும் பேணு
தல், சேர்த்தோர்க்கு இன்னல் கீக்கல் - தஞ்சமெனத் தன்
பால் வந்து அடைந்தார்க்கு அவரது துன்பத்தை கீக்குதல்,
பைக்கூழ் களைகளைப் பார்த்து அளித்தல்—பசிய பயிர்களை
ஆகரவாகப் பார்த்துப் பாதுகாத்தல், கை உளத்தர்க்கு உற்ற
பரிவு சுர்த்தல்—வருத்துகின்ற மனத்தை யுடையார்க்கு கோர்த்த
துன்பத்தை கீக்குதல், எண் காண்கு அற நெறியில் உற்ற
புரிதல்—முப்பத்திரண்டு தரும் வழிகளிலும் பொருத்தியவற்
றைச் செய்தல், கடன்—(இவ்வாழ்வானது) கடமையாகும்.

பொழிப்புரை:—ஐங்குரவரையும் பேணுதல், தஞ்ச
மெனத் தன்பால் வந்து அடைந்தார்க்கு அவரது துன்பத்
தை கீக்குதல், பசிய பயிர்களை ஆகரவாகப் பார்த்துப் பாது
காத்தல், வருத்துகின்ற மனத்தையுடையார்க்கு கோர்த்த துன்
பத்தை கீக்குதல், முப்பத்திரண்டு தரும் வழிகளிலும் பொரு
த்தியவற்றைச் செய்தல் (இவ்வாழ்வானது) கடமையாகும்.

—ஐங்குரவ ரோம்பல் முதலியன இவ்வாழ்

இன் னிகை

லீசேடவுரை:—ஐங்குரவர்—அரசன், உவாத்தியாயன், தந்தை, தேசிகன், மூத்தோன். மும்பத்திரண்டு அறகெறியாயன்:—“ஆதலர் சாலை சோலை யாவின்வர யுறைகண் னாடியோதுவார்க் குணவு தண்ணீ ருறுபந்தர் மடந்த டாகம், கோதிலா வரிஞ்சி சுண்ணவ் கொலையுயிர் விடுத்த வேறுட மாநிலக் கெண்ணெய் கண்ணெய் மருந்தநன் மகப்பால் சோறு,” “அறுசமயத் தோர்க்குண்டி யழித்தோரை நிறுத்த வட்டுண், பிறாறப் காத்தலையம் பெண்போக மகப்பேறய்த் தல், நறியதின் விலங்குண் வண்ணு னுவிதின் சிறைக் கோளுதி, மறுதலத் தறமெண் னான்கு மணையறத் திவ்வூர் நங்கும்”. — திருக்குற்றாலப்புராணம். ‘இன்னல்’ என்பது ‘இணல்’ என விகாரப்பட்டு நின்றது. ‘சேர்ந்தோர்க்கும்’ எனவும் பாடம். அவ்வும்மை இறந்தததழீறிய வெச்சவும்மை, அது சுற்றத்தாரையும் தழுவி நின்றவாள். (ஈ)

ஈஅ. நல்லினஞ் சார னாயனுணர் தல்பன்னாற்று
 னல்லின மோம்பல் பொறையான—லொல்லும்வா
 யின்னார்க் கினிய புரித னெறிநிறு
 னன்னாப்ப னாய்ப்பதேநா காறு.

அதுவாயி:—நல் இனத்தைச் சார்தல், நயனை உணர் தல், பல் ஆற்றல் நல் இனத்தை ஒம்பல், பொறைமை ஆன் தல், இன்னார்க்கு ஒல்லும் வாய் இனியவற்றைப் புரிதல், நெறியில் நின்றல், நல் நாப்பண் உய்ப்பதற்கு ஓர் ஆறு.

ஈஆவுரை:—நல் இனம் சார்தல்—நல்ல ஒழுக்கமுடை யாரைப் பொருந்துதல், நயன் உணர்ந்தல் - (அல்கன் கூறும்) நீதியை உணர்ந்தல், பல் ஆற்றல் நல் இனம் ஒம்பல்—பல வழி

வீட்டுப்பால்

கனாலும் கல்ல ஒழுக்கமுடையவரைப் பேணுதல், பொறை ஆனல்-பொறுமையைக் கைக்கொண்டு ஒழுகுதல், இன்னார் க்கு ஒல்லும் வாய் இனிய புரிதல்-தனக்குத் துன்பம் செய்தார்க்கும் இயலும் இடங்களில் நன்மைகளைச் செய்தல், நெறி சிற்றல்-கல்ல நெறியில் ஒழுகுதல், கல் காப்பண் உய்ப்பது ஓர் ஆறு- கல்ல நெறிவிடத் தின்கண் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதற்கு ஒப்பற்ற வழிகளாம்.

பொழிப்புரை:— கல்ல ஒழுக்க முடையவரைப் பொருந்தாதல், (தூல்கள் கூறும்) நீதியை உணர்தல், பல வழிகளாலும் கல்ல ஒழுக்க முடையவரைப் பேணுதல், பொறுமையைக் கைக்கொண்டு ஒழுகுதல், தனக்குத் துன்பஞ்செய்தார்க்கும் இயலும் இடங்களில் நன்மைகளைச் செய்தல், கல்ல நெறியில் ஒழுகுதல், கல்ல நெறிவிடத்தின்கண் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதற்கு ஒப்பற்ற வழிகளாம்.

கருத்துரை:— சண்டுத் கூறிய செயல்கள் முத்தியை அடைவிக்கும் நெறிகளாம்.

விசேடவுரை:—கல்ல நெறிவிடம்-முத்தியுலகம். கல்வினத்தைச் சார்தல் வேண்டுமென்பது “கல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே கலமிக்க, கல்வார்கொல் கேட்பதுவும் நன்றே—கல்லார், குணங்கன் உரைப்பதுவும் நன்றே அவரோ, டிணங்கியிருப்பதுவும் நன்று” என்னும் மூதரையாலும், இன்னு செய்தார்க்கும் இனியவே செய்ய வேண்டுமென்பது “இன்னு செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால், என்ன பயத்தோ சரப்பு” என்னும் திருக்குறளாலும் வினங்கும், ‘பொறையான் தல்’ எனவும் பாடும். (௪).

இன்னிலை

௩௬. முனியா னறமறங்கண் முக்குற்றம் பேனா
 னனிகாக்கு மொண்மை யுறைப்படுத்தும் பண்போன்
 பனிநிலத்தின் வித்தாய்ப் பெயரா னடுக்கற்
 றினியலா வான்மற் றினி.

அநவாயம்: அறத்தை முனியான், மறங்களையும் ௦
 முக்குற்றங்களையும் பேனான், னனிகாக்கும் ஒண்மையினை
 உறைப்படுத்தும் பண்போன், பனி நிலத்தின் வித்தாய்,
 பெயரான் நடுக்கற்ற இனி இனிய னாவான்.

பதவுரை:— அறம் முனியான்-தருமத்தை வெறுக்கா
 தவனாய், மறங்கள் முக்குற்றம் பேனான் - அதருமங்களையும்
 முக்குற்றங்களையும் விரும்பாதவனாய், னனி காக்கும்-மிகவும்
 பாதுகாக்கப்படும், ஒண்மை உறைப்படுத்தும் பண்போன்-
 அறிவை நிலைப்படுத்தும் ஒழுக்கத்தை யுடையோன், னனி
 நிலத்தின் வித்தாய் - குளிர்ந்த நிலத்தைச் சேர்ந்த வித்தைப்
 போன்றவனாய், பெயரான்-நின்ற நிலையைவிட்டு அசையா
 தவனாய், நடுக்கு அற்று - அச்சம் கீங்கி, இனி இனியனாவான்-
 இப் பிறப்பிலேயே பேரின்பத்தை யுடையவனாவான்.

பொழிப்புரை: தருமத்தை வெறுக்காதவனாய்,
 அதருமங்களையும் முக்குற்றங்களையும் விரும்பாதவனாய், மிக
 வும் பாதுகாக்கப்படும் அறிவை நிலைப்படுத்தும் ஒழுக்
 கத்தை யுடையோன், குளிர்ந்த நிலத்தைச் சேர்ந்த வித்
 தைப்போன்றவனாய், நின்ற நிலையைவிட்டு அசையாதவனாய்,
 அச்சம் கீங்கி, இப் பிறப்பிலேயே பேரின்பத்தை யுடையவ
 னாவான்.

விட்டுப்பால்.

கருத்துரை:— இச் செய்யுளில் கூறியபடி ஒழுது
வோன் இப்பிறப்பிலேயே பேரின்பத்தை அடைவான்.

விசேடலுடை:— முக்குற்றமாவன:— காமம், வெகுளி,
மயக்கம். முக்குற்றங்களையும் கீக்கினான் பேரின்பத்தை
யடைவானென்பது "காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்
றன், காமம் கெடக்கெடும் கோய்" என்னும் திருக்குறனால்
வினங்கும். 'இப்பொழுது' என்னும் பொருளைத்தரும்
'இனி' என்பது ஈண்டு 'இப்பிறப்பு' என்னும் பொருளைத்
தந்து தின்றது, 'மற்று' என்பது அகை. (அ)

இவ்வியல் முற்றிற்று.

இன்னிஐ

துறவியல்.

'துறவியல்' என்பது, 'துறவறவியல்பு' எனப் பொருள் படும். துறவு என்பது ஆருபெயராய் ஈண்டுத் துறவறத்தை உணர்த்தி தின்றது.

சய. முப்பாலை வீழ்வார் விலங்கார் செறும்பாலை
முப்பான் மயக்கேழ் பிறப்பாகி—யெப்பாலு
மெய்பொரு டேரூர் வெளிபோரார் யாண்டைக்
பொய்ப்பாலை புய்வாயாப் போந்து. [கும்

அநுவயம்:— முப்பாலை வீழ்வார் செறும்பாலை விலங்
காராய், முப்பால் மயக்கால் வழி பிறப்பாகி எப்பாலும் மெய்
ப்பொருள் தேரூராய், பொய்ப்பாலை யாண்டைக்கும் உய்
நாயாப் போந்து வெளியை ஓரார்.

பதவுரை:—முப்பாலை வீழ்வார் - (வீட்டைக் கருதாது)
துறம் பொருள் இன்பங்களையே மேன்மேலும் விரும்பி
திற்போர், செறும் பாலை விலங்கார்-வருத்தம் பருதியினவாகி
ய துன்பங்களினின்றும் நீக்காராய், முப்பால் மயக்கு - அம்
முப்பால் மயக்கத்தால், வழி பிறப்பு ஆகி-எழுவுகைப் பிறப்
புக்களும் உண்டாகப்பெற்று, எப்பாலும் - எவ்விடத்தும்,
மெய்ப்பொருள் தேரூர்-உண்மைப்பொருளை அறியாராய்,
பொய்ப்பாலை-பொய்ப்பருதியினவாகிய அம்முப்பாலை, யாண்
டைக்கும் உய்வாயாக போந்து-எவ்விடத்திற்கும் செலுத்தும்
வழியாகக்கொண்டு, வெளி ஓரார்-பரவெளியை உணரமாட்
டார்.

பொழிப்புரை:—(வீட்டைக் கருதாது) அறம் பொருள் இன்பங்களையே மேன்மேலும் விரும்பி நிற்போர், வருத்துப் பகுதியினவாகிய துன்பங்களினின்றும் கீங்காராய், சட்டமும் பால் மயக்கத்தால் எழுவதைப் பிறப்புக்களும் உண்டாகாது போற்ற எவ்விடத்தும் உண்மைப்பொருளை அறிவாராய், பொய்ப்பகுதியினவாகிய அடம்புப்பாலை எவ்விடத்திற்கும் செலுத்தும் வழியாகக் கொண்டு பரவெளியை உணரமாட்டார்.

கருத்துரை:—அறம் பொருள் இன்பங்களை விடாது பற்றி நிற்போர் மெய்ப்பொருளை உணரார்.

வினாவுரை:—பரவெளி-சொகாயம். மும்பாலைப்பற்றி நிற்போர் துன்பங்களினின்றும் கீங்காரென்பது “பற்றி விடாது இடும்கைகன் பற்றினைப், பற்றி விடாது தவர்க்கு” என்னும் நிருக்குறளாலும், மும்பால் மயக்கால் ஏழ் பிறப்பா மென்பது “பொருளால் லவற்றை பொருளென் துணரும், மருணானு மாணுப் பிறப்பு” என்னும் நிருக்குறளாலும் விளக்கும். ஏழ் பிறப்புக்களை “ஊர்வ பதினொன்றும் ஒன்பது மாணும், நீர்பறவை காற்காலோர் பப்பத்தாம்—சீரிய, பந்தமாம் தேவர் பதினொன்று லயன்படைத்த, அந்தமில்சீர்த் தாவரகா லைத்து” என்பதால் அதிக. ‘வீழ்வர்’ எனவும் ‘பேர்த்து’ எனவும் பாடம். (க)

சு. உண்மைமா லீர்த்து விருள்கடித்து சாராயம் புண்விலக்கச்சார்பொருளைப்போற்றிடினார்-துண்ணுணர் னன்னொ நிலைப்படுவ ராற்றல் விழுப்புலனை [வாயென்பொருட் கூரியலைச் சார்ந்து.

அருவாய்:—உண்மை மாலை சர்த்து, இருளைக் கடித்து, சாரும் ஐயமும் புண்ணும் விலக்கச் சாரும் பொருளை துண்

இவ்விலை

ஊணர்வால் போற்றினோர், ஆற்றல் விழுப்புலனையும் எண்ணும் பொருள் கூர் இயலையும் சார்த்த அண்ணா நிலைப்படுவர்.

பதவுரை:—உண்மை மால் சார்த்து-மெய்யை மறைக்கும் மயக்கத்தைத் தொலைத்து, இருள் கமர்து-அஞ்ஞானமாயிய இருளை நீக்கி, சார் ஐயம் புண் விஸக்க-அடிக்கடி வந்து பொருந்தும் ஐயமும் தன்பமும் நீக்கும்படியாக, சார் பொருளை துண் உணர்வால் போற்றினோர்-(எல்லாம்) சார்த்தற்கு ஆதாரமாயுள்ள பரம்பொருளை துண்ணிய அறிவால் வழிபட்டோர், ஆற்றல் விழு புலனை-வலிபொருந்திய மேலான அறிவையும், எண் பொருள் கூர் இயலை-எண்ணப்படும் அப்பரம்பொருளின் துண்ணிய தன்மையையும், சார்த்து-பொருத்தி, அண்ணா நிலைப்படுவர்-அடைதற்கு அருமையான முத்திகிலையைப் பொருத்துவர்.

பொழிப்புரை:—மெய்யை மறைக்கும் மயக்கத்தைத் தொலைத்து, அஞ்ஞானமாகிய இருளை நீக்கி, அடிக்கடி வந்து பொருந்தும் ஐயமும் தன்பமும் நீக்கும்படியாக, (எல்லாம்) சார்த்தற்கு ஆதாரமாயுள்ள பரம்பொருளை துண்ணிய அறிவால் வழிபட்டோர் வலிபொருந்திய மேலான அறிவையும், எண்ணப்படும் அப்பரம்பொருளின் துண்ணிய தன்மையையும் பொருத்தி, அடைதற்கு அருமையான முத்திகிலையைப் பொருத்துவர்.

கருத்துரை:—மயக்கத்தையும் அஞ்ஞானத்தையும் ஐயத்தையும் தன்பத்தையும் நீத்தவர் மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்து வீடுபேற்றை அடைவர்.

லிசேடவுரை:—“இருள் நீக்கி இன்பம் பயக்கும் மருள் நீக்கி, மாசறு காட்சி யவர்க்கு” என்னும் திருக்குறளின் பொருள் சுண்டு சிந்திக்கத்தக்கது. குற்றியலுகரத்திற்குப் பின்னும் உயிர் வருங்கால் சிறுபான்மை வகரவுடம்படுமெய் தோன்றாமாதலால், ‘சுர்த்து’ என்பதற்குப் பின்வந்த ‘இருள்’ என்பதன் இகரம் வகரவுடம்பொடுமெய் பெற்றுநின்றது. குற்றியலுகரத்திற்குப் பின்வரும் உயிர் வகரவுடம்படுமெய் பெற்று வருதலைப் பின்வரும் வெண்பாவில் காண்க:— “ ஆக்கு மலரும் குலியுமா லுத்திவாய், ஒங்கு கமலத்தின் ஒண்போது— வாக்கைத், திசிரி சடரென்றும் வெண்சங்கம் வாளில், பகரு மதியென்றும் பார்த்து.” இது முதல் ஆழ்வார்களில் ஒருவராகிய பேயார் பாடியது. இதன் தனிச்சீரின் முதலிலுள்ள உயிரெழுத்து வகரவுடம்படு மெய்யைப்பெறாவிடின் வெண்பாத்தனை செடும். “வினங்கும்” என்றும்பாடம். (உ)

சுஉ. மாசகல வீறு மொளியன்ன கோன்புடையோர்
மூசா வியற்கை நிலனுணர்வா—ராசகற்றி
யின்ன வினியாயாக் கொள்வார் பிறப்பிறப்பிற்
றுன்னு ரடையும் நிலன்.

உறுவாயம்:—மாச அகல வீறும் ஒளியை அன்ன கோன்பை உடையோர், மூசா இயற்கை நிலனை உணர்வார்; ஆகை அகற்றி இன்னலை இனிய வாயாயாகக் கொள்வார் பிறப்பு இறப்பில் துண்பார்; நிலனை அடையும். /

பதவுரை:—மாச அகல - குற்றம் நீக்க, வீறும் ஒளியின்ன -மேன்மேலும் ஒங்கும் சுடர்ப் பிரகாசத்தை யொத்த கோன்பு உடையோர்—தவத்தினை உடையோர், மூசா இயற்

கை-அழியாத தன்மையை உடைய, நிலன் உணர்வார்-முத்தி யுலகை உணர்வார்; ஆஃ அநற்றி-தம் குற்றங்களை யெல்லாம் கீகி, இன்னல்-துன்பத்தை, இனிய வாயாகக் கொள்வார் - இனிய வழியாகக்கொள்பவர், பிறப்பு இறப்பில் துன்றார் - பிறப்பையும் இறப்பையும் பொருந்தார்; நிலன் அடையும் - முத்தி யுலகை அடைவர்.

பொழிப்புரை:—குற்றம் கீங்க மேன்மேலும் ஒங்கும் கடர்ப்பிரகாசத்தை யொத்த தவத்தினையுடையோர், அழியாத தன்மையை உடைய முத்தியுலகை உணர்வார்; தம் குற்றங் களை யெல்லாம் கீகித் துன்பத்தை இனிய வழியாகக் கொள் பவர் பிறப்பையும் இறப்பையும் பொருந்தார்; முத்தி யுலகை அடைவர்.

கருத்துரை:—தவத்தையுடையோர் மெய்யுணர்ச் செறவர்.

விசேடலரை:—சுவம் செய்வோர்க்கு மெய்யுணர்வு வன ருமென்பது, “கடக்கடரும் பொன்போல் ஒளிவீடும் துன்பம் கடக்கட நோற்சிற் பவர்க்கு” என்னும் திருக்குறளாலும் துன்பத்தை இன்பமாகக் கொள்பவர் வீட்டை அடைவ ரென்பது, “இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன், ஒன்றர் விழையும் சிறப்பு” என்னும் திருக்குறளாலும் விளங்கும். ‘இனிய’ என்பதும் ‘வாயாக’ என்பதும் சதுசெட்டு நின்றன, ‘அடையும்’ என்பது ‘கொள்வார்’ என்னும் பலர்பால் படர்க்கைப் பெயர்ச்சொற்குப் பயனிலையாக நின்றது, ‘கொள்வார்’ எனவும் பாடம். (க)

சுட. பேராப் பெருநிலன் சேய்த்தே யுடம்பொன்றா
பேரா-வொருநிலனு நீங்காப் பெரும்பொருளை
யோ வறிந்துய்யும் போழ்து. ௨

அதுவாயி:—உடம்பை ஒன்றாக, பேரா ஒரு நிலை, நீக்காப் பெரும் பொருளை ஏராக அறிந்து உய்யும் போழ்து பேராப் பெருநிலன் சேய்த்தே?

பதவுரை:—உடம்பு ஒன்றாக-உடம்பைப்பொருந்தாக, பேரா ஒரு நிலை - மாறாத ஒப்பற்ற உலகமாக நின்று, நீக்கா பெரு பொருளை-(அவ்வுலகினின்று) நீக்காத பெரிய பரம் பொருளை, ஏராக அறிந்து உய்யும் போழ்து-என்றாக அறிந்து பிழைக்கும் பொழுது, பேரா பெரு நிலன் சேய்த்தே-எப் பொழுதும் மாறாத பெரிய முத்திரிலம் தாத்தின் கண்ணதோ?

பொழிப்புரை:—உடம்பைப் பொருந்தாக, மாறாத ஒப்பற்ற உலகமாக நின்று, அதினின்று நீக்காத பெரிய பரம் பொருளை என்றாக அறிந்து பிழைக்கும் பொழுது, எப்பொழுதும் மாறாத பெரிய முத்திரிலம் தாத்தின் கண்ணதோ?

* கருத்துரை:—மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தார் வீராவில் வீட்டை அடைவர்.

விசேடவுரை:—“ஐயத்தின் நீக்கித் தெவீந்தார்க்கு கையத்தின், வானம் கணிய துடைத்து” என்றார் பொய்யா மொழியார். சுண்டு இடஅணிமை கால அணிமையைக் குறித்து நின்றது. ‘ஒன்றாக’, ‘ஏராக’ என்பன சுறுகெட்டு நின்றன. இச்செய்யுள் மூன்றடியால் வந்தமையால் சிந்தியல் வெண்பா,

சச, மெய்யுணர்வே மற்றதனைக் கொள்ள விழுக்கலனும்
பொய்யுணர்வா னீண்டிய வெல்லா மொருங்கழியு
மையுணர்வா னாய்த் து வறஞ்சார்பாச் சார்பொதுக்க
நையா நிலைவேண்டு வார்.

இன்னிலை

அந்நாயகி:—அதனைக் கொள்ள மெய்யுணர்வே விழுக் கலனும்; பொய்யுணர்வான் ஈண்டிய வெல்லாம் ஒருக்கு அழியும்; தாயா நிலை வேண்டுவோர் ஐயுணர்வானை ஆய்ந்து அறம் சார்பாகச் சார்பை ஒழிக்க.

பதவுரை:—அதனைக் கொள்ள - அந்நிலத்தை அடைவதற்கு, மெய் உணர்வே விழு கலனும்-மெய்ப்பொருள் உணர்ச்சியே மேலான புணையாம்; பொய்யுணர்வான் ஈண்டிய எல்லாம் ஒருக்கு அழியும்—பொய்ப்பொருள் உணர்ச்சியால் பெருகியனவெல்லாம் சேர அழிந்து போம்; தாயா நிலை வேண்டுவோர்—அழியாத முத்தி நிலையை அடைய விரும்புவோர், ஐயுணர்வான் ஆய்ந்து-ஐயை உணர்வாக நிற்பானை ஆராய்ந்து, அறம் சார்பாக-அறத்தைத் துணையாகக்கொண்டு, சார்பு ஒழுக்க-பற்றுக்களை எல்லாம் ஒழிக்கக்கடவார்.

பொழிப்புரை:—அந்நிலத்தை அடைதற்கு மெய்ப்பொருள் உணர்ச்சியே மேலான புணையாம்; பொய்ப்பொருள் உணர்ச்சியால் பெருகியன வெல்லாம் சேர அழிந்து போம்; அழியாத முத்தி நிலையை அடைய விரும்புவோர், ஐயை உணர்வாக நிற்பானை ஆராய்ந்து, அறத்தைத் துணையாகக் கொண்டு பற்றுக்களையெல்லாம் ஒழிக்கக்கடவார்.

கருத்துரை:—விட்டை அடைய விரும்புவோர் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்து அறத்தைப் புரிந்து துறவினையடைக.

வினாவுரை:—பிறவிக்கடலைக் கடந்து விட்டு நிலத்தை அடைதற்கு மெய்யுணர்வே சிறந்த புணையென்பது, “உணர்வெனும் வங்கமேறும் அறிஞர் அகவ்வுத்” என்னும் சரி

வீட்டுப்பால்.

வாண் போதத் தாலும், வீட்டினை அடைய விரும்புவோர் .பற்
றுக்களை அதுக்கவேண்டி மென்பது, “பற்றற்ற கண்ணே
பிறப்பதும் மற்று, நிலையாமை காணப் படும்” என்னும்
திருக்குறளாலும், “அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடுயிர்,
புசற்றது மன்னுறில் அற்றிறை பற்றே” என்னும் திருவாய்
மொழிபாலும் விளங்கும். குற்றியல்களாதற்குப் பின்வந்த
'அறம்' என்பதன் முதல் வகரவுடம்படுமெய் பெற்றது.
'மற்று' என்பது அகர. 'விழுங்கலனும்' என்றும் பாடம். (௮)

சரு. ஒன்றுண்டே மற்றுடலிற் பற்றி வினையி.றுக்கும்
பொன்றா உணர்வால் விலக்கொறுக்கப் பைம்மறியாத்
தன்பாற் பெயர்க்குந்து பற்றித் தலைப்பட்டோர்
நன்பா லறிந்தார் துறந்தார் வரலுய்ந்தார்
புன்பாலாற் சுற்றப் படார்.

● அருவயம்:—ஒன்று உண்டே; மற்று உடலிற் பற்றி
வினையால் இறுக்கும்; பொன்றா உணர்வால் விலக்கு ஒதுக்கப்
பைம்மறியாத தன்பால் பெயர்க்குந்து; (அதனைப்) பற்றித்
தலைப்பட்டோர் நன்பால் அறிந்தார், துறந்தார், வரல் உய்ந்
தார்; புன்பாலால் சுற்றப் படார்.

புதுவுரை:—ஒன்று உண்டே-ஆன்மா ஒன்று உண்டே;
மற்று உடலிற் பற்றி வினை இறுக்கும்-அது உடலிற் பொருத்தி
இரு வினைகளாலும் (தன்னை) இறுக்கிக் கட்டும்; பொன்றா
உணர்வால்-அழியாத மெய்யுணர்வால், விளங்கு ஒதுக்க --
அவ்வினை விலக்கை ஒழிப்பதற்காக, பைம்மறியாத தன்பால்
பெயர்க்குந்து-உடம்பின் உட்பக்கத்தைத் திரும்பிப்பார்த்துத்
தன் உடம்பின் பற்றை ஒழிக்கும்; பற்றி தலைப்பட்டோர் -
அம்மெய்யுணர்வைப் பற்றியடைந்தோர், நன்பால் அறிந்தார்-
அறப்பகுதியை அறிந்தவராய், துறந்தார் - எல்லாப்பொருள்

இன்னிலை

கனையும் துறந்தவராய், வரல் உய்க்தார்-இவ்வுலகிற்கு வருத
 லீனின்று தப்பினார்; புன்பாலால் சுற்றப் படார்-பின்னர்
 (ஒருபோதும்) இழிந்த பருதிகனால் சூழப் படார்.

பொழிப்புரை:—ஆன்மா ஒன்று உண்டே; அஃது உட
 லிற் பொருத்தி இருவினைகளாலும் இறக்கிக்கட்டி; அழியுந்
 மெய்யுணர்வால் அவ்வினை விலங்கை ஒழிப்பதற்காக உடம்
 பின் உட்பக்கத்தைத் திருப்பிப் பார்த்துத் தன் உடம்பின்
 பற்றை ஒழிக்கும், அம் மெய்யுணர்வைப் பற்றி யடைந்தோர்
 அறப்பகுதியை அறிந்தவராய், எல்லாப் பொருள்களையும்
 துறந்தவராய், இவ் உலகிற்கு வருதலினின்று தப்பினார்;
 பின்னர் (ஒருபோதும்) இழிந்தபருதிகனால் சூழப்படார்.

கருத்துரை:—ஆன்மாவானது ஒர் உடலைப்பற்றி வினை
 களைச்செய்து தன்பொருளை வருத்திக்கொள்ளும்; அது
 மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தபோது அறத்தைப் புரிந்து
 துறவை யடைந்து முத்தியை அடையும்.

விசேடவுரை:— மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தோர் பின்
 னர்ப் பிறப்பினை யடையாரென்பது, "ஒர்த்துள்ளம் உள்ள
 துணரின் ஒருதலையாப், பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு"
 என்னும் திருக்குறளால் விளக்கும். ஏகாரம் தோற்றத்தின்
 கண் வந்தது. 'உம்' 'உந்த' ஆகிப் 'பெயர்க்குத்து' என
 நின்றது. 'இழிந்த பருதிகள் - காமம், வெகுளி, மயக்கம்,
 'பொன்று உணர்வா' என்றும் 'வரணுய்க்தார், என்றும்
 பாடம்.

(சு)

துறவியல் முற்றிற்று.

வீட்டிலக்கப்பால் முற்றிற்று.

இன்னிலை மூலமும் உரையும் முற்றுப்பெற்றன.